

BURMESE
CLASSIC
.com

ရွှန်းရတနာ

မြားနတ်မောင်၏ နှစ်သယံတစ်ရာစုလက်နက်

www.burmeseclassic.com

၂၀၀၆

ရွှေနဂါဗိဗို

ပြားနုတ်မောင်၏ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု

လက်နက်

စိစဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

သုတရွှေအိုး ... တဲ့။

ကြားလိုက်ရရင်တော့ နာမည်က တိုက်ကဂေါတု
တောဂိုက်ကြီးလို့ ထင်ချင်စရာ။

တစ်ဖက်က ပြန်ကြည့်ရင်လည်း ဗဟုသုတဉာဏ်
ပညာတွေ ပြည်လျှိုကြွယ်ဝနေတဲ့ ရွှေအိုးကြီး။ တကယ်ပညာတတ်
တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှတဲ့ နာမည်များလား
လို့ပေါ့လေ။

တကယ်တော့မဟုတ်။

လုံးဝ ... လုံးဝမဟုတ်။

သုတရွှေအိုးသည် နာမည်နဲ့ လုံးဝလုံးဝမလိုက်
ဖက်ပါ။

သူက နာမည်မဆန်စွာ လန်းလွန်းနေသည်။

(တိုက်ဂျေ့မဟုတ်။)

အဲ ... နောက်ထပ် နာမည်မဆန်စွာပါပဲ ဗဟုသုတ
ကတော့ တော်တော်ကို ဆင်းရဲနဲ့ချာလှသည်။

ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

လန်းတော့လန်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုမသိ ဘမသိ
အလန်းမျိုးပေါ့။

နစ်နစ်နာနာလေး အဓိပ္ပာယ်ထပ်ပွင့်ရမယ်ဆိုရင်တော့
နလပိန်းတုံး အလန်း။

အဲဒါ သုတရွှေအိုးရဲ့ စတိုင်လ်ပေါ့။

အဲဒီ ဘုမသိ ဘမသိ အလန်းစတိုင်လ်ကပဲ မိန်း
ကလေးတော်တော်များများကို ဆွဲဆောင်နိုင်တယ်ဆိုတာ မယုံမရှိ
ကြနဲ့နော်။

ရှေးရေစက် ... တဲ့။

မိသားစုဝင်တွေရော သူငယ်ချင်းတွေရော အားလုံး
က အရေးလို့ ချစ်စနိုးခေါ်ကြသတဲ့။

ရှေးရေစက်ကတော့ တကယ့်ကို ရှေးဆန်လွန်းလှ
သူ။ နစ်ဆယ်တစ်ရာစုမှာ အမြဲ နောက်တွဲဆဲထုံးနဲ့ ပါတီတံဝမ်း
ဆက်တွေကို အမြဲဝတ်တတ်တဲ့ ဆယ်ကျော်သက်မလေးများရှိရင်
ပြတိုက်နဲ့ ပြထားမယ်လို့ ဆိုရင်တောင် သေချာတယ် အဲဒီပြတိုက်
မှာ အရေးတစ်ယောက်ပဲရှိမှာ။ အဲဒီလောက်ထိ အရေးပုံက
တုံးတာ။

သို့သော် ...

အရေးညာဏ်ကတော့ လှစ်လှစ်ပါအောင်ပြေးပြီးသား။
အရေးပုံစံနဲ့ အရေးညာဏ်ပြေးပုံက အရှေ့နဲ့အနောက်။

ဒီနေ့ ကမ္ဘာမှာ ဘာဖြစ်နေလဲ။ အရှေးမသိတာမရှိ။
 သိမှာပေါ့။ အရှေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက စာဆို
 သတင်းစာဂျာနယ်အစ ဝတ္ထုမဂ္ဂဇင်းအလယ် နောက်ဆုံး အင်တာ
 နက်အဆုံး ဖတ်လိုက်ကြည့်လိုက်ရမှ။

တစ်ခါတလေဆို အရှေးပုံစံနဲ့ အရှေးစာဖတ်ပုံကို
 ကြည့်ပြီး အရှေးကို စာကြမ်းပိုးလိုလို၊ ဂေါက်သီးမလိုလို ထင်
 ယောင်ထင်မှား ခံရသေးသည်။

သို့သော် အရှေးရဲ့တွေးခေါ်မှုနဲ့ အရှေးရဲ့ဒဿန
 တွေကတော့ ရေရေလည်လည် လန်းသည်။

ဒီလိုဆိုရင် သုံတရွှေအိုးနဲ့ ရှေးရေစက် ဆိုတဲ့
 အရှေးတို့ဟာ အရှေ့နဲ့အနောက်၊ ပြဒါးတစ်လမ်း၊ သံတစ်လမ်း
 ဆိုတာ ပြေးကြည့်စရာမလိုတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။

ကဲ ... သူတို့နှစ်ယောက်သာ နဖူးမှာစာပါခဲ့ရင်
 Cupid တစ်ယောက် ဘယ်လိုလေးပေါ်မှာ ဘာမှားတင်ပြီးပစ်မလဲ။

မတူညီတာမှ တကယ့်မျိုးကြီးဖြစ်နေတာ။ ဆန့်ကျင်
 ဘက်စစ်စစ်ကြီးလေ။

အဖြူနဲ့အမည်း ဘယ်လောက်ပဲ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်
 ပါစေ။ ဘယ်တော့မှ ထပ်တူမကျနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ Black
 & White ဟာ ယှဉ်တွဲလိုက်ရင်တော့ ပေါင်းစပ်လို့ပဲ မရတာ။
 အင်မတန်တော့ လိုက်ဖက်တဲ့ ကာလာတွေပဲလေ။

ပေါင်းစပ်ဖို့မဖြစ်နိုင်တဲ့ ဖူးစာကို Cupid က ဘယ်
လိုရှုထောင့်နဲ့ ပုံမှားရိုက်မှာလဲ။

စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။

အဲ ...

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။

လူဆိုတာ ...

ကိုယ်နဲ့အရမ်းကိုထပ်တူကျတဲ့သူ။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်
နဲ့ လုံးဝကြီးကို ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတဲ့သူကိုတွေ့ရင် စိတ်ဝင်
စားတတ်တယ်လေ။ ဒီတစ်ချက်ကလေးကို ကောင်းကောင်းအသုံး
ချနိုင်ရင်တော့ Cupid ရဲ့အကြံ အောင်ပြီလို့သာ မှတ်လိုက်တော့။

လောလောဆယ်တော့ သန်လျင်မှာနေတဲ့ အရှေးနဲ့
ထောက်ကြံ့မှာနေတဲ့ သုတရွှေအိုးတို့ကို Cupid က သင်တန်း
တစ်ခုမှာ ဆုံးပေးလိုက်တယ်လေ။

လူချင်းဆုံးပေးဖို့တော့ လွယ်တယ်။ စိတ်ချင်းဆုံးတွေ့

ဖို့သာ မလွယ်ကြတာလေ။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ သင်တန်းမှာ တော်တော်ကြာ
ကြာတက်ပြီးတဲ့အထိ စိတ်ချင်းမဆုံကြတော့ Cupid စိတ်ညစ်လာ
တယ်။

ဟုတ်တယ်လေ၊ လူချင်းပဲဆုံးပေးလို့ရတာ။ စိတ်

ချင်းဆုံးပေးဖို့က ဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ။

ရိုးအေးတဲ့ ဣန္ဒြေရှင် အရှေးက သုတရွှေအိုးရဲ့
ခေတ်ရှေ့ တစ်လန်လောက်ပြေးနေတဲ့ ပုံစံကို မျက်စိထဲ မဝင်သလို
သုတရွှေအိုးကလည်း အရှေးကို ဖုတ်လေသည့်ငါးပိဟုတောင်
အနံ့မရပေ။

Cupid အုံးစားနေသည်။

ဒီငတိနှစ်ကောင်ကို ဘယ်ကွန်ပျူတာနဲ့တွက်ပြီး
အကွက်ရွှေ့ရပါ။

ခပ်ပိန်းပိန်းနဲ့ လန်းနေတဲ့ ကောင်လေးရယ်၊ ခပ်
လည်လည်နဲ့ ပုံတုံးနေတဲ့ ကောင်မလေးတို့ကို အလုပ်များသော
Cupid သိပ်ပြီးအချိန်မပေးနိုင်။ Cupid တာဝန်ထမ်းဆောင်ပေး
ရမှာက သူတို့နှစ်ယောက်တည်းအတွက်မှ မဟုတ်တာကို။

www.burmeseclassic.com

အရှေးဆံပင်တွေဟာ အမြဲနှစ်ပတ်လျှို့ထုံးထားတတ်
တာမို့ အရှေးဆံပင် ဘယ်လောက်ထိရှည်မှန်း ဘယ်သူမှ မသိကြ။

အိမ်သားတွေက လွဲလို့ပေါ့။ အိမ်သားတွေကလည်း
တော်တော်များတာကိုး။ ဖေဖေရယ် ဖေဖေအစ်မ အပျိုကြီးရယ်၊
အရှေးရယ်၊ သုံးယောက်တည်းသာ။ ဪ ... ကျွန်သေးတယ်။
အရှေးတို့အိမ်မှာ တောက်တိုမယ်ရခိုင်းတဲ့ ပိစိမလေးလည်း အရှေး
ဆံပင်တွေ ဘယ်လောက်အထိရှည်လည်း သိကြတယ်။

အရှေးသည် အင်မတန်ဉာဏ်ထက်သူမို့ ဆယ်တန်း
ကိုလည်း ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်သည်။

သို့သော် အရှေးက ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ရန်
ဝါသနာမပါ။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်ကိုပဲ ရွေးချယ်ခဲ့
သည်။

ထို့ကြောင့် အရှေးသည် သူမဖခင်နှင့်ပင် တော်တော်
အတိုက်အခံ ဖြစ်ခဲ့ရသေးသည်။

အရှေးသည် ဖခင်ဆန္ဒအတိုင်း ဆရာဝန်မလုပ်နိုင်။
ထို့အတွက် မိဘစကားကို နားမထောင်သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အရှေးသည် သူမ စိတ်မပါသောအလုပ်ဆိုရင် လုံးဝ
ကိုလှည့်မကြည့်တတ်သော စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာလွန်းသည့် မိန်းမတစ်
ယောက်လည်း ဖြစ်ပြန်၏။

အရှေးသည် ပုံစံက ရိုးတုံးလွန်းသော်လည်း တကယ်
တမ်းက အင်မတန် ထက်မြက်လွန်းသူဖြစ်သည်။

နောက်တွဲဆံထုံး၊ ပါတီတ်ဝမ်းဆက်၊ ကတ္တီပါဖိနပ်
အပါးလေးတွေဟာ အရှေး နှစ်သက်လွန်းသော ပုံစံမျိုးမို့ ဝတ်
ဆင်တာဖြစ်ပြီး မဝတ်တတ်၊ မစားတတ်လို့ ပုံတုံးနေတာမျိုး
မဟုတ်ပါ။

မိတ်ကပ်ကို ပါးပါးတင်းတင်း ပြောင်ပြောင်လေး
လူးတတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းနီကို gloss ပဲ ဆိုးတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

လက်သည်းခြေသည်းတွေက ဘယ်တော့မှ အစွန်း ထွက်မရှိဘဲ အမြဲညီညာတိရိသပ်ရပ် ဖြူစင်နေတတ်သည်။

နာရီကလွဲရင် နားပေါက်မဖောက်ထား၍ နားကပ် တောင်မပတ်။ ဒါပေမဲ့ အရှေးက နာရီကိုတော့ တန်ဖိုးကြီးကြီး ကောင်းပေဆိုတာကိုမှ ပတ်သည်။

အရှေးသည် တူးဆန်းတာလား။ မိန်းမ မဆန်တာ လား ဘာမှန်းကိုမသိ။

အရှေး ဖခင်ကိုယ်တိုင်တောင် အရှေးကို နားမလည်။ အရှေးစိတ်ကိုမသိ။

ခေတ်မီသော အရှေးရဲ့ ကြီးတော်ကြီးကတော့ မိန်းမ ချင်းပိုပြီး နားလည်တာမို့ အရှေးဆို အကုန်မဟုတ်တောင် တချို့ တစ်ဝက်တော့ နားလည်သေးသည်။

အရှေးဖေဖေရော အရှေးကြီးတော်ကြီးပါ ခေတ် ဆန်ဆန်ဝတ်တတ်ကြပြီး အရှေးတစ်ယောက် မူကွဲနေတာကိုလည်း ကြီးတော်ကြီးက နားလည်သည်။

ဖေဖေကတော့ အရှေးကို ဂေါက်နေပြီဟုတောင် မှတ်ချက်ချချင်တာဖြစ်သည်။

ကြီးတော်ကြီးရှိလို့ အရှေးနဲ့ဖေဖေကြားမှာ အဆင်ပြေ နေတာဖြစ်သည်။

အရှေးသည် စီးပွားရေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းမှန် သမျှ အကုန်တက်သည်။

သင်တန်းတွေ တက်လွန်းလို့ ဖေဖေက အရှေးကို နိုင်ငံခြားမှာ သင်တန်းသွားတက်ဖို့ပြောသည်။

သို့သော် အရှေးသည် ဟိုမှာနေပြီး သင်တန်းတက် ရင် အရှေးနှစ်သက်သော ပါတိတ်ဝမ်းဆက်လေးနဲ့ ကာလအတော် ကြာ အဆက်ပြတ်သွားမှာစိုး၍ မသွားခဲ့။

ထိုကဲ့သို့သော အရှေးကို ဖေဖေ ရက်ရက်စက်စက် ကောက်ချက်ချတာလည်း မှားပါ။

ဖေဖေနဲ့ အရှေးတို့ အမြင်မတူကြတိုင်း အရှေးသည် သူမနှစ်သက်ရာကိုသာ ရွေးချယ်လေ့ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

သုတရွှေအိုးကကျတော့ ဦးရွှေအိုးနဲ့ အကယ်ဒမီ
မင်းသမီးကြီး ဒေါ်ရွှေသွင်တို့မှ မွေးဖွားလာတာဖြစ်၏။

သုတရွှေအိုးရဲ့ဖခင်က အညာသားကြီးဖြစ်ပြီး အညာ
မှာလည်း ထန်းတောများစွာပိုင်၏။

ထန်းလျက်ပွဲရုံနှင့် ထန်းလျက်ကို အခြေခံပြီးထုတ်
သော မှန်မျိုးစုံလုပ်ငန်းလည်း လုပ်သည်။

မိခင်ကြီးကတော့ ခုချိန်ထိ အမွေခန်း အဘွားခန်း
တွေမှာ ရိုက်နေတုန်းဖြစ်သည်။

ဒီတော့ သုတရွှေအိုးကလည်း အနုပညာအသိုင်း
အဝိုင်းနှင့် နီးစပ်ပါသည်။

မအေနဲ့တူလို့ အသားလေးဖြူသော်လည်း မျက်နှာ
ကျကတော့ ဦးရွှေအိုးလို အညာသားရုပ်ကြီးဖြစ်ကာ ခန္ဓာကိုယ်

အချိုးအစားကလည်း ဘယ်လောက်ပဲကစားပါစေ ဖခင်လို အညာ
သားအဆက်အပေါက် တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြီး ဖြစ်နေ၏။

သို့သော် ခုခေတ်က ဖက်ရှင်ခေတ်ဆိုတော့ သူနဲ့
လိုက်ဖက်အောင် ဝတ်စရာတွေများလှသလို၊ မျက်နှာကိုလည်း
ဆံပင်စတိုင်လ်ကျကျလေးနဲ့ ဖုံးထားနိုင်တာမို့ မသိသာ။

ဖခင်ဖြစ်သူက ထန်းတောကို ပိုက်ဆံဖြစ်အောင်
လုပ်ဖို့ပဲ တစ်ချိန်လုံး စဉ်းစားနေသူဖြစ်ကာ ရန်ကုန်နဲ့ သူ့ထန်း
တောတွေကိုပဲ သွားချည်လာချည် လုပ်နေသူ။

မိခင်ဖြစ်သူကလည်း ဆံပင်ဖြူ ဆေးဆိုးဖို့။ ခုချိန်
ထိ မျက်ခုံးမွေးနတ်ဖို့။ တမာသီးဖြစ်လာတဲ့ ဆံပင်တွေအတွက်
ဆံထုံးအတုလှလှလေးတွေ ရှာဝယ်ဖို့။ ပါးရေတွန့်နေတဲ့ မျက်နှာ
ကို ကြည့်ရမဆိုးအောင် ပြုပြင်ဖို့။ တွဲကျလာတဲ့ လက်မောင်းသား
တွေ၊ ပူထွက်လာတဲ့ ဗိုက်ခေါက်တွေကို ဖုံးဖိဖို့ပဲ စဉ်းစားနေသူ
ပါ။

ဒါကလည်း သူ့ရဲ့အနုပညာလုပ်ငန်းမှာ သော့ချက်
ဖြစ်နေတော့ ...။

www.burmeseclassic.com

ဒီတော့ သုတရွှေအိုးမှာ တစ်ဦးတည်းသော သားရယ်
လို့ အပြည့်အဝ ဂရုစိုက်မှု မခံရရှာပါ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ကလေးထိန်းတွေ၊ အိမ်ဖော်
တွေလက်ထဲမှာပဲ ကြီးပြင်းရသူ။ ကျူရှင်တွေ။ ဂိုက်တွေကြောင့်
သာ တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန်အောင်ခဲ့ရုံ။

ပင်ကိုအရည်အသွေးကလည်း မကောင်း၊ ပြုစုစောင့်
ရှောက်မှုကလည်း အားနည်းဆိုတော့ အနှစ်မပါတဲ့ အပင်ကလေး
ပမာ။

သုတရွှေအိုးသည် မိခင်ကြီး၏ ဗီဇပါလိုလားမသိ
အင်မတန် မင်းသားဖြစ်ချင်သူပါ။

သို့သော် သူ့ရုပ်က ကင်မရာမစားသည့်ရုပ်မျိုး။
ဓာတ်ပုံဆိုလည်း အဆင်မပြေ။ movie ဆိုလည်း မအိုခေ။

သို့သော် အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းက သူ့မိခင်ရဲ့
မျက်နှာနဲ့ ဆွဲတင်ပေးဖို့ ကြိုးစားကြသဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီလေးတွေ
ရိုက်ကြ၊ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းတွေက မိတ်ဆက်ပေးသည့် ဒေါ်ရွှေသွင်
ရဲ့သား အနုပညာတွေလုပ်နေပြီဆိုပြီး သတင်းတွေထွက်။ သို့သော်
တကယ်တမ်းမှာ သုတရွှေအိုးက ရုပ်က ဆွဲဆောင်မှုမရှိရုံမျှမက
သရုပ်ဆောင်ဘက်မှာလည်း ပါရမီကမပါ။

မင်းသားလုပ်ဖို့အတွက်က ရုပ်ချောဖို့မလိုပါ။ ဆွဲ
ဆောင်မှုရှိရင် ရုံပြီ။ ဆွဲဆောင်မှုရှိရင် နောက်က စန်းက အလိုလို

www.burmeseclassic.com

ကပ်ပါလာပြီးသား။ အဲ ... ရုပ်လည်းမချော၊ ဆွဲဆောင်မှုကလည်း မရှိရင်တောင်မှ သရုပ်ဆောင်တတ်ရင်လည်း နည်းနည်းဖြစ်နိုင် သေးသည်။

ခုဟာက သူ့မှာ မိခင်ဝိတ်ကလွဲလို့ ရုပ်ရည်၊ ဆွဲ ဆောင်မှု၊ ပညာ ဘာဆိုဘာမှမရှိ။ နတ္ထိ။ ဒီတော့လည်း ပါလေရာ ငါးပိချက်လုပ်ရင်း စိတ်ပျက်လာကာ တာ့တာပြလိုက်ရသည်။

တက်လိုက်ရတဲ့ မော်ဒယ်လ်သင်တန်း၊ သွားလိုက် ရတဲ့ သရုပ်ဆောင်သင်တန်း၊ နောက်ဆုံးတော့ ဝီရိယနည်းစွာဖြင့် သူ့ဘာသာပဲ လက်လျှော့သွားသည်။

အရှေးစိတ်ဓာတ်နဲ့တော့ ကွာပါ။

အရေးက ဖြစ်ချင်တာကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ် တတ်သူလေ။

အရှေ့နဲ့အနောက် ဖြစ်နေတဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ Cupid တော်တော်စိတ်ညစ်ရပါသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် သူတို့နဲ့ ဓာတ်တူနာမ်တူတဲ့ တခြားသူ တွေနဲ့သာ ဆုံပေးလိုက်ချင်ပါသည်။

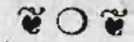

သို့သော် သူတို့နဖူးမှာက စာပါလာပြီးသားမို့ cupid ထိုသို့လုပ်မရ ဖြစ်နေသည်။

Cupid သည် သူတို့နှစ်ယောက်ကို အချိန်တော်တော် ပေးကာ နည်းလမ်းစဉ်းစားရပါသည်။

ဒီလို သုံးနဲ့လေးကို ကျောချင်းမကပ်ဘဲ မျက်နှာချင်း ဆိုင်အောင် ဆိုတာက လေးကိုသုံးရဲ့ရှေ့ကို ပို့မှဖြစ်မှာလေ။ ဒါပေမဲ့ လေးရဲ့တန်ဖိုးနဲ့ သုံးရဲ့စိန်ယာကို သူ ဘယ်လိုပြောင်းလဲ ရမှန်းမသိ။

ခက်ပြီ။ တော်တော်ခက်တဲ့ ပူးစာပဲ။

အရှေးသည် သင်တန်းမှာ အလှဆုံးဟုတင်စားကြ
သော သင်တန်းရဲ့ပေါ်ပြူလာ၊ သင်တန်းရဲ့ Queen ဖြစ်သော
စုဂျူလီဆိုသော ကောင်မလေးနဲ့ အတူတွဲဖြစ်ပြီး အရှေးလိုပုံတုံး
နဲ့တွဲပြီး ပို၍ထင်ပေါ်နေသော စုဂျူလီကလည်း အရှေးနဲ့ တမင်
တကာ လာတွဲခြင်းပင်။

စုဂျူလီက စကားပြောရင် သူမကိုယ်သူမ ဂျူဂျူး
ဟု ပြောလေ့ရှိသဖြင့် အရှေးကလည်း သူမကို ဂျူဂျူးဟုပဲခေါ်
ဖြစ်သည်။

ဂျူဂျူးက လှလည်းလှသည်။ သွက်လည်းသွက်
သည်။ နည်းနည်းလည်း ထက်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြီးပြည့်စုံသည်
ဟု ပြောလို့ရ၏။

ဂျူဂျူးသည် သင်တန်းက ယောက်ျားမိန်းမ အားလုံး
နှင့်ခင်သည်။

သင်တန်းက ယောက်ျားလေးအားလုံးလိုလိုကလည်း
ဂျူဂျူးကိုစိတ်ဝင်စားကြ၏။ ထိုအထဲမှာမှ သုတရွှေအိုးက အကဲဆုံး၊
အသည်းဆုံး။ သို့သော် ဂျူဂျူးက သုတရွှေအိုးကို မကြိုက်။

ဒီနေ့လည်း ခပ်တည်တည်နဲ့ သုတရွှေအိုးက ဂျူဂျူး
ကို သစ္စာပန်းစည်းကြီး လာပေးသည်။

“သုတ ... ဒါ ဘာအတွက်လဲဟင်”

“ဪ ... ဂျူဂျူးကို သစ္စာရှိဖွာ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
ပါ”

သုတရွှေအိုးက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြန်ဖြေလိုက်
ပေမယ့် ဂျူဂျူးကတော့ သူ့ပုံစံကို ရယ်ချင်နေသည်။

“သုတရယ် ... ခုခေတ်က IT ခေတ်ရှင်။ ပန်းပေးပြီးပိုး
တဲနည်းက ရိုးသွားပြီ။ နည်းနည်းလောက် သစ်စမ်းပါဦး
ရှင်”

“အရိုးဆုံးက အဆန်းဆုံးပဲမို့လား ဂျူဂျူးရယ်”

“ဟုတ်လား။ ဂျူဂျူးကတော့ ပန်းစည်းတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ နောက်တစ်ခါ ပန်းစည်းမပေးနဲ့”

“ကျွန်တော်ပေးတဲ့ပန်းစည်း မလှလို့လားဟင်။ အဲဒါ ကျွန်တော် နာမည်ကြီး floral က မှာထားတာပါ။ တော်တော်လည်း ဈေးကြီးတယ်”

“ကျွတ် ... ရှင် တော်တော်နတာပဲ၊ ဂျူဂျူးက ပန်းမကြိုက်ဘူး။ ဘာပန်းမှ ဘယ်လိုပန်းစည်းမှ မကြိုက်ဘူး။ အိုဇေ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့”

ဂျူဂျူးကတစ်ဖက်လှည့်ပြီး သက်ပြင်းချသည်။

အရေးက ရယ်နေသည်။

သုတရွှေအိုး ထွက်သွားတော့မှ ...

“အရေးရယ် ... သူ့ကို ဂျူဂျူး အရမ်းရယ်ချင်တာပဲ သိလား။ မကြိုက်ပါဘူးဆိုတာကို ထပ်ပြောနေသေးတယ်၊ တွေ့လား”

“သူ့အထာနဲ့ သူ့ကဗျာကတော့ လုံးဝကာရံမမိတာ သေချာတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီခိုင်းလေး လန်းသလောက် လူကအူကြောင်ကြောင်။ ဒါပေမဲ့အပျင်းတော့ ပြေပါတယ် ... ဟင်းဟင်း”

“ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်”

“သင်တန်းပြီးရင် အရှေး ဘယ်သွားစရာရှိလဲ”

“မရှိပါဘူး၊ ဘာလို့လဲ”

“ဪ ... ကိုယ်လည်း ဘာမှလုပ်စရာမရှိဘူး၊ အဲတော့ ပြီးရင် ဂျူဂျူးတို့ တစ်ခွက်လောက် သွားသောက်ရင်ကောင်းမလား”

“ကော်ဖီတစ်ခွက်လား”

“Yes”

“အဟင်း ... သွားလေ”

“အရှေးနဲ့ တွဲရတာ တကယ်အပေးအယူတည့်တယ် သိလား။ တချို့ဆို ကိုယ် အဲလိုပြောလိုက်ရင် လမ်းလွဲသွားရော”

“ဘယ်ရမလဲ ... ဒီက ရှေးရေစက်လေ ... ဟား ဟား”

ကော်မီဆိုင်ထိုင်ရတာကို ဂျူဂျူးရော အရှေးပါ နှစ်သက်ကြပါသည်။

ဂျူဂျူးက ဘလက်ကော်မီကို ဒီအတိုင်း အရသာခံ သောက်ရတာကြိုက်ပြီး အရှေးကတော့ သံပရာသီးပါးပါးလေး ညှစ်သောက်ရတာကို ကြိုက်သည်။

တကယ်ကော်မီကြိုက်တဲ့သူတွေက ကော်မီရဲ့သဘာဝ အရသာ ရိုးရှင်းမှုကိုပဲ စွဲမက်ကြတာဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် ကော်မီသောက်ဖို့ သကြားတွေ၊ နို့တွေ၊ ခရင်မ်တွေ မလိုပါ။

“မနေ့က ကိုယ့်ညီမက ပြောတယ် အရှေးရဲ့၊ သူက အဆို တော်ဆိုတော့ ကြိုက်တဲ့သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတယ်တဲ့။

ဘယ်သူ့ကို ပြန်ကြိုက်ရမှန်းမသိဘဲ ရွေးရခက်နေတယ်ပေါ့ ကွာ။ အဲဒါ ဂျူဂျူးက ပြောလိုက်တယ်၊ နင်ကြိုက်တဲ့သူ ကိုပဲ ရွေးလိုက်ပေါ့လို့။ သူက ကိုယ်ချစ်ကို မရှာချင်ဘူး တဲ့လေ”

“အင်း ... Celebrity တစ်ယောက်ဟာ အချစ်စစ် အချစ် မှန်နဲ့တွေ့ဖို့တော့ ခဲယဉ်းတယ် ဂျူဂျူးရဲ့။ ဘာလို့လဲဆို တော့ ဒီခေတ်ကိုက Computer ခေတ်လေ။ နေရာတိုင်း မှာ အတွက်အချက်ရှိတယ်၊ Celebrity တစ်ယောက်မှာ ကျော်ကြားမှုအပြင်၊ အောင်မြင်မှုနဲ့ ငွေကြေးဆိုတာက လည်း ခွဲခြားလို့မရဘူးမို့လား။ ဒီတော့ သူ့ကိုချဉ်းကပ်သူ တွေဟာ သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဝုဏ်ဒြပ်တွေကိုမက်ပြီး ချဉ်းကပ် တဲ့သူက ပိုများမှာပဲ။ အဲဒီထဲမှာ အချစ်စစ် အချစ်မှန်ကို ဘယ်လိုရွေးမလဲ။ အရွေးမှာဖို့က 90% ပဲကွယ်။ သာမန် လူတစ်ယောက်ကမှ အချစ်စစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ နီးစပ်သေး တယ်”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်နော်”

“အဲဒါကြောင့်လည်း Celebrity အများစုရဲ့ အိမ်ထောင်
ရေးတွေက မတည်ငြိမ်ကြတာပေါ့”

“Celebrity တွေက သာမန်လူတွေထက်ပိုပြီး အိမ်ထောင်
ရေးအဆင်မပြေဖြစ်ကြတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ် ... Celebrity ဆိုတာ အနုပညာရှင် အသိုင်း
အဝိုင်းမှ မဟုတ်ဘူး။ စီးပွားရေးလောက၊ အတတ်ပညာရှင်
လောကတွေမှာလည်း ရှိနေတာပဲ။ အရမ်းအောင်မြင်ကြတဲ့
သူဌေးကြီးတွေ၊ ဆရာဝန်ကြီးတွေ စသဖြင့်ပေါ့ဟာ။ အဲလို
ကြီးကြီးမာမာတော့ Celebrity တွေကကျတော့ တစ်မျိုးဟာ။
သူတို့ကကျတော့ သူတို့အတွက် ဂုဏ်သရေရှိမယ့် အိမ်
ထောင်မျိုး တည်ဆောက်တတ်ကြတယ်။ ပြီးမှ အချစ်စစ်
မှာ သာယာကြပြန်ရော၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့အိမ်ထောင်ရေး
က သကာဖုံး အရောင်ဆိုးပြီး အတွင်းမှာတော့ လှိုက်တက်
အောင်ခါးတဲ့ ဆေးခါးကြီးပေါ့ဟာ”

“အင်း ... အရေးပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“အဲဒါကြောင့် အချစ်နဲ့ပတ်သက်ရင်တော့ သာမန်လူနဲ့
ချစ်ရတာပဲ ကောင်းတယ်”

“အင်း ... အရေးပြောတာတွေကို ညီမလေးကို ဖောက်သည်
ပြန်ချရမယ်၊ အရေးက တကယ် IQ မြင့်တယ်နော်၊
ဗဟုသုတလည်း စုံတယ်”

“ကိုယ်က စာအရမ်းဖတ်တာကိုး။ စာအရမ်းဖတ်တဲ့သူက
စာမဖတ်တဲ့သူထက်ပိုပြီး ဗဟုသုတကြွယ်တယ်၊ ဗဟုသုတ
ကြွယ်တော့ အတွေးအခေါ်လည်း မြင့်လာတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်နော်၊ နိုင်ငံခြားမှာဆိုရင် အားတာနဲ့ စာပဲဖတ်
ကြတယ်တဲ့၊ ရထားပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကားပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ် စာ
ကို အချိန်ယူပြီး ဖတ်ကြတယ်တဲ့”

“ဟုတ်တယ်၊ တိုးတက်ချင်သူတိုင်း စာဖတ်ကြတယ်၊
စာဖတ်အားကောင်းတဲ့ နိုင်ငံသားတွေနေတဲ့ နိုင်ငံတွေက
တခြားနိုင်ငံတွေထက်ပိုပြီး တိုးတက်တယ်လေ။ ပြီးတော့
စာဖတ်ခြင်းဖြင့် လူတစ်ယောက်ဟာ စည်းကမ်းရှိလာတယ်”

“စည်းကမ်း”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်တယ်၊ လူတစ်ယောက်က စာအုပ်တွေကပေးတဲ့ Message တွေကို ပြုမူမိရင် အလိုလို စည်းကမ်းလိုက်နာ တတ်တဲ့သူလည်း ဖြစ်လာတယ်လေ။ လမ်းပေါ်မှာ အမှိုက် ပစ်ရင် မကောင်းဘူးလို့ သိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်က အမှိုက်ပစ်ဖို့ ရှက်မှာပဲ ...

ကြွပ်ကြွပ်အိတ်သုံးတာ ကျန်းမာရေးကိုရော သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ထိခိုက်တယ်လို့ သိထားတဲ့လူဟာ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးရင်တောင် အသုံးတော့ လျော့သွားမယ်၊ သုံးတတ်သွားမယ် ...

သစ်ပင်ခုတ်တာ မကောင်းဘူးလို့သိရင် သစ်ပင်တွေ စိုက်ချင်လာမှာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် မိမိနဲ့ မိမိပတ်ဝန်းကျင် အတွက် လူတွေဟာ စာဖတ်ကို ဖတ်သင့်တယ်”

“ဟုတ်တယ်နော်”

“စာဖတ်ဝါသနာမပါတဲ့သူ၊ စာဖတ်ပျင်းတဲ့ သူတွေဟာ အနည်းနဲ့အများတော့ သူများနောက်မှာ ကျန်ခဲ့မှာပဲ”

“အရှေးက တကယ်မထင်ရဘူးနော်၊ အစကတော့ ဂျူဂျူး ကလေး အရှေးပုံစံကိုကြည့်ပြီး ခပ်တုံးတုံးလို့ထင်တာ ... အဟိ”

“အင်း ... ဒီပုံစံက ကိုယ် ကြိုက်ကိုကြိုက်လို့ ဝတ်တာ ဂျူဂျူးရဲ့”

“ဂျူဂျူး အရှေးကို ကောင်းကောင်းနားလည်နေပါပြီ။ ဒီလိုဝတ်ပေမယ့် သေချာကြည့်ရင် အရှေး မျက်နှာမှာ အရှိန်အဝါတစ်ခုက ထင်းနေတယ်၊ ဘယ်လိုအရှိန်အဝါ လည်းတော့ မပြောတတ်ဘူး။ တကယ်တော့ အရှေးက Bright ဖြစ်တယ်ကွ။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ သူများနဲ့မတူ တဲ့ ရှုထောင့်နဲ့ အကွက်ဖော်ထားတဲ့ ကျောက်တစ်ပွင့်လို့ပဲ”

“အခုလောက်နေတဲ့ ကော်ဖီကလည်း ကိုယ့်ဘာသာရှင်း ထားကြတာဆိုတော့ မှန်စားမလား ... ပြော”

“ဟား ဟား ... မြှောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး အရှေးရယ်၊ အင်း ... ဟိုငအူလေး သုတေသနအိုးကို အရှေးဆီမှာ သင် တန်းတက်ခိုင်းရမယ်ထင်တယ်”

www.burmeseclassic.com

“သူလား ... သူ့ကိုကြည့်ရတာ ဝမ်းတွင်းပါရမိပါပုံမရ
ဘူးကွာ၊ ဟား ဟား ... ဆရာ လက်မြောက်ရမယ့် တပည့်
မျိုး”

“မှန်လိုက်လေ”

သူတရွှေအိုးသည် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း မကြာ
ခဏဆိုသလို အလွဲလွဲအချော်ချော်တွေ လုပ်လေ့ရှိသည်။

ဥပမာ ... ဂျူဂျူးကို မွေးပွဲဝက်ဝံရုပ်အကြီးကြီး
လာပေးတာမျိုး။

“ရှင်ရဲ့နောက်ပိုးနည်းတွေက တကယ်ရိုးတယ် သိလား
သူတ။ ကျွန်မက ဝက်ဝံရုပ်လည်း မကြိုက်ဘူးရှင်”

“ပန်းလည်း မကြိုက်ဘူး။ အရပ်လည်း မကြိုက်ဘူးဆိုရင်
ဂျူဂျူးက ဘာကြိုက်လဲဟင်”

“ဒါကတော့ ရှင်ဘာသာ သိအောင်လုပ်လေ သူတရဲ့”

“ရေလည်စားတယ်ကွာ”

သုတရွှေအိုးသည် ကြီးတော့ ကြီးစားရှာပါသည်။
ဂျူဂျူးဆီကို ဖုန်းခေါ်ပြီး ဖုန်းထဲကနေ ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်း
ဆိုပြတာမျိုးလည်း လုပ်ပြပါသည်။

သို့သော် သူ့အသံကမကောင်း၊ ကီးကမကိုက်တာ
မို့ နားထောင်လိုမကောင်းပေ။

တစ်ခါ နာမည်ကြီးအချစ်ကဗျာတွေ ရှာဖွေစုဆောင်း
ပြီး ကော်ပီပွားပေးပြန်သည်။

သိပ် ... သိပ်ကို ဟောင်းလွန်းပါသည်ကွယ်။

သုတရွှေအိုးလုပ်သမျှ ဂျူဂျူးက မကြိုက်။

သုတရွှေအိုးက သူမကို အရူးအမူး စွဲလမ်းနေ
သလောက် သူမကတော့ သုတရွှေအိုးကို အမြင်ကတ်ပြီးရင်း
ကတ်နေသည်။

ဘေးက အရှေးကတော့ သုတရွှေအိုးကြီးကိုကြည့်
ပြီး ရယ်လည်းရယ်ချင်၊ သနားလည်း သနားလာမိသည်။

“ဒီမှာ ... ရှင် ဘာလို့ နည်းဟောင်းကြီးတွေပဲ သုံးနေတာ
လဲ။ သူက နည်းဟောင်းတွေကိုမှ မကြိုက်တာ”

အရှေးလို ပုံတုံးမက သူ့ကို ဝေဖန်လာသဖြင့်
သုတရွှေအိုး ဒေါသထွက်သွားသည်။

သူမလို ပုံတုံးမကများ ဝေဖန်ရဲသေးတယ်။ သုတ
ဟာ ဂျူဂျူးဘေးမှာ အမြဲရှိသော အရှေးကို တစ်စက်ကလေးမှ
တောင် မျက်လုံးထဲမဝင်၊ ရှိသည်ဟုပင် မထင်။ အထင်လည်းမ
ကြီး။

“ဘယ်လိုလဲ ... ရှင်ကို အသစ်ကလေး တစ်ခုလောက်
အကြံပေးရမလား”

“မလိုပါဘူး၊ မင်က ဘယ်လိုအကြံများ ပေးနိုင်မှာမို့လို့လဲ၊
ကျေးဇူးတင်တယ်နော် ချောက်ထဲတော့ လာမချပါနဲ့”

ပြောပြီးတာနဲ့ လှည့်ထွက်လာလိုက်တာ အရှေး
ဘယ်လိုကျန်ခဲ့သလဲတောင် လှည့်မကြည့်။

“သုတ ... မင်း ဟိုအစ်မကြီးကို ခါးလိုက်တာ မှားပြီထင် တယ်နော်”

“ဘာမှားစရာရှိလဲကွာ၊ သူလိုပုံကြီးက ဘာအကြံများပေး နိုင်မှာမို့လဲ။ ဒီမှာညစ်ရတဲ့အထဲ သူ လာဖောက်တော့ ငါ လည်းတင်းသွားတာပေါ့။ ကြောင်တောင်တောင်နဲ့”

“အဲဒါကြောင့် မင်းကို ဂျူဂျူးက မကြိုက်တာ ငသုတရဲ့၊ မင်း ဂျူဂျူးနားရောက်ဖို့က ဂျူဂျူးသူငယ်ချင်းကတစ်ဆင့် သွားရမယ်လေ၊ ခုက ကိုယ်ကတောင် သွားပေါင်းစရာမလို ဘူး။ သူက ကူညီပါမယ်ဆိုတာကိုတောင် ငြင်းလာတယ်။ ငတုံး။ ငအ”

“အေး ... ဟုတ်သားဟ”

“ခုမှ ဟုတ်မနေနဲ့။ ဟိုက တင်းသွားပြီ”

“ငါကလည်း အဲဒါတောင် မစဉ်းစားမိဘူး”

ကျော်ကြီးက သူ့ကို ရယ်နေသည်။ သုတ ညစ်ညစ် နဲ့ အိမ်ပြန်လာမိသည်။

“ငါ ဟိုကောင်မလေးကို သွားတောင်းပန်ရင် ကောင်းမ လား။ သူ တော်တော်များ စိတ်ဆိုးသွားလား။ စိတ်ဆိုး ပြီး ကောလွတ်ရင်လည်း အခက်ပဲကွာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ”

ထိုအချိန်မှစ၍ သုတရွှေအိုး စိတ်ထဲသို့ အရှေးရောက် ရှိခဲ့ကာ အရှေးကို သတိထားမိသွားတော့သည်။

ထိုနေ့က အရှေးလည်း သုတရွှေအိုးကို တော်တော် တင်းသွားသည်။

ငထူကောင် ...

ဒီက အခမဲ့ အချိန်ကုန်ခံပြီး ကူညီပေးမယ်ဆိုတာ တောင် ဘဝင်ဖင်ဆောင့်ပြီး အသုံးမကျတဲ့ကောင်။

သူ့ထိုက်နဲ့ သူ့က ခဲပစေတော့။ ဒီတစ်သက် ဂျူဂျူး အချစ်ကို ရမှာမဟုတ်ဘူး။ အလကားကောင်၊ ငပေါ ကောင်။

အရှေးသည် ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ကို မေတ္တာပို့ပစ်လိုက်
သည်။

အရှေးစိတ်ထဲတွင်လည်း သုတရွှေအိုး ဆိုတာ မှတ်
မှတ်ထင်ထင် ဖြစ်သွားပါသည်။

ထို့အတွက် Cupid သည် တော်တော်စိတ်ချမ်းသာ
သွားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဒေဝဥယျာဉ်ထဲက ပန်းသီးကျွေး
ဖို့ပဲ ကျန်တော့သည်။

သူတို့အရှေးဟာ အရှေ့နဲ့အနောက်လို စရိုက်
သဘာဝ ကွာခြားနေတာမို့ Cupid သည် သူတို့နှင့် သင့်တော်မည့်
မြားကို သီးသန့်ဖန်တီးနေရ၏။

ထိုအကြောင်းကို ဂျူးဂျူး ပြန်သိတော့ အားရပါးရ
ရယ်သည်။

“အရှေး ... တကယ်တော့ ဂျူးဂျူးမှာ ဂျူးဂျူးချစ်ရတဲ့
အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ ဂျူးဂျူးဦးလေးရဲ့မွေးစားသား
ဆိုပါတော့။ အစ်ကိုကလည်း ဂျူးဂျူးကို စိတ်ဝင်စားပုံပဲ၊
ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးရှင်ရဲ့တူမဆိုပြီး မျိုသိပ်နေရပုံပဲ”

“ဟုတ်လား”

“အင်း ... အစ်ကိုက ဆရာဝန်လေ”

“ကောင်းတာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုက ဖွင့်မပြောရင် ဂျူးဂျူးက ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး မျှော်လင့်လို့ ရမှာလဲ၊ တစ်ခါတလေကျတော့ မိန်းမ
သားဖြစ်ရတာ မကောင်းဘူးဟာ”

“ဪ... ဂျူဂျူးရဲ့၊ အဲဒီအစ်ကိုက ဂျူဂျူးရဲ့ဖူးစာရှင်ဖြစ်
နေရင် ဘယ်မှရှောင်ပြေးလို့ မရပါဘူးကွာ”

“ဖူးစာဆိုတာ တကယ်ရှိပါ့မလား အရှေးရဲ့”

“ရှိတာပေါ့ကွယ်။ လက္ခဏာဆိုတာကို ယုံကြည်ရင် ဖူးစာ
တကယ်ရှိတယ် ဆိုတာလည်း ယုံရမယ်”

“ဆိုပါဦး”

“အရှေး ပြောမယ်၊ ဂျူဂျူး လက်ဖဝါးပေါ်က လက္ခဏာ
အရေးအကြောင်းတွေကို ယုံလား”

“အင်း... လက္ခဏာကိုတော့ ယုံပါတယ်”

“ဇာတာကို ဗေဒင်တို့ကိုရှော ယုံလား”

“ယုံကြည်လွန်းတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နိမိတ်
တို့ ဇာတာတို့ ဆိုတာတွေက ဘုရားရှင်လက်ထပ်တည်းက
ရှိခဲ့တာတွေလေ။ ဒါပေမဲ့ ခုခေတ်ဗေဒင်ဆရာတွေကိုတော့
သိပ်မယုံဘူး”

“ဟုတ်တယ်... နိမိတ်တွေ ဇာတာတွေဆိုတာ တကယ်
ရှိတယ်၊ အဲဒီလိုပဲ ဖူးစာဆိုတာလည်း မွေးကတည်းက

နဖူးမှာ ပါလာပြီးသား။ ဖူးစာပါရင် ကမ္ဘာ့အရှေ့ခြမ်းက
လူနဲ့ အနောက်ခြမ်းကလူလည်း ကြိဖန်ညားမှာပဲ၊ သေ
လောက်အောင် ချစ်ကြလည်း ဖူးစာမပါရင် ‘ဝေးမှာပဲ’

“အရှေး”

“ဟင်”

“ဂျူဂျူး ဖူးစာက သုတရွှေအိုးကြီးနဲ့ ပါလာရင် ဘယ်လို
လုပ်မလဲ”

အရှေးလည်း မတတ်နိုင်သလို လက်ဝါးဖြန့်ပြီး
ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

သုတရွှေအိုး ခုတလော တော်တော်ညစ်နေသည်။
 မေမေလှိုင်းထဲ ဝင်တိုးလို့မရသော သူ့ကို ဖေဖေက
 သူ့အလုပ်တွေလွှဲဖို့ ကြံစည်နေလေပြီ။
 သုတကလည်း အညာထန်းတောတွေကို မမှန်း
 တောင် မခင်တွယ်နိုင်ပါ။
 ထန်းလျက်မွဲရုံကို ဦးစီးဖို့လည်း စိတ်မပါ။ စက်ရုံ
 တွေဆို ပိုပိုဝေး။
 ထို့ကြောင့် သူ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်မိတော့
 လည်း ချစ်မိသည် ၇။၇။နဲ့ ရေမြေခြားလို။
 ညစ်နေမိသည်။

မေမေ့ကိုလည်း စစ်ကူတောင်းလို့မရ၊ မေမေက
 လည်း သူ့ဘက်မပါ။
 ဖေဖေကဆို ပြောမနေနဲ့။ အားတာနဲ့ စာရင်းစာအုပ်
 ကြီးကိုင်ပြီး သူ့ကို လွှဲပြောင်းဖို့ ခြိမ်းခြောက်နေသည်။
 ပြီးခဲ့သည့် တစ်ပတ်ကလည်း သူ့ကို အတင်းကြီး
 အညာခေါ်သွားသေးသည်။
 အညာက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ပွဲရုံတွေနဲ့မိတ်ဆက်
 ပေးသေးရဲ့။
 ညစ်ပါဘိ။
 တခြားစီးပွားရေးလုပ်ပါရစေဆိုပြီး ဖေဖေဆီ တောင်း
 ဆိုကြည့်သေးသည်။ ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ။
 လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ကျွေးမွေးခဲ့တဲ့
 ထန်းတောကို ကေးဇူးမကန်းနဲ့တဲ့လေ။
 မင်းသားမဖြစ်တဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အားမရ။
 မင်းသားသာဖြစ်ခဲ့ရင် ဖေဖေထန်းတောတွေကို
 တာ့တာပြလိုရသည်။

www.burmeseclassic.com

သုတရွှေအိုးက ကြော့ကြော့မော့မော့ နေချင်သူ။
ဖေဖေပွဲရုံတွေ၊ စက်ရုံတွေ၊ အညာက ထန်းတောတွေက ကြော့မော့
သည့်အလုပ်တွေမဟုတ်။

ကျော်ကြီးကတော့ သူ့အဖြစ်တွေကို ရယ်သလား
မမေးနဲ့။

“သုတရာ ... မင်းက ဟာသပဲ၊ ငါတို့မှာ လုပ်စရာအလုပ်
အဆင်သင့်မရှိလို့ သင်တန်းတွေတက် လက်မှတ်တွေရ
အောင်လုပ်ပြီး အလုပ်ရှာနေရတာ။ မင်းက ရှိတာကို
ကြေးများနေတယ်”

“ဟုတ်ပြီ ... ဒါဆို မင်းကို ငါအလုပ်ခန့်မယ်၊ မင်းက
တကယ်လုပ်၊ ငါက for show ပဲ နေမယ်ကွာ”

“မင်းဖားသားကြီးက လက်ခံမလားကွာ”

“ဖားသားကြီးမသိအောင် ကြည့်ကျက်လုပ်ရမှာပေါ့ကွာ”

ဒီလိုနဲ့ သုတရွှေအိုးရယ်၊ ကျော်ကြီးရယ်၊ သူ့အဖေ
ဦးရွှေအိုးရယ် အဆင်ပြေသွားပါတယ်။

ကျော်ကြီးကို ဖေဖေဆီ ခေါ်သွားကာ ...

“ဖေဖေ ... ဒါ သားသူငယ်ချင်း ကျော်ကြီးတဲ့။ ကျော်ကြီး
က ဘွဲ့လည်းရပြီးသား။ သားနဲ့အတူ သင်တန်းတွေတက်
ပြီးသား၊ သူကလည်း အလုပ်ရှာနေတာနဲ့ သားတို့ပွဲရုံမှာ
အလုပ်လုပ်မလားဆိုပြီး ခေါ်လာတာ”

“ဟိတ်ကောင် ... သုတ။ မင်းက မင်းကို အလုပ်ခိုင်း
တာကို အပေါင်းနဲ့ အသင်းနဲ့ လုပ်ချင်တဲ့သဘောပေါ့”

“ကျော်ကြီးကို ကူညီချင်လို့ပါ ဖေဖေ”

“အေးပေါ့ကွာ၊ အလျှောက်ကောင်းတော့လည်း”

ဒီလိုနဲ့ သူနဲ့ကျော်ကြီးတို့ ဖေဖေပွဲရုံကို ပူးတွဲဝင်ခဲ့
ကြသည်။ သူက ဖောရှော၊ တကယ်လုပ်တာကတော့ ကျော်ကြီး။
အဆင်ကိုပြောလို့။ ဖေဖေကလည်း သူ လုပ်နေတယ်ထင်ပြီး
သဘောတွေကျနေသည်။ တစ်တောတော့ ရှင်းသွားပြီ။ ဂျူဂျူးနဲ့
အဆင်ပြေဖို့ပဲ ကျန်တော့သည်။

စုဂျူလီရဲ့ ဆရာဝန်ကိုကိုနဲ့ အရေးကို မိတ်ဆက်
ပေးသဖြင့် အရေးတို့ တစ်ခါဆုံဖြစ်ကြသည်။

စုဂျူလီက အရေး အကဲခတ်ပေးပါဦးဆိုပြီး ဆုံပေး
တာဖြစ်သည်။

အရေး၏အရည်အချင်းကို ယုံကြည်အားကိုးသော
စုဂျူလီက အရေး သူ့လူကို အကဲခတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုတာပင်။

အရေးကလည်း ဂျူဂျူးကို ခင်မင်ရင်းစွဲရှိတာက
တစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ မိန်းမသားတစ်ဦးဘက်ကနေ ရပ်တည်
ပေးချင်တာကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် လက်ခံလိုက်သည်။

ဂျူဂျူးရဲ့ ကိုကိုသည် ဆရာဝန်ရုပ်ပေါက်ပါ၏။
ပြီးတော့ ရုပ်ရည်ကလည်း မွန်ရည်သန်ပြန် သားနားပါသည်။
ရုပ်ကု တစ်မျိုးလေး သန့်နေပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ...

အဲဒီဒါမေမဲ့ရဲ့နောက်မှာတော့ အပြစ်ကလေးတွေ မဆိုသလောက် တွေနေရပါသည်။ မဆိုသလောက် ဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းလေ။ ရုပ်ရှိ ပညာလျှံ ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အပြစ် ဂျူဂျူးကိုလည်း အင်မတန်မှ ချစ်မြတ်နိုးသည့်ပုံစံမျိုးမို့ လေ။

အဲဒါကြောင့်မို့ သူ့ရဲ့အပြစ်တွေကို မဆိုသလောက်ကို လျှော့ပေါ့လိုက်ရတာပင်။

“အရှေး ... ဒါ ဂျူဂျူး အစ်ကိုလေ။ ဒေါက်တာထင်မင်း တဲ့။ ကိုကို ... သူက ဂျူဂျူးပြောပြောနေတဲ့ အရှေးဆိုတာ လေ။ ရှေးရေစက်တဲ့”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မရှေးရေစက်”

“အပန်းမကြီးရင် ဂျူဂျူးလိုပဲ အရှေးလို့ ခေါ်လို့ရပါတယ် ကိုထင်မင်း”

“ဒါဆိုလည်း အဆင်ပြေတာပေါ့ အရှေးရယ်”

ကော်ဖီအသီးသီး မှာကြပြီး ...

“အရှေးက ဝတ်ပုံစားပုံက တစ်မျိုးပဲတဲ့။ ဂျူးဂျူးပြောတုန်း က ကိုယ်က တစ်မျိုးထင်ထားတာ။ ဒါပေမဲ့ အဆင်ပြေ ပါတယ်၊ ဪ ... ကိုယ်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ် တယ်နော်”

“ပွင့်လင်းတာက မျိုးသိပ်တတ်တာနဲ့စာရင် ပိုကောင်းတာ ပေါ့ ကိုထင်မင်းရဲ့”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ ဂျူဂျူးက သူ့အစ်ကိုအကြောင်း မကြာခဏ ပြောတယ်”

“ဟုတ်လား ... ဂျူဂျူးလေး”

“ကိုကို တော်တဲ့အကြောင်းတွေ ပြောထားတာပါ”

“အဲဒီလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုကိုက ဂျူဂျူးထက်တော့ တော်တာ ပဲလေ”

“ဪ ... ယောက်ျားလေးဦးနောက်နဲ့ မိန်းကလေးဦးနောက် ကတော့ ကွာတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ဂျူဂျူးရဲ့။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်က ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နီးပါး တော်နေ၊

ထက်နေဖို့ သိပ်မလိုပါဘူး။ တော်ရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တော်ဖို့ ထက်ထက်ထက် မိန်းမပီပီပီ ပိုပြီးလိုအပ်တယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်။ ဟုတ်တယ်နော် အရှေး”

“အင်း ... ယောက်ျားလေးက ယောက်ျားပီသသင့်သင့်ပဲ မိန်းကလေးက မိန်းမပီပီပီ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ဒါကို ကိုယ်ထင်မင်းက ဘယ်လိုအချက်မျိုးကြည့်ပြီး မိန်းမပီပီပီ တယ်လို့ သတ်မှတ်မလဲ”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကလား ... ဥပမာကွာ၊ တော်တော်တဲ့ အမရာ၊ ကိန္နရီ၊ မဒွီ၊ သမ္ဘုလတို့ ဆိုရင်တော့ ပြောစရာမရှိတဲ့ တော်ဝင်သူတွေပေါ့ကွာ”

“သူတို့ တော်ဝင်တယ် ဆိုတဲ့အချက်မှာ အဓိကအချက်က သူတို့ရဲ့လင်သားအပေါ် သစ္စာရှိပြီး အိမ်မှုကိစ္စနိုင်နင်းတာကို ပြောတာနော်။ အမရာဆိုရင် ပညာလည်း ထက်မြက်ပြီး ယောက်ျားအပေါ်လည်း သစ္စာရှိတယ်။ ကိန္နရီဆိုရင်လည်း ဒဏ်ရာရနေတဲ့ သူ့ရဲ့ ကိန္နရာဖိုကြီး မြားချက်မှန်ပြီး သေ

နီးပါးဖြစ်နေတာကိုတောင် တခြားတစ်ပါးသူရဲ့ မြားယောင်းမှုကို မလိုက်ပါပဲ သစ္စာတိုင်ပြီး သူ့ခင်ပွန်းကို ပြန်ရှင်သန်စေတယ် ...

မဒွီဒေဝီဆိုလည်း သစ္စာတရားနဲ့ပဲ ခင်ပွန်း မင်းကြီးရဲ့ နှုနာရောဂါကို ပျောက်စေခဲ့တယ် ...

သမ္ဘုလဆိုရင်လည်း တကယ်သစ္စာရှိခဲ့တယ်။ အဓိက သစ္စာရှိလို့ တော်ဝင်တယ်။ ယောက်ျားတွေရဲ့သံသယကို သစ္စာတရားနဲ့ ချေဖျက်နိုင်လို့ တော်ဝင်သလို ဖြစ်နေတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ်လေ အရှေးရဲ့”

“အရှေးက အဲဒါကို မကျေနပ်တာ ကိုယ်ထင်မင်းရဲ့။ မိန်းမတွေထဲမှာ တော်ဝင်မိန်းမ လေးယောက်တောင်ရှိပြီး ယောက်ျားတွေထဲမှာကျတော့ ဘာလို့ တော်ဝင်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်မှ မရှိတာလဲ။ ဒါနဲ့များ ယောက်ျားတွေက တော်ဝင်တဲ့မိန်းမ လိုချင်တယ်ဆိုရင် အရှေးက တစ်ခွန်းပဲ ပြန်ပြောချင်တယ်။ ယောက်ျားထုကြီးတစ်ခုလုံးထဲမှာ တော်

www.burmeseclassic.com

ဝင်ယောက်ျား တစ်ယောက်တောင် မရှိကြဘူးလားလို့ အရှေးတို့လည်း တော်ဝင်တဲ့ယောက်ျားပဲ လိုချင်တာပေါ့။
“အင်”

ထင်မင်းမှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ဂျူဂျူးက အရှေးစကားကို သဘောတွေကျနေသည်။ ခဏနေမှ ထင်မင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

“ဒါက ဒီလိုရှိတယ် အရှေးရဲ့။ ယောက်ျားတွေကိုကျတော့ တော်ဝင်တယ်လို့ မခေါ်ကြတော့ဘူး။ ယောက်ျားတွေကို သူရဲကောင်းလို့ပဲ တင်စားခဲ့ကြတာလေ”

“အရှေးတို့ကတော့ သူရဲကောင်း မလိုချင်ပါဘူး။ သူရဲကောင်းဆိုတဲ့ ယောက်ျားတွေက မိန်းမတွေ အများကြီး ယူလေ့ရှိကြတယ် ကိုထင်မင်းရဲ့”

“အင်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အရင်ခေတ်မပြောနဲ့ အခုခေတ်မှာတောင် ပိုက်ဆံရှိလာရင် ရှိလာသလောက်၊ ပိုက်ဆံရှာနိုင်ရင် ရှာနိုင်သလောက် ယောက်ျားတွေဟာ အငယ်အနောင်းအပျော်

အပါး ထားတတ်ကြတယ်လေ၊ အဲလို သူရဲကောင်းတွေကို အရှေးတို့ မကြိုက်ဘူး၊ အရှေးတို့ မိန်းမတွေလည်း ယောက်ျားတွေလိုပဲ Only you တော့ လိုချင်ကြတာပေါ့ ကိုထင်မင်းရဲ့”

ထင်မင်း ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိတော့။

ဝေပန်စာ၊ နှစ်ဖြူပေးစာနှင့် ဒိဏ်သင်္ကေတများပေးပို့ပါလျှင် အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၇)၊ ယေယျဝတီလမ်း(ဗဟိုလမ်း)၊ ဝမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

ညဘက်ကျတော့ ဂျူဂျူးက ဖုန်းဆက်သည်။

“ကိုကို တော်တော် အိမ်မိသွားတယ် အရှေးရဲ့ သိလား။

အရှေးရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကိုလည်း ချီးကျူးသွားတယ်”

“သိပ်လည်း မချီးကျူးပါနဲ့ ဂျူဂျူးရယ်၊ ကိုယ်က တမင်
ကိုထင်မင်း စိတ်ကို သိချင်လို့ စမ်းသပ်ပြောကြည့်တာပါ”

“ဒါပေမဲ့ အရှေးပြောတာကို ဂျူဂျူးလည်း ထောက်ခံတယ်
သိလား”

“အဟင်း”

“ဒါနဲ့ အရှေး ကိုကိုကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်”

“မဆိုးပါဘူး ပြည့်စုံတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ရုပ်
ချောတယ်၊ ပညာတတ်တယ်၊ ဂျူဂျူးကိုလည်းချစ်တယ်။

လူရည်လည်းသန့်တယ်၊ အဲ ... ယောက်ျားတွေမှာရှိစမြဲ
ဖြစ်တဲ့ အတ္တကလေးတွေလည်း ရှိသင့်ရှိထိုက်သလောက်
တော့ ရှိတယ်၊ ဥပမာကွာ ... သူတို့သာ ရှုပ်ပွေလုပ်မယ်
သူတို့ယူမယ့်သူကတော့ ခြောက်ပစ်ကင်း သဲလဲစင်ရမယ်
ပေါ့ကွာ၊ ဒါကတော့ ယောက်ျားတိုင်းမှာရှိတဲ့ အတ္တမို့
ဂျူဂျူး ချစ်ရင် လျှော်လိုက်တော့”

“အင်းနော် ... ဂျူဂျူးက ကိုကိုကို ချစ်နေပြီဆိုတော့လည်း
သည်းခံရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အရှေးရယ် ... ကိုကိုက ဂျူဂျူး
ကို ခုထိ ဖွင့်မပြောသေးဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါကျရင် ကိုရီး
ယားကျင့် ကိုရီးယားကြံ ကြံလိုက်ရရင် ကောင်းမလားလို့
တောင် စဉ်းစားမိတယ် သိလား”

“ဟား ဟား ... အဲလိုတော့ မလုပ်နဲ့နော်၊ ဗမာယောက်ျား
တွေက ကိုရီးယားကကောင်တွေလို နားလည်ပေးမှာမဟုတ်
ဘဲ ဗမာစိတ်နဲ့ အထင်သေးသွားနိုင်တယ်၊ ဥပမာ ဂျူဂျူး
ရဲ့ကိုကိုဆိုရင် ကျွန်နဲ့အဲလိုဖြစ်နိုင်တယ်”
“ဟုတ်တယ်နော်”

www.burmeseclassic.com

“ကာလဒေသံတဲ့၊ ဒီအရပ်မှာ ဒီဇာတ်ပဲကတာ ကောင်းပါ
တယ်ကွာ”

“အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးရယ်၊ ကိုကိုကို အကဲခတ်
ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပဲနော်”

“ရပါတယ်ကွာ၊ သူငယ်ချင်းတွေပဲ”

“အင်း ... ဒါပဲနော် အရေး၊ မနက်ကျမှ သင်တန်းမှာတွေ့
မယ်”

“အိုခေ”

အရေးသည် ထင်မင်းနဲ့ ဂျူဂျူးတို့ကို မြင်ယောင်ကာ
မကြာခင် ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ စုံတွဲတစ်တွဲ ပေါ်ပေါက်လာတော့မှာ
ကို မြင်ယောင်နေမိ၏။

သုတရွှေအိုးနှင့် ကျော်ကြီးက အလုပ်လုပ်နေပြီမို့
သင်တန်းဆက်မတက်ကြတော့။ သင်တန်းဆက်မတက်ဖြစ်သော်
လည်း သုတရွှေအိုး တစ်ယောက်ကတော့ သင်တန်းဆင်းချိန်ဆို
ရောက်လာတတ်ကာ ဂျူဂျူးကို လာတွေ့တတ်သည်။

သုတရွှေအိုးသည် အရေးကိုလည်း လေပြည်သွေးဖို့
စဉ်စားနေသည်။

သို့သော် ... ရှေးက သူ့ကိုဂရုမစိုက်ဘဲ ခပ်တည်
တည်နေသဖြင့် သူ မခံနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ။
ဂျူဂျူးနဲ့ အဆင်ပြေဖို့က အရေးနှင့်ပါ ပြေလည်မှ ဖြစ်မှာလေ။

အရေးကလည်း သူ့ကို တင်းနေတာမို့ အဖက်မ
လုပ်။ ပြီးတော့ အရေးသည် ဂျူဂျူးကို ဂျူဂျူးချစ်သော ကိုထင်မင်း

နဲ့ သဘောတူတာမို့ သူတကို ခပ်တည်တည်ဆက်ဆံဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးဆိုတာ အနည်းဆုံးတော့ တည်ကြည် ခန့်ညားသင့်သည်။

မိသားစုကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုမည့်သူဟာ ထုံနတုံးအ နေပါက အဲဒီမိသားစုရဲ့အနာဂတ်က တောက်ပပါ့မလား။ အဲဒီ ထက်ပိုဆိုးတာက ဂျူဂျူးက သုတရွှေအိုးကို မနှစ်သက်ခြင်းပင်။

မနှစ်သက်ရုံမျှမက ဂျူဂျူးမှာ နှစ်သက်ရမည့်သူပါ ရှိနေပြီးသားလေ။

ဒီတော့ ဂျူဂျူးကလည်း အလိုမကျ။ အရှေးက လည်း မီးစိမ်းမပြတော့ သုတတစ်ယောက် မောင်ကံမဲ့ဖြစ်ရရာ၏။

ကြာလာတော့ သူ ဂျူဂျူးရဲ့ဥပက္ခောဒဏ်ကို မခံ နိုင်တော့။

ဂျူဂျူးကို သင်တန်းမှာ အတင်းဝင်တွေ့ကာ စကား ပြောဖို့ ကြိုးစားသည်။

“သူတ ... ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“ကိုယ် ရူးနေတာ ဂျူဂျူးရဲ့၊ ကိုယ့်ကို ဥပေက္ခာမပြုပါနဲ့ ဂျူဂျူးရယ်၊ ကိုယ် မခံစားနိုင်လို့”

“ရှင် သိပ်ရယ်ရတာပဲ၊ ဒီမှာ သုတ။ ကိုယ် ပြန်မချစ်နိုင် တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်မက ဘာလို့လိုက်လျောဆက်ဆံ ရမှာလဲ၊ ရှင်အတွက်လည်း မကောင်းပါဘူးကွယ်၊ ကျွန်မ ရှင်ကို လုံးဝပြန်ချစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာလို့လဲ သိလား။ ကျွန်မမှာ ချစ်ရမယ့်သူ ရှိလို့ပဲ”

“ကိုယ်ကို မညာပါနဲ့ ဂျူဂျူး။ ကိုယ် မယုံဘူး”

“ရှင်ယုံတာ မယုံတာ ရှင်သမိုင်းပဲ။ ရှင် ယုံအောင်ပြောနေ တာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မအတွက် အချိန်တွေ ရင်းနှီးနေတဲ့ ရှင်ကို အားနာလိုပြောတာမှတ်ပါ”

ဂျူဂျူးက ပြောပြီးတာနဲ့ ထထွက်သွားသည်။ ဂျူဂျူး နောက်သို့ သူ လိုက်မည်ပြင်တော့ ...

“သုတရွှေအိုး ... ရှင် သူ့ကို လိုက်မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့တော့”

“ကိုယ် နှောင့်ယှက်တာမှ မဟုတ်တာ အရှေးရယ်”

“သူ့မှာ တကယ်ချစ်ရမယ့်သူ ရှိတယ်”

www.burmeseclassic.com

“မယ့်ဘူး၊ ဘာလို့လဲ သိလား။ အရှေး ကိုယ်တိုင်တောင် ကိုယ့်ကို ကူညီမယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးလို့ပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မလည်း မသိခဲ့ဘူး။ ခုမှ သိတာ။ အဲဒါကြောင့် ရှင် မကြိုးစားပါနဲ့တော့”

“ကျွန်တော် မယ့်ဘူးဗျာ၊ အရှေးလည်း ကူညီမယ်လို့ပြော ပြီးမှ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးပြီး မကူညီတော့တာမို့လား။ ကျွန်တော် သိပါတယ်ဗျာ”

“မယ့်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး၊ သူ့မှာ တကယ်ချစ်ရမယ့်သူ ရှိတာ သေချာတယ်၊ က ... ကျွန်မလည်း ပြန်တော့မယ်”

သုတရွှေအိုးသည် နေရာတွင် အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကျန်ခဲ့တော့သည်။

သုတရွှေအိုးသည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်နေ သည်။ ဂျူးဂျူးမှာ ချစ်ရမယ့်သူရှိတယ် ဆိုတဲ့စကားက သူ့စိတ် နှလုံးကို တော်တော်ဖိစီးနေသည်။

ဂျူးဂျူးနောက် လိုက်စုံစမ်းကြည့်ဖို့ကလည်း သူ့အချိန် မပေးနိုင်။ ထို့ကြောင့် ဂျူးဂျူးကို ဖုန်းဆက်မေးကြည့်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“ဂျူးဂျူးလား ... ဂျူးဂျူး ကိုယ်ပါ”

“ဘာလဲ သုတ၊ တို့ အရည်မရ အဖတ်မရစကားတွေ နား မထောင်ချင်ဘူး”

“ဂျူးဂျူး ... ဂျူးဂျူးမှာ ချစ်သူရှိတယ်ဆိုတာ တို့မယ့်ဘူး”

“ယုံတာ မယုံတာ ရှင်ကိစ္စလေ”

“ဂျူးဂျူးချစ်သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ တို့ကို ပြော၊ ဂျူးဂျူးမှာ တကယ်ချစ်ရမယ့်သူ ရှိတယ်ဆိုရင် တို့ တကယ်နောက် ဆုတ်လိုက်မယ်၊ ဂျူးဂျူးကို တို့မဆက်သွယ်တော့ဘူးလဲ အာမခံတယ်”

ဂျူးဂျူး စိတ်ညစ်သွားသည်။ ကိုကိုက ဂျူးဂျူးကို တရားဝင်မှ ချစ်ရေးမဆိုသေးတာ။ ဂျူးဂျူး ချစ်သူက ကိုကိုပါလိ ဘယ်လိုသေချာမှုနဲ့ ပြောရမလဲ။ လျှောက်ပြောပြီးမှ မဟုတ်ဘဲ ဆိုရင် ဂျူးဂျူးပဲ နာမည်ပျက်မှာလေ။

“ဂျူးဂျူး ပြောလေ။ ဂျူးဂျူးမှာ တကယ်ချစ်သူရှိရ ဂျူးဂျူး ပြောနိုင်ရမှာပေါ့။ မိတ်တောင် ဆက်ပေးရဦးမယ်”

သုတကလည်း ဇွတ်တရွတ် ပြောနေသည်။ ဂျူးဂျူး စိတ်တိုလာသည်။ ကိုကိုထင်မင်းကိုလည်း အသည်းယားသည်။

သုတပြောတာလည်း မမှားပါ။ ဂျူးဂျူးချစ်သူကို ချပြသင့်သည်။ သို့သော် ဂျူးဂျူး အဖြစ်က ...။

ထို့ကြောင့် ဘာကို စိတ်တိုမှန်းမသိ။ ဟိုပြီးရင် တို့လာကာ ...

“သုတ ... ရှင် မိတ်ဆက်ခိုင်းတိုင်း မိတ်ဆက်ပေးရမှာ လား။ ရှင်လိုလူကို ယုံကြည်အောင် ချပြနေရဦးမလား။ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ။ ကျွန်မက အရှက်မရှိ ကြော်ငြာချ ပြနေစရာ မလိုဘူး။ ရှင် နောက်ကို ဘယ်တော့မှဖုန်းမ ဆက်နဲ့။ လာလည်းမတွေ့နဲ့။ ရှင်ကို မြင်ရရင် နေလိုမီးလို ပူလွန်းလို့”

ဂျူးဂျူးသည် ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ် ဒေါသထွက် နေတာကို သုတပေါ် ပုံချပစ်လိုက်သည်။ ပေါက်ပစ်လိုက်သည်။

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ ပြောလိုက်မိတာ ပြောပြီးမှ အရှိန် လွန်သွားမှန်း သိသော်လည်း မပြင်ချင်တော့။

သုတ တစ်ယောက်လည်း တော်တော်ခံစားရသည်။ ပြောရက်လိုက်တာ။

မကြာခင်မှာပဲ ထင်မင်း နိုင်ငံခြားမှာ ပညာဆက်သင်ဖို့ သွားရတော့မည်။ ဒီတော့ ဦးလေးဖြစ်သူက မွေးစားသားကို ကိုယ့်အိတ်ထဲကိုဖိတ်ဖို့ ကြံစည်သဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ထင်မင်းနဲ့ ဂျူဂျူးတို့ အဆင်ပြေသွားကြသည်။

ဒါတောင် ဂျူဂျူးက စိတ်ဆိုးပြီး တော်တော်နဲ့လက်မခံချင်သဖြင့် ထင်မင်း ဗျာများရသေးသည်။

“ဒီမှာ ကိုကို၊ လူကြီးတွေ သဘောဆန္ဒနဲ့ တည်ဆောက်ရမယ့် အိမ်ထောင်ရေးမျိုးကို ဂျူဂျူး စိတ်မချဘူး ကိုကို။ မတည်ဆောက်ရဲဘူး၊ ကာယကံရှင်ဆန္ဒမပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးက အဓိပ္ပာယ်ရှိပါ့မလား။ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ ကိုကို”
“ကာယကံရှင်ဆန္ဒမပါဘူးလို့ ဂျူးက ဘာကိုကြည့်ပြောတာလဲ”

“လက်ရှိအနေအထားက ဒီတိုင်းပဲလေ”

“ကိုကိုစိတ်ကို မသိဘူးလား ဂျူးလေး။ ကိုကို ဂျူးကို ချစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုကိုက မွေးစားသား။ သားရေပေါ်အိပ်၊ သားရေနားစားသလို ဖြစ်မှာစိုးလို့ မျိုသိပ်ခဲ့ရတယ်။ ဖေဖေတို့က ဂျူးနဲ့ နေရာချပေးမယ်ပြောတော့ ကိုကို ဘယ်လောက်ပျော်မယ် ထင်သလဲ။ ကိုကို ဂျူးလေးကို သိပ်ချစ်ပါတယ်ကွယ်၊ အဲဒါ ဂျူး သိမှာပါ။ ကိုကိုလည်း ဂျူးစိတ်ကို သိတယ်၊ ကိုကိုတို့ လက်ထပ်ခြင်းက လူကြီးတွေဆန္ဒရော လူငယ်တွေဆန္ဒပါ ထပ်တူကျတဲ့ လက်ထပ်ခြင်းပါ ဂျူးရယ်”

“ကိုကိုက ဂျူးကို အပိုင်တွတ်ထားတာလား”

“ဟင့်အင်း ... ဖေဖေ ခွင့်ပြုချက် ရထားပြီးပြီဆိုတော့ မရအောင်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ။ လာခဲ”

“ကိုကိုနော်”

ပါးစပ်က ငြင်းယောင်ပြပေမယ့် စိတ်ကြီးက ပါနေမှတော့ လူက ကိုကို့ရင်ခွင်ထဲ ရောက်တော့တာပေါ့။

အလိုရှိခဲ့သော ရင်ခွင်ဟာ ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး
နွေးထွေးနေခဲ့သတဲ့။ ခိုလှုံပြီးရင်း ခိုလှုံချင်လာအောင်လည်း ဆွဲဆောင်
မှုရှိသေးသတဲ့။ အချစ်ဆိုတဲ့အရာလောက် ကြည်နူးခြင်းရသကို
ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့အရာ ဒီလောကမှာ ရှိမယ်မထင်တော့။

ထင်မင်းသည်လည်း ချစ်သူကို ထွေးဖွေရင်း ရင်
တွေခုန်လှပါ၏။

သူလိုမွှေးစားသားဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ဂျူးလေးကို ချစ်ခွင့်
ပိုင်ဖို့ အလှမ်းဝေးခဲ့ရာက ခုလိုကြံ့ခွာမျက်နှာသာပေးလာတော့
ပီတိက ပိုပါ၏။ အချစ်ရေးမှာ ကံပေးသဖြင့် တစ်သက်လုံး ဝမ်း
နည်းခဲ့ရသည့် မိဘမဲ့ဘဝကို ဖြေသိမ့်လို့ ရသွားပါပြီ။

သုတရွှေအိုးသည် ဂျူးဂျူးမှာ ရည်းစားရှိတယ်ဆို
တာကို မယုံသဖြင့် နောက်က ရဲ့ဒီးလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းများကို ကျော်ကြီးကိုပဲ လွှဲထား
လိုက်သည်။

ဖေဖေကတော့ သူနဲ့ကျော်ကြီးကို စိတ်ချပြီး မျက်နှာ
လွှဲထားကာ မေမေ ကားရိုက်သွားရာ ပြင်ဦးလွင်သို့ လိုက်သွား
သည်။

ထို့ကြောင့် သုတတစ်ယောက် လွတ်လပ်ရေးရနေ
သည်။

ဂျူးဂျူးနောက်ကို အချိန်ပေးပြီး လိုက်ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့်လည်း ဂျူးဂျူးနဲ့ သူမအစ်ကိုရဲ့ ဇာတ်လမ်းကို သိလိုက်
ရသည်။

၇၇၇၇၇၇ သူ့ကို နစ်နစ်နာနာ ပြောထားတာတွေကို လည်း စိတ်နာသည်။

ပြီးတော့ သုတက အတွေးတိမ်သူလည်းဖြစ်သည်။

၇၇၇၇၇၇ရဲ့အချစ်ကို ရထားသော ကိုထင်မင်းကိုလည်း မနာလိုခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်မိသဖြင့် ချောင်းရိုက်ဖို့ ကျော်ကြီးနဲ့တိုင် ပင်ဖြစ်သေးသည်။

“ဟာ ... သုတရာ၊ မင်း ကိုထင်မင်းကို ချောင်းရိုက်တော့ ရော မင်းကို ၇၇၇၇၇က ပြန်ချစ်မှာမို့လို့လား။”

“မသိဘူးကွာ။ ငါ အဲဒီ ဆရာဝန်ကို အမြင်ကတ်နေတာ သိတယ်”

“ထားလိုက်စမ်းပါကွာ။ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒုက္ခအရောက်မခံစမ်းပါနဲ့။ သူ့အချစ်ကိုမရတဲ့ အပြင် သူ့အတွက် လက်ထိတ်ခတ်ခံရမယ်ဆိုရင် မင်း နှစ်ခါနာသွားမှာပေါ့ကွာ”

“အေး ... မင်းပြောတော့လည်း ဟုတ်သလိုလိုပဲ”

“ထားလိုက်စမ်းပါကွာ၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သူတစ်ယောက်ပဲ မိန်းမရှိတာမှ မဟုတ်တာ”

“ငါချစ်တာကတော့ သူ တစ်ယောက်တည်းပဲကွ”

“ချစ်လေ ... ချစ်ပေါ့၊ မင်းဘာသာမင်း စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို စိတ်ကြိုက်ချစ်နေလို့ ရတာပဲ။ အချစ်ဆိုတာ သူလက်ခံမှ ချစ်လို့ရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူးကွာ”

သုတ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျနေသည်။

ကျော်ကြီးလည်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို သနားပါ သည်။ တကယ်တော့ သုတဟာ အင်မတန်စိတ်ရင်းကောင်းပါ သည်။ တစ်ခုပဲ။ နည်းနည်းလေး ထုံအနိုင်တာရယ် နည်းနည်း ကြွားဝါတတ်တာရယ်ပဲ ပြောစရာရှိသည်။ သို့သော် မိန်းကလေး တွေ မနှစ်သက်ဆုံးအရာက ထူအတဲ့အချက် ဖြစ်နေလေတော့။

အရှေးရဲ့ အဒေါ်အပျိုကြီးကတော့ အလန်းဖယားက ပြီး တကယ် ဖလန်း ဖလန်း ထပါသည်။

အသက်ငါးဆယ်ကို တော်တော်ကျော်ပြီဖြစ်တဲ့ ကြီးဟာ မသိရင် လေးဆယ်လောက်ပဲ ထင်ရသည်။

ခုချိန်ထိ အပြင်ထွက်ရင် စကတ်အတိုဝတ်ချင်တုန်း အနည်းငယ် ထွက်ချင်တဲ့ ဗိုက်ခေါက်အတွက် လှေကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ရတာလဲ အမော။

ဗြူတီးစင်တာကို တစ်လတစ်ခါ ပုံမှန်သွားတာက တစ်ကိုယ်လုံး ပေါင်းတင်ဖို့။

နည်းနည်းပါးချင်လာပြီဖြစ်တဲ့ ဆံပင်တွေကို ခပ်တိုတို ဖြတ်ကာ ဖွဖွလေး ဖွကောက်ထားပြီး ဆံပင်ဖြူတွေကို တစ်ပတ် တစ်ခါ ကာလာတင်ရတာအမော။

ခြေသည်းလက်သည်းဆို တစ်ပတ်တစ်ခါ ပုံဖော် ဆိုးတတ်သေးရဲ့။

အနည်းငယ် တွဲချင်လာတဲ့ အသားအရေကို တင်း ရင်းနေအောင် ပြုပြင်ထားတတ်သည်။

ခုချိန်ထိ ပန်ဆယ်ဟီးတွေ စီးနေတုန်း။

ထို့ကြောင့် အရှေးရဲ့ကြီးတော်ကြီးဟာ အသက်လေး ဆယ် အပျိုကြီးလို့ပဲ ထင်ရတာပေါ့။ အရှေးနဲ့ အပြင်ထွက်ရင် တောင်အဝေးကကြည့်ရင်း အရှေးကံ အကြီးလို့ ထင်ချင်စရာ။

အဲဒီ အဒေါ်အပျိုကြီးဟာ ခုချိန်ထိလည်း g-talk သုံးပြီး Chatting ထိုင်နေတုန်း ဖြစ်သည်။ ကြီးကြီးရဲ့ nick ကို လည်း ပြောရဦးမယ်။ ကြီးကြီး Chatting ဝင်တဲ့ nick က Ka Lay Lay တဲ့လေ။

ကြီးကြီးရဲ့ nick မှာ ကောင်လေးတွေ အများကြီးရှိ တယ်။ ခုချိန်ထိ အိစီကလီတွေ ကြူတုန်း။

ဒီလိုကြီးကြီးမှ မလန်းရင် ဘယ်သူက လန်းတော့ မလဲနော်။

g-talk မှာ ကောင်လေးတွေ အများကြီးရှိတဲ့ ကြီးကြီးက ရည်းစားတစ်ယောက်တောင် မရှိတဲ့ အရှေးကို အင်မတန်ကဲ့ရဲ့တတ်သည်။

အရှေးကလည်း ကြီးကြီး ဖလန်း ဖလန်း ထတာကို ကြည့်မရတတ်။ သို့သော် ဖေဖေထက်စာရင် ကြီးကြီးက အရှေးကို နားလည်ပေးသေးတာမို့ အရှေးက ကြီးကြီးကို နားလည်ပေးကာ တည့်အောင်ပေါင်းရသည်။ ပြီးတော့ ကြီးကြီး အသုံးချတာကိုလည်း မကြာခဏ ခံရတတ်သေးသည်။

ကြီးကြီးရဲ့ Chat Room မှာ ကြီးကြီးက အရှေးရဲ့ စီးပွားရေးကျောင်းသူဘဝတို့၊ အရှေးတက်နေတဲ့ သင်တန်းတို့ကို ယူအသုံးချကာ အရှေးကို ဇာတ်လိုက်ကျော် လုပ်ခိုင်းတတ်သေးသည်။

များသောအားဖြင့်တော့ အရှေး မသိလိုက်တာများသည်။ အရှေး ပြန်သိရရင်လည်း အရမ်းစိတ်ဆိုးတတ်သည်။

အဲဒီလို အဒေါ်နဲ့ တူမပါ။

တစ်ခါတလေကျရင်လည်း ...

“အရှေးရေ ... အဟိ ... ကြီးကြီး အပြင်မှာ ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားမိတယ်။ အသက်ကို နှစ်ဆယ်ကျော်လို့ လိမ်ထားတော့ သွားတွေ လို့မရဘူး။ အရှေးသွားတွေ ပေးပါလား။ ကောင်လေးက မိတယ် ဆရာ”

“ကြီးကြီးရယ် ... အရှေးဘာသာ အေးဆေးနေပါရစေ။ အရှေး အဲဒါမျိုးတွေ မလုပ်တာ ကြီးကြီးသိရဲ့သားနဲ့”

အရှေးငြင်းရင် ကြီးကြီးက စိတ်ဆိုးတတ်သေးသည်။ သို့သော် အရှေးကလည်း ဘယ်တော့မှ မသွားပေး။

ထိုအခါ ကြီးကြီးက ကောင်လေးမသိအောင် ချိန်းထားတဲ့နေရာကို မသိမသာ သွားရှိုးတတ်သေးသည်။

ကောင်လေးတွေကတော့ သူတို့ချိန်းထားတာ ကြီးကြီးလို့ ဘယ်သူမှ မထင်ကြဘဲ ကြီးကြီးက မသိမသာ အကဲခတ်ခွင့်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ရသေးသတဲ့။

အဲဒီကောင်လေး ဣမျှော်မျှော် ဖြစ်နေရင် ကြီးကြီးက ကျိတ်ရယ်တတ်သေးသည်။ ပြန်လာရင်တော့ ကောင်လေးက ဘယ်လိုပုံစံ။ ကြီးကြီးကိုမျှော်တာ ဘယ်လိုရယ်ရသည့်အကြောင်း စသဖြင့် ရယ်မောဟားလှောင်ကာ ပြီးသွားတာပင်။

ရန်ကုန်မှာလုပ်တဲ့ ရှိုးပွဲမှန်သမျှလည်း ကြီးကြီး
အလွတ်မခံ။

တစ်ခါတစ်ရံ လူငယ်လေးတွေလို ခုန်ပေါက်နေ
တတ်သေးသည်။

အဲဒီလို ကြီးကြီးကို အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်မရှိလို့တော့
မထင်နဲ့နော်။

ကြီးကြီးက အမျိုးသမီးလက်ကိုင်အိတ်တွေချည်း
သီးသန့်ရောင်းတဲ့ ဆိုင်တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်သည်။

နာမည်ကြီးတံဆိပ်တွေချည်း ကိုယ်တိုင်သွင်းကာ
ရောင်းသည်။ ပစ္စည်းစစ်မှန်ပြီး ဆိုင်ခွဲလည်း မရှိတာမို့ ကြီးကြီး
ဆိုင်မှာ အထက်တန်းလွှာ အမျိုးသမီးကြီးငယ်ရွယ်လတ်တို့၏
အသည်းစွဲဖြစ်သည်။

သူများတွေ ကြီးကြီးကို ဘယ်လိုမြင်မြင်၊ အရေး
ကတော့ တစ်ခါတစ်ရံ အရေးကို ဂျီကျုပြီး နွဲ့ချင်တာကလွဲရင်
ကြီးကြီးကို သဘောကျပါ၏။

Cupid သည် အရှေးနဲ့ သုတကို ဘယ်လိုချိတ်ချိတ်။
မချိတ်ဘဲ လွဲနေတာကို တော်တော်စိတ်ညစ်နေသည်။

သူ့တာဝန်က ဒီနှစ်ယောက်ကို မဖြစ်မနေ ဖူးစာဆုံ
ပေးရမှာဖြစ်သည်။

သင်တန်းတစ်ခုမှာ ဆုံပေးလိုက်သော်လည်း သုတ
က အရေးကို မကြိုက်ဘဲ အရေးဘေးက ဂျူးဂျူးကို ချော်တော
ငေါ့သည်။

ဂျူးဂျူးကို သူ့ချိတ်ဖြစ်သော ထင်မင်းနဲ့ လမ်းလွဲ
ပေးလိုက်ပြန်တော့ သုတနဲ့ အရေးတို့ ပြန်ပြီးအစပ်အဆက်မရှိ
ဖြစ်သွားပြန်သည်။

နေတာကလည်း သန်လျင်နဲ့ ထောက်ကြို၊ အိလယ်
မှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော ရန်ကုန်မြို့ကြီး ခြားနေသေးသည်။

အရှေးတို့က သန်လျင်မှာ ဘိုးဘွားပိုင်ခြံကြီးနဲ့နေ
တာမို့ ရန်ကုန်မြို့ထဲ ပြောင်းနေဖို့ စိတ်ကူးမရှိသလို သုတတို့
ကလည်း စက်ရုံတွေ ပွဲရုံတွေက ဘုရင့်နောင်နဲ့ ရွှေပြည်သာမှာ
ရှိတာမို့ ထောက်ကြံ့မှာနေတာက အဆင်ပြေနေပါသည်။

ဒီတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တကူးတကမမှ ချိန်း
မထားရင် တွေ့ဖို့မလွယ်။

Cupid စိတ်တော်တော်ညစ်ရပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် နီးစပ်အောင် ဘယ်လိုဖန်ရပါ။

သူတို့ရဲ့ အကြိုက်စရိုက်တွေက မတူတာမို့ ဆွဲကပ်
လို့ကိုမရ။

သူတို့နဖူးပေါ်က မွေးရာပါ အမှတ်တံဆိပ်လေးကို
ဖျက်လို့ရရင် ဖျက်ပေးပစ်ချင်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆွဲစေဖို့ ကြိုးစားရင်း ထင်မင်း
နဲ့ ဂျူဂျူတို့တောင် မြန်မြန်အဆင်ပြေသွားကြပြီ။ တခြားသုံးလေး
တွဲလည်း အိုခေသွားပြီ။

သူတို့ တစ်တွဲပဲ ရှိတာမဟုတ်။ Cupid မှာ ဒီနေ့
ဒီအချိန်မှာ ဒီအတွဲဆိုတဲ့ အချိန်ယေားအတိုင်း စာရင်းကိုက်အောင်
ကြိုးစားရတာ။

အရှေးနဲ့ သုတတို့ အတွဲအတွက်တော့ နောက်ထပ်
ခြောက်လတိတိ အချိန်ရသေးသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ Cupid အတွေးထဲကို အရှေးရဲ့ကြီးကြီး
ဝင်လာသည်။ အိုခေ ...။

Cupid ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ သိသွားပြီး လွယ်လွယ်
ကူကူ တွဲစပ်လို့မရတဲ့ အတွဲတွေဆို Twist လေးတွေ သုံးပေး
ရတယ်လေ။

သူတနဲ့ အရှေးအတွက် Cupid က Twist လှလှ
လေးတစ်ခုသုံးဖို့ စဉ်းစားမိသွားတယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ သင်းတို့နှစ်ယောက် Cupid လက်
ထဲ ကျဆုံးစေရမယ် ... ဟာ ဟ။

စာရင်းတစ်ခု ကွာနေလို့ ကျော်ကြီးနဲ့ သုတ ချွေး
ပြန်နေကြသည်။ တစ်နေ့ကုန် ထိုစာရင်းကို အစကောက်လို့မရ
ဖြစ်နေသည်။

ကွာနေတာက ဘော်ဘော်ပမာဏများ၏။ ကျော်ကြီး
က စိုပြီးရပ်ပျက်နေသည်။ သုတက သူ့ကိုယုံကြည်လို့ မျက်နှာ
လွှဲထားတာလေ။

ဦးရွှေအို သိသွားရင်လည်း မလွယ်။ သုတလည်း
ဖေဖေမျက်နှာကြီး မြင်ယောင်ကာ ချွေးပြန်နေသည်။ ကျော်ကြီး
ကိုလည်း ယုံပါသည်။ ဒါဟာ တစ်ခုခုမှားနေတာပဲ ဖြစ်ရမည်။

“ကျော်ကြီးပစ္စည်းပို့ထားတဲ့ ဘောက်ချာတွေ၊ စာရင်းတွေ
ထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတော့ ကုန်ပို့စလစ်တွေရော”

“ဟာ ... အေး ... စလစ်မှတ်တဲ့ဖိုင်ထဲ တစ်ချက်ရှာကြည့်
လိုက်ဦးမယ်”

နောက်ဆုံးတော့ စလစ်ဖိုင်ထဲမှာ ပစ္စည်းပို့ထားတဲ့
အရေအတွက် ထွက်လာသည်။ ဘောက်ချာမဖွင့်၊ စာရင်းမထည့်
ရသေးလို့ ကွာနေတာ။ ကျော်ကြီးလည်း ခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်
သည်။

“အဲဒီနေ့ ကားငါးစီးထွက်တော့ ငါလည်း ချာကလည်ရိုက်
သွားတာ၊ ဆောရီးကွာ သုတ”

“မလိုပါဘူးကွာ။ ငါ အပြင်သွားလို့ မင်း တစ်ယောက်
တည်း မနိုင်ဖြစ်သွားတာ ငါလည်း နောက်ဆို မသွားတော့
ပါဘူးကွာ”

“အသံကောင်း ဟစ်ပြန်ပြီ၊ သွားစရာမရှိလို့ မသွားတာကို
များ”

“အေးကွာ ... အသည်းကွဲတဲ့ ဝေဒနာက တော်တော်ခံရ
ခက်တယ်ကွာ၊ အလုပ်ထဲစိတ်နှစ်ဖို့ကြိုးစားလည်း မရဘူး”

“တချို့ပြောတာကျတော့ စိတ်ကို အလုပ်ထဲနှစ်ထားရင် သက်သာတယ်တဲ့”

“မရပါဘူးကွာ။ ငါတော့ နှစ်လို့မရဘူး။ စိတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့မှ မကပ်တာ အလုပ်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အေးပေါ့”

“ညနေ ဘီယာသွားချရအောင်ကွာ”

“ဘီယာသောက်တော့လည်း သောက်တဲ့ ခဏပဲ သက်သာ မှာပေါ့ကွာ။ ရေရှည် စိတ်သက်သာရာရမယ့် တစ်ခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်။ သုတ... မင်းရည်းစားတစ်ယောက် အမြဲ ထားကြည့်ပါလား။ One go, Two come ပေါ့ကွာ”

“ငါ့ရင်ထဲ နောက်တစ်ယောက် ထပ်ထည့်လို့ မရသေးဘူး ကွ”

“ဒါဆို မင်းကို ငါ အကြံတစ်ခုပေးမယ်၊ g-talk ပြော ကြည့်”

“Chatting လား”

“အေး ... အဲဒီမှာကွာ၊ မင်းပြောချင်ရာပြော။ သူ့ကိုယ် မသိ။ ကိုယ့်သူ မသိ။ ပေါက်ကွဲချင်သလောက် ပေါက်ကွဲ လို့လည်းရတယ်။ မျက်နှာမြင်ရတာမှ မဟုတ်တာ။ ကြူ ချင်သလောက်ကြူ။ အိချင်သလောက် အိ။ မကျေနပ်ရင် ဆဲပစ်လို့ ရတယ်ကွာ၊ အားလုံး အေးဆေး”

(* မိန်းကလေးတွေ သတိချပ်စေလို *)

“အေး ... မဆိုးဘူးကွ”

“တချို့ g-talk ပြောရင်း တကယ်ညက်သွားတာတွေလည်း ရှိတယ်ကွ။ မင်း နှလုံးသားကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်မမွှေး ဖွားလာဘူးလို့ ဘယ်သူပြောမလဲ”

“အင်း ... စိတ်သက်သာလို သက်သာငြားပေါ့ကွာ”

ဒီလိုနဲ့ သုတလည်း လူငယ်တွေရဲ့ ထွက်ပေါက်ဖြစ် တဲ့ အင်တာနက်ကို အသုံးချဖို့ စဉ်းစားလိုက်တယ်။ သူ့နောက် ကွယ်မှာတော့ Cupid ကလေး လက်မတစ်ဝက် ထောင်လိုက် သလိုပဲ။

သုတသည် မိန်းကလေးနာမည်တွေ သမ္ပူ စကား
လိုက်ပြောသည်။ Forward mail တွေ ရောက်လာတိုင်း ပါလာ
တဲ့ mail တွေမှန်သမျှလိုက် Add သည်။

ကြာလာတော့ ပြောတဲ့လူတွေ များလွန်းလို့ မှတ်
တောင်မမှတ်မိတော့။ မှားပြီးပြောမိတာလည်း ခဏခဏ။

သို့သော် သုတသည် ကလေးလေးဆိုသော ဆယ့်
ခြောက်နှစ်မလေးနဲ့ ပြောရတာကိုတော့ သဘောကျသည်။

ကောင်မလေးက တော်ကီတွေလည်း လန်းသည်။

ကြာလာတော့ သုတ၊ တခြားကောင်မလေးတွေနဲ့
မပြောဖြစ်တော့ဘဲ ကလေးလေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ပဲ ပြောဖြစ်
တော့သည်။

ညတိုင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ ကလေးလေးက လည်
တော့လည်သည်။ ဖုန်းခေါ်တော့လည်း မကိုင်။ ဓာတ်ပုံတောင်း
တော့လည်း မပြပါ။ စာပဲရိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်မမြင် သံမ
ကြားရလေ မြင်ချင် ကြားချင်လေနှင့် သုတ ပျော်ဝင်နေသည်။

ကျော်ကြီးကို ပြောပြတော့ ...

“သုတရာ ရုပ်လည်းမမြင်ရ အသံလည်းမကြားရဘဲ ဇွဲလမ်း
နေတယ်လို့ကွာ၊ တစ်ဖက်က အဲဒီကလေးလေးဆိုတာက
မိန်းကလေးမဟုတ်ဘဲ ယောက်ျားကြီးဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။
သေချာပါတယ်ကွာ။ ယောက်ျားကြီးမို့လို့ မင်းနဲ့ ဖုန်းမပြော
တာပေါ့ကွ။ ပြီးတော့ သူ့ပုံ ဘယ်လိုပြမလဲ”

“မင်းပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲကွ။ ဒါပေမဲ့ကွာ သူက
ကတ်သီးကတ်သတ်ကလေးတွေ ပတ်ချွန်ပုံချွန်လည်း ပြော
တတ်တယ်ကွ၊ တစ်ခါတလေကျရင်လည်း လိုက်မမိတဲ့
တော်ကီအမြင့်တွေ အလန်းတွေ ပြောတတ်သေးတယ်။
ပြီးတော့ သီချင်းရှူးလေးကွ။ ဟစ်ဟော့ကနေ ဘွဲ့တွေကြီး
တွေအထိ ကြိုက်သတဲ့ကွာ၊ ယောက်ျားလေးတော့ မဖြစ်

နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ခံစားလို့တော့ ရတယ်ကွ။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။
မိန်းကလေးမှ မိန်းကလေးပဲ”

“အင်း ... မင်းခံစားမှုကြီး မလွဲပါစေနဲ့ကွာ။ သုတ စိတ်
တော့ သိပ်မနှစ်နဲ့ကွ။ မင်းက ဂျူဂျူအတွက် ခံစားရ
တာကို သက်သာချင်လို့ Chatting ဝင်တာ အစားထိုးတာ၊
အစားထိုးမတတ်ဘဲ ထပ်ခဲနေရမယ်နော်”

“အေးပါကွ”

“ကြီးကြီး ပြုံးစိစိနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ အရှေးရယ်၊ အူကြောင်ကြားလေးတစ်
ယောက်နဲ့ စကားပြောပြီး သဘောကျနေတာ။ အင်း ...
ဒါလည်း အသက်ရှည်ဆေးပဲ”

“ကြီးကြီးတို့ကတော့ မနိုင်ဘူး”

“ဒီတစ်ယောက်ကတော်တော်ထူတာ အရှေးရဲ့။ Chatting
ပါး မဝသေးဘူးနဲ့ တူပါတယ်။ တကယ်စားလို့ ကောင်း
တယ်”

“ကြီးကြီးသားကောင် ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့လေ”

“ဖုန်းတွေခေါ်တာဟယ် လုံးဝမကိုင်လည်း အမှတ်ကိုမရှိ
ဘူး၊ တစ်ချိန်လုံး တဂွမ်ဂွမ်ပဲ။ ကြီးကြီးက ဘယ်လိုပြန်

ပြောရမလဲ အရှေးရဲ့။ ကြီးကြီးက ရုပ်သာနတာ။ သိတယ်မှလို့မရတော့ဘူးလေ။ သိတယ်မှလို့လား၊ ပြီးတော့ စာရိုက်ပြီးသာ Chat ချင်တာပါ။ ပုန်းတော့ မပြောချင်ဘူး။

“တော်သေးတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဓာတ်ပုံကလည်း တောင်းမှတောင်း။ ဘယ်လိုပေးမလဲ။ ဒီပုံက ဆယ့်ခြောက်နှစ်နဲ့မှ မတူတာတော့”

“ဟား ဟား ... ကြီးကြီးက ဆယ့်ခြောက်နှစ်က မတူသေးဘူးလား”

“အမြဲတမ်း ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပဲလေ၊ သိတယ်မှလား”

“မနိုင်ဘူး၊ တို့ကြီးကြီးကို လုံးဝမနိုင်ဘူး”

“ခွဲကောင်းတာကလည်း ပြိုင်စံရှားပဲတော်ရေ။ ခုဆို ကြီးကြီးနဲ့ chat နေတာ ခြောက်လရှိပြီ။ နေ့စဉ်တစ်ရက်မှ မတူဘူးနော်”

“ရုပ်မမြင် သံမကြားနဲ့”

“အေးပါဆို”

“အဲဒီကောင်လေးလည်း ဦးနှောက်မှ ကောင်းရဲ့လားမသိဘူး”

“ခပ်ထူထူလေးပါဆို”

“အင်းပါ ... ဟုတ်ပါပြီ၊ ကဲ ... အရှေး ဓာသွားဖတ်တော့ မယ်နော်”

“အေး ... ဪ ... အရှေး၊ မဲနက်ဖြန် မျှော်စင်ကျွန်းမှာ ရှိုးပွဲရှိတယ်၊ လိုက်မလား”

“အရှေး ... အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားပါဘူး ကြီးကြီးရယ်”

“ပြီးရော ... လက်မှတ်ပိုရထားလို့ ခေါ်တာပါ”

အရှေးက ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကြီးကြီးကို ခြေရောလက်ပါမြှောက်ကာ စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်ခဲ့လိုက်သည်။

အရှေးနဲ့ ကြီးကြီး နေရာချင်းတော့ လွဲနေပြီ။ ဟုတ်တယ်။ တော်တော်ကြီးကို လွဲနေတာ။

သုတသည် ကလေးလေးကို အပြင်မှာတွေ့ဖို့ချိန်နဲ့
နေသည်။

“ကလေးရယ် ... ကိုယ် ကလေးနဲ့တွေ့ချင်တယ်ကွာ။
ကိုယ် ဒီတစ်သက် ကလေးနဲ့မတွေ့ရရင် ရူးသွားလိမ့်မယ်”

“ရူးရုံပဲလား။ တချို့ဆို ကလေးကို မတွေ့ရရင် သေတောင်
သေသွားနိုင်တာတဲ့။ ကိုသုက ရူးရုံပဲဆိုရင်တော့ အခြေ
အနေ ကောင်းပါသေးတယ်”

“စကားတောင်စားမလေး ကလေးကိုတော့ ကိုယ့်နိုင်အောင်
မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် တကယ်ရူးသွပ်နေတာ
ကလေးရဲ့”

“အဟင်း ... ကိုသုရယ်၊ ကလေးက ရုပ်ဆိုး သွားခေါ်
မျက်လုံးပြူး အသားမည်းဆိုရင်ရော တွေ့ချင်တာပဲလား”

“ကိုယ့်ရဲ့ ဆဋ္ဌမအာရုံမှာ ကလေးက အရမ်းကို ချစ်စရာ
ကောင်းနေပြီသားပါကွာ”

“အဟင်း ... တစ်နေ့နေ့တော့ တွေ့ရမှာပေါ့ ကိုသုရယ်”

“ကလေးနာမည်အရင်းလေး မသိရဘူးလား”

“Name ဆိုတာ ပညတ်ချက်တွေပါ ကိုသုရယ်၊ သိရတော့
ရော ဘာပိုထူးလာမှာမို့လဲ၊ ဒါပဲနော် ကိုသု။ ဝှဒ်နိုက် ...
အိပ်ချင်လာပြီ။ အိပ်တော့မယ်”

Cupid စိတ်ညစ်ရမယ့် ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။
အရှေးက ကောင်းပြီးတော့ ဖေဖေရဲ့ Tour ကုမ္ပဏီ
မှာ အလုပ်ဝင်သည်။

ဖေဖေသည် အံ့အားသင့်နေခဲ့သည်။ အရှေး ဝတ်
စားပုံနဲ့ အရှေး သူ့အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားမယ်လို့ ဖေဖေ ထင်
မရ။

ဖေဖေအလုပ်က နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်တွေ စီစဉ်မှု
တာရှိသလို မြန်မာပြည်လာသော နိုင်ငံခြားသားတွေအတွက်
ဆောင်မူပေးရတာလည်းရှိသည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြားနဲ့
ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်နေရသော အလုပ်မို့ အရှေး စိတ်ဝင်စား
မထင်ခဲ့။

သူ့အလုပ်ထက်စာရင် သူမကြီးတော်ကြီးရဲ့အလုပ်
ကို စိတ်ဝင်စားမည် ထင်ခဲ့သည်။ မိန်းကလေးဆိုတော့ အိတ်ဆိုင်
ကိုပဲ ဆက်ခံမည် ထင်ခဲ့တာ။

ခုလို အရှေးက သူ့အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားတော့
သူ့မှာ ကျေနပ်ရပါသည်။

အရှေးသည် မိန်းကလေးဆိုတော့ ဖေဖေထက်ပိုပြီး
အသေးစိတ် စေ့စပ်သေချာနိုင်သည်။

ဝန်ထမ်းတွေ ကိုင်တွယ်တာ။ စာရင်းဇယားတွေ
ကြည့်ရှုစစ်ဆေးတာကအစ၊ လုပ်ငန်းခွင် အစီအစဉ်ရေးဆွဲတာ
အဆုံး ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်သဖြင့် ဖေဖေက သဘောကျနေ
သည်။

ခုချိန်မှာ အရှေး ဆေးကျောင်းမတက်ခဲ့တာကိုတောင်
အပြစ်မမြင်တော့။

အရှေးသည် တစ်ဦးတည်းသော သမီးမို့ မိဘအဖေ
ကို ဆက်ခံရမှာ သေချာသည်။

အရှေးသာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဆိုရင် ဒီအလုပ်တွေကို နားလည်မှာမဟုတ်။

သမီးဖြစ်သူကို ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်သော်လည်း တကယ်တော့ ဆရာဝန်ဖြစ်ရမယ့် အနေအထား မဟုတ်။

ခုမှ ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်ကာ ပီတိဖြစ်နေမိသည်။

နိုင်ငံခြားသားတွေက သမီးရဲ့ မြန်မာဆန်မှုကို အမြဲချီးကျူးလေ့ရှိတော့ သမီးကို ပုံတုံးတယ်လို့ မမြင်မိတော့။

ဒီလိုဆိုတော့လည်း လောကကြီးက ကျေနပ်စရာပင်။ သမီးသည် နိုင်ငံခြားစရီးစဉ်တွေ သွားရင်တောင်

စကတ် ဘောင်းဘီတွေ မဝတ်ဘဲ မြန်မာရိုးရှား ချိတ်လုံချည်နဲ့ ရင်ဖုံးအင်္ကျီပဲ ဝတ်တတ်သည်။ တကယ်တော့ အဖိုးတန် မြန်မာအမျိုးသမီးလေးပါပဲ။

အရှေး ဖခင်အတွက် အဆင်ပြေနေသလောက် Cupid-အတွက် အဆင်မပြေဖြစ်နေသည်။

အရှေးအလုပ်က ယောက်ျားလေးအများစုနဲ့ ဆက်သွယ်ရသောအလုပ် မဟုတ်ပါလား။

အရှေးတို့ကုမ္ပဏီကဝန်ထမ်းတွေကလည်း ယောက်ျားသားများသည်။

မိန်းကလေးက ရုံးဝန်ထမ်းလောက်ပဲရှိကာ Guide အကုန်လုံးကလည်း ယောက်ျားလေးတွေချည်းဖြစ်သည်။

အရှေးတို့ကုမ္ပဏီမှာ အမျိုးသမီးဧည့်လမ်းညွှန် လုံးဝ မှုထားပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဧည့်လမ်းညွှန်ဆိုတာ တစ်နိုင်ငံလုံး လှည့်လည်သွားရတာဖြစ်ပြီး နိုင်ငံပေါင်းစုံက လူမျိုးကွဲမျိုးစုံကို ဝန်ဆောင်မှုပေးရတာ ဖြစ်သည်။

လူမျိုးစုံတော့ စရိုက်မျိုးစုံ၊ အကျင့်မျိုးစုံ၏။ အမျိုးသမီးဧည့်လမ်းညွှန်တွေနဲ့ ဧည့်သည်တွေ ဇယားရှုပ်မှာစိုးသဖြင့် အမျိုးသားဧည့်လမ်းညွှန်ချည်းသာ ခန့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် အရှေးတို့ကုမ္ပဏီက နာမည်ပျက်မရှိဘဲ သတင်းမွှေးလှသည်။

www.burmeseclassic.com

လုပ်ငန်းပိုင်းမှာ အရမ်းအောင်မြင်သလို အရှေးသည်
လည်း Most Popular ဖြစ်လာသည်။

ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေ ပါးစပ်ဖျားမှာရော၊ စီးပွား
ရေးလောကမှ အမျိုးသားကြီးငယ် ရွယ်လတ်တို့ကြားမှာရော
အရှေးက Queen ဖြစ်နေသည်။

အရှေးနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော ယောက်ျားလေး
တွေမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။ ထို့အတွက် Cupid စိတ်ညစ်နေ
ရခြင်းဖြစ်သည်။

နဂိုတည်းကမှ အရှေးနဲ့သုတကို စွဲစေပေးဖို့ မလွယ်
ရပါရက် အဖျက်အမှောက်တွေ ဝင်လာသလိုပဲ။

သုတနဲ့ ဂျူဂျူးကိစ္စတုန်းကတော့ ဂျူဂျူးကို ထင်မင်း
ဘက် တွန်းပို့လိုက်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းလို့ရခဲ့သည်။

ယခုတစ်ခါ အရှေးနားမှာ ဝိုင်းနေတဲ့ သင်္ကောင့်သား
တွေကို အရှေး မျက်စိမကျအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ။

အရှေးနားက ယောက်ျားတွေဟာ အရှေးနဲ့ အင်မတန်
မှ အကြိုက်စရိုက် ကိုက်ညီသော ရှေ့သွားနောက်လိုက်ညီလှသူ

တွေပါ။ အရှေး တစ်ယောက်ယောက်ကို မကြိုက်မိအောင် ဘယ်လို
ကာကွယ်ရပါ။

ညစ်ပါဘိကွယ်။

Cupid စိတ်ညစ်နေပုံက သနားစရာပါလားနော်။

Cupid ဆုတောင်း မပြည့်ပါ။ အရှေးသည် အရှေး တို့နှင့်ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီမှ သစ်ခဏော်ဆိုသော ငနဲသားကို အရေး ပေးလှသည်။

သစ်ခဏော်သည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ခရီးသွားဝန် ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေးလမ်းညွှန်စာအုပ် ထုတ်ဝေသည့်လုပ် ငန်း၊ ကြော်ငြာလုပ်ငန်း စသဖြင့် လုပ်ငန်းများစွာကို တည်ထောင် လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်သည်။

သစ်ခဏော်၏မိဘတွေက ရွှေကုန်သည်တွေဖြစ်သော် လည်း သစ်ခဏော်ကတော့ ရွှေဆိုင်နှင့် ရွှေလုပ်ငန်းကို စိတ်မဝင် စား။

နိုင်ငံခြားမှာ စီးပွားရေးနဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုပညာရပ်တွေ ဖြင့် ကျောင်းပြီးလာသော သစ်ခဏော်မှာ ကျောင်းပြီးလို့ မြန်မာ

ပြည်ပြန်လာတော့ ဟိုမှာရှိသော သူငယ်ချင်းများ၏ အကူညီကြောင့် ရန်ကုန်ရောက်တော့ ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုကုမ္ပဏီ ထောင်လိုက် တာပင်။

နိုင်ငံခြားမှာ မြန်မာပြည်သို့လာသော ခရီးသွားတွေ အတွက် ဝန်ဆောင်မှုပေးသလို ပြည်ပသို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သွားလိုသော မြန်မာနိုင်ငံသားများအတွက်လည်း ဝန်ဆောင်မှုပေး သည်။ နိုင်ငံခြားသို့ အလုပ်သွားလုပ်ချင်သူတွေ ကျောင်းသွားတက် ချင်သူတွေအတွက်လည်း ဝန်ဆောင်မှုပေးသည်။

အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ အောင်မြင်သဖြင့် စီးပွားရေး လောကမှာ သူ့ကို နာမည်ပြောင်ပေးထားကြသည်။ Little Tiger တဲ့။ စီးပွားရေးလောကရဲ့ ကျားပေါက်လေး။

ထို့ကြောင့် သစ်ခဏော် ဆိုသော ယောက်ျားနားမှာ လည်း သမီးရှင်တွေ၊ ချောပေ လှပလွန်းပေ လန်းပေ ဆိုသော မိန်းကလေးတွေ အရောင်စုံလှပါသည်။

သို့သော် သစ်ခဏော် ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ အရှေးကျမှ စိတ်ဝင်စားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟုတ်တယ်။ သူ့ အရှေးကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တယ်။ အရှေးက တခြားမိန်းကလေးတွေလို မဟုတ်။ အရှေးက သူ့နားမှာရှိနေသော မိန်းကလေးတွေလောက် မလှပါ။ သို့သော် ယဉ်သည်။ သူ့နားမှာရှိနေသော မိန်းကလေးတွေလောက် မလန်းပါ။ သို့သော် တည်ငြိမ်သည်။ သူ့နားမှာရှိသော မိန်းမလှလေးတွေ လို မပူလောင်ပဲ အေးချမ်း၏။

ပြီးတော့ အရှေးဟာ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် ဝတ်စားထားပေမယ့် သန့်ပြီး သားနားသည်။ ဂန္ထဝင်ဆန်သည်။ ထို့ကြောင့် အရှေးကို သဘော သူ့ သဘောကျခြင်းဖြစ်သည်။

ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသော အရှေးဟာ သူ့နဲ့ တကယ်ကို ရှေ့သွားနှောက်လိုက် ညီနိုင်မည့် လက်တွဲဖော်မျိုးပင်။ သူ့ လက်ထပ်သင့်သည့် မိန်းကလေးမျိုးဟာ အရှေးလို မိန်းကလေးမျိုးပဲဟု သဘောပေါက်ကာ အရှေးနားကို ရောက်အောင်ချဉ်းကပ်ခဲ့သည်။

သို့သော် သူ့နဲ့ အရှေးတို့ဟာ လုပ်ငန်းတူပြိုင်ဘက်တွေဖြစ်နေတော့ အရှေးက သူ့ကို မယုံကြည်ဘဲ သတိနဲ့ဆက်ဆံနေသည်။

အရှေးနားကို ရောက်ဖို့က တော်တော်အချိန်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

သစ်ခဏော်လို အရည်အချင်းပြည့်သော ယောက်ျားကို အရှေးကလည်း သဘောကျသည်။

သို့သော် သစ်ခဏော်က အင်မတန်လည်သည်။ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော အရှေးကို အကွက်ရွှေ့သွားမှာနိုးသဖြင့် အရှေးက သစ်ခဏော်ကို လုံးဝမယုံတာပါ။ သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိဘူးလေ။ ပြီးတော့ သစ်ခဏော်နားမှာ အရှေးထက် အဆတစ်ရာသေးသော မိန်းမလှလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာ။ အဲဒီကြားကမှ အရှေးကို လာရောနေတဲ့သူကို အရှေး ဘယ်လိုယုံမလဲ။

အရှေး အသည်းမကွဲချင်ဘူးကွယ်။ အသည်းကွဲမခံနိုင်တဲ့သူဟာ ချစ်လည်း မချစ်သင့်ဘူးလေ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ...။

အရှေးနဲ့ သစ်ခဇော်တို့က ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီတွေဆို
တော့ တစ်ယောက်ခြေလှမ်း တစ်ယောက်စောင့်ကြည့်နေကြရင်း
နဲ့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိကာ မိတ်ဆွေတွေတော့
မဖြစ်ခဲ့ကြဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုမှာ ပွဲရှင်ရဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမှု
ကြောင့် သူတို့ တရားဝင် အသိဖြစ်သွားကြသတဲ့။

ဘယ်ဧည့်ခံပွဲဖြစ်ဖြစ် အရှေးက မြန်မာဝတ်စုံနဲ့ပဲ
တက်လေ့ရှိတယ်။

ညစာစားပွဲ ဒင်နာပါတီ ဘာပွဲမဆို မြန်မာဝတ်စုံပဲ
ဝတ်သည်။

အမျိုးသမီးတွေ ကကြတဲ့ပွဲမှာ အရှေးက အချိုရည်
သောက်ပြီး ပြုံးပြုံးလေး ထိုင်ကြည့်လေ့ရှိတယ်။

ထို့ကြောင့် တချို့အမျိုးသမီးတွေကတော့ အရှေး
ကို တမင်စတိုင်လ်ထုတ်တယ်ဟု အတင်းစကား ပြောကြသည်။

အရှေးကို တုံးတယ်လို့တော့ ဘယ်သူမှမမြင်။
စီးပွားရေးလောကမှာ ဝင်ဆန့်နိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ခပ်တုံးတုံး
မှ မဖြစ်နိုင်တာ။

ယောက်ျားလေးအများစုကတော့ သဘောကျကြ
သည်။ ထိုအထဲမှာ သစ်ခဇော်က ထိပ်ဆုံးကဖြစ်သည်။

ပထမတော့ သစ်ခဇော်သည် အရှေးကို တကယ်ချစ်
တာ မဟုတ်ဘဲ အရှေးရဲ့ပုံစံကို သဘောကျတာဖြစ်သည်။

သူ့နားမှာ ဝိုင်းနေသော ကာလာစုံမိန်းမတွေကြား
ထဲမှာ အရှေးလိုပုံစံမျိုး မရှိသေး။ ထို့ကြောင့် အရှေးသည်လည်း
သူ့ကို ကြွေစေချင်တာဖြစ်သည်။

သို့သော် အရှေးက သူ့နားက မိန်းမတွေနဲ့မတူ
မှန်း သူ တဖြည်းဖြည်း သိလာခဲ့သည်။

အရှေးရဲ့တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု၊ ထက်မြက်မှုတွေကို
သဘောကျလာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

အရှေးကလည်း သစ်ခဏော်ကို သဘောကျပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ မရိပ်မိစေရ။ မြန်မာမိန်းကလေးတို့ကုန်ကြိုက် ရွှေမပြောနဲ့ စိန်ပေးလို့တောင် မရစေရ။ အရှေးကိုယ်အရှေး ပြောတာပါ။ တခြားမိန်းကလေးတွေ အတွက်တော့ စပွန်ဆာရှိ မှ လူရာဝင်တယ်လို့ ထင်နေတဲ့သူတွေကို မပြောပါ။

ဒီလိုနဲ့ အရှေးနဲ့ သစ်ခဏော်တို့ မိတ်ဆွေအဖြစ် ရှိ နေကြသည်။

များသောအားဖြင့် လုပ်ငန်းပြိုင်ကြတဲ့ လူတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချောက်ချ၊ ဖြတ်ခုတ်၊ ခြေထိုးခံတာ တွေ ရှိတတ်ကြသည်။ သို့သော် အရှေးတို့၊ သစ်ခဏော်တို့လို ကုမ္ပဏီကြီးတွေကျတော့ အဲလိုမဟုတ်။

ကိုယ့်လုပ်ငန်းကို ကိုယ်ကောင်းသထက်ကောင်း အောင် ကြိုးစားရင်း သူများထက်သာအောင် ကြိုးစားပြိုင်ကြတာ ဖြစ်သည်။

သူများခြေချော်သွားမှ ကိုယ်နိုင်တဲ့ အနိုင်ဟာ ဘယ် လိုလုပ် အနိုင်အစစ်ဖြစ်မှာလဲ။

သစ်ခဏော်နဲ့ အရှေးတို့ဟာ ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းမှာလည်း တန်းတူ တစ်ပြေးသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့တွေဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် လေးစားကြသေးသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သစ်ခဏော်ဟာ အရှေးကို တစ်စုံ စီမံ မြတ်နိုးလာကာ တကယ်ချစ်လာခဲ့တော့သည်။

သူလက်ထပ်သင့်သည့် မိန်းမဟာ အရှေးလို သေချာ တဲ့တစ်နေ့မှာ သူ အရှေးကို 'ချစ်ရေးဆိုလိုက်သည်။

သို့သော် အရှေးက သူ့ကိုမယုံပါ။ စီးပွားရေးလောက မှာ ယုံလွယ်တတ်သူက ခံရတာ များသည်လေ။

သစ်ခဏော်ကလည်း အရှေး မယုံတာကို သဘော ပေါက်ပါသည်။ နားလည်သည်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ။

www.burmeseclassic.com

အရှေးဆီသို့ သစ်ခဇော် ဖုန်းဆက်လာ၏။

“အရှေး ... ဒီဆန်းဒေး ဘာလုပ်စရာရှိလဲ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ကိုသစ်ခဇော်”

“အရှေး အားတယ်ဆိုရင် ကိုယ် နေ့လယ်စာကျွေးချင်လို့”

“ဘာအတွက်လဲ”

“ပြောစရာရှိလို့”

“ဘာလဲ ... ထမင်းကျွေးပြီး ရည်းစားစကားပြောမလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး။ ရည်းစားစကား မဟုတ်တာ သေချာတယ်”

“စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ အိုခေလေ”

ဒီလိုနဲ့ သစ်ခဇော်နဲ့ အရှေးတို့ ဆီဒီးနားမှာ နေ့လယ်

စာ စားဖြစ်ကြသည်။

အရှေးသည် သစ်ခဇော်ကို အသေးစိတ် အကဲခတ်နေသလို သစ်ခဇော်ကလည်း အရှေးနည်းတူပင်။

သစ်ခဇော်က မိနူးကတ်ကို အရှေးဆီချပေးကာ ...

“အရှေး ကြိုက်တာမှာ”

“ကိုသစ်ခဇော် စားချင်တာမှာပါ”

အရှေးက သွေးတိုးစမ်းလိုက်သည်။

“ကိုယ်က ပြီးမှမှာမယ်။ အရှေး အရင်ကြည့်လိုက်လေ။

ကြိုက်တာစား။ ကိုယ်လည်း ကိုယ်ကြိုက်တာမှာမှာ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကြိုက်ချင်း မတူနိုင်ဘူးလေ”

အရှေး သဘောကျသွားသည်။ အရှေးသည်လည်း ကိုယ်မကြိုက်တာချည်းကို လိုက်ပြီးကြိတ်မှိတ်မစားနိုင်ဘူးလေ။

စားစရာမှာပြီးတော့ ...

“ကိုသစ်ခဇော် ဘာပြောမလို့လဲ”

“အရင်ပြောရမလား။ စားရင်းပြောမလား”

“ခုမှ မှာထားတာဆိုတော့ ကြာဦးမှာ။ စောင့်ရင်း နားထောင်မယ်လေ”

“အိုခေ”

သစ်ခေက ခံတွင်းရှင်းရန် ရေတစ်ငုံသောက်လိုက်

ပြီး ...

“ကိုယ် အရှေးကို တကယ်ချစ်တယ် ...

ရည်းစားစကား မဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝအတွက် အလေး

အနက်ထားပြီး ပြောတာပါ။ အရှေးက ကိုယ့်အချစ်ကို

မယုံနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်မို့လား။ အရှေးယုံအောင် ကိုယ်

သက်သေပြပါမယ်။ ကိုယ် အရှေးကို ...”

သူက ဆက်မပြောသေးဘဲ ကတ္တီပါဘူးလေး ထည့်

ထားသော စိန်လက်စွပ်ကို အရှေးရှေ့ချပေးရင်း ...

“လက်ထပ်ပါရစေ”

အရှေးလည်း ရုတ်တရက် မထင်ထား၍ ရှောင်ရ

သွားသည်။

“ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါ အရှေး။ ကိုယ် အရှေးကို

တကယ်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်တာပါ”

အရှေးသည် ကြားရတဲ့စကားတွေကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ သူ တကယ်လား။ စိန်လက်စွပ်ကတော့ ရတီကိုက်

အဖိုးတန်ပဲ။ ဒီလက်စွပ်တန်ဖိုးကို သိနေသော အရှေးက လက် စွပ်တစ်ကွင်းတော့ မရင်းလောက်ပါဘူးဟုလည်း တွေးမိကာ ယုံချင်ပြန်သည်။

“အရှေးရယ် ... ခုထိတောင် ကိုယ့်ကိုမယုံသေးဘူးလား။

■ အရှေးမျက်နှာမှာ မယုံသေးတဲ့အရိပ်တွေ ကိုယ်တွေ့နေရ တယ်ကွာ”

အရှေးက ဘာမှပြန်မပြောသေး။ မှာထားသောစား

စရာတွေ လာချပေးနေသဖြင့် သူတို့ စကားစပြတ်သွားသည်။

ပြီးမှ ...

“အရှေး မယုံသေးရင် ကိုယ့်မိဘတွေ ခေါ်လာပြီး လာ တောင်းရမလား”

“အရှေးကို ဘာလို့ချစ်တာလဲ”

“ပထမတော့ ကိုယ် အရှေးကို သဘောကျတာ။ နောက် တော့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးကို ချစ်မိသွားတာပဲ။ ဘာလို့ချစ်တာ

www.burmeseclassic.com

လဲဆိုတာ ကိုယ်မသိဘူး။ ခုချိန်မှာ အရှေးကိုမှ လက်မ ထပ်ရရင် ရူးမလို ဖြစ်နေတယ်။ အရှေးမယုံရင် ကိုယ့်မိဘ တွေ ခေါ်လာပြီး တစ်ခါတည်း လာတောင်းရမလား”

“နေပါဦး ကိုသစ်ခဏော်၊ အရှေးက ကိုသစ်ခဏော်နဲ့ ပတ် သက်ပြီး ဘာမှမစဉ်းစားရသေးဘူး။ အရှေး လေးလေးနက် နက် စဉ်းစားကြည့်ပါဦးမယ်”

“ကြာမှာလား အရှေး”

“အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး ကိုသစ်ခဏော်”

“အိုခေလေ ... ကိုယ် စောင့်ပါ့မယ်၊ စဉ်းစားနေစဉ်ကာလ မှာ ကိုယ်တို့ မကြာခဏ Lunch အတူစားခွင့်ရှိမလား”

“တစ်ခါတစ်ရံတော့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတစ် မျိုးတစ်မည် မြင်လောက်အောင် မကြာခဏ တွဲသွားတဲ့ လာတော့ မလုပ်ချင်ဘူး”

“အိုခေ ... ကိုယ် သဘောပေါက်တယ်၊ ကိုယ် အရှေးကို အဲဒါတွေကြောင့် ပိုပြီးတန်ဖိုးထား မြတ်နိုးသွားတာဖြစ် မယ်”

“ပြောသာပြောတာ။ အရှေးတို့ တကယ်တမ်း တစ်ယောက် အကြောင်း တစ်ယောက် အပေါ်ယံပဲ သိကြသေးတာနော်။ အဓိကကျတာက လက်ထပ်ကြမယ့်ဆိုရင် စိတ်ချင်း ထပ် တူကျဖို့ ပိုအရေးကြီးတယ် ကိုသစ်ခဏော်”

သစ်ခဇော်ရဲ့အချစ်ကို ယုံကြည်မှုရှိလာသော အရှေး
ဟာ သစ်ခဇော်ကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

တကယ်တမ်း အရှေးကလည်း သူ့ကို သဘောကျ
နေတာလေ။ သူက လှည့်ကွက်ဆင်သွားမှာစိုး၍သာ အရှေးက
မယုံရဲတာ။

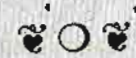
သို့သော် လက်ထပ်တယ်ဆိုရင် တစ်ယောက်
အကြောင်း တစ်ယောက်သိပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
စိတ်သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်မှ လက်ထပ်သင့်တယ်လေ။
အထူးသဖြင့် သစ်ခဇော်လို ကိုယ့်ခြေကိုယ့်လက်နဲ့ အောင်မြင်နေ
တဲ့ သူတစ်ယောက်ဟာ မာန်တော့ တက်မှာပဲ။ လောကမှာ
ပြီးပြည့်စုံတဲ့သူတော့ ရှိမှာမဟုတ်ဘူးလေ။

ထို့ကြောင့် အရှေးဟာ သစ်ခဇော်ကို ချက်ချင်းလက်
မထပ်သေးပဲ စေ့စပ်ထားပြီး လေ့လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အရှေးရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် Cupid စိတ်ညစ်
နေသည်။

အရှေးရွေးချယ်တဲ့ သစ်ခဇော်ဆိုတာ သုတရွှေအိုး
နဲ့ ဘယ်လိုမှ ယှဉ်မရအောင် အဘက်ဘက်မှာ သာနေသည်။
အရှေးဘေးက သစ်ခဇော်ကို ဘယ်လိုပဲထုတ်ရမလဲ မသိတော့။

“အရှေ့ ... စောင့်နေတာ ကြာပလား”

“ဪ ... ကိုသစ်ခဏော်။ ကိုသစ်ခဏော်ကို အရှေ့စောင့်
နေတာ ဆယ်မိနစ်ကြာသွားပြီ”

“ဆေးရုံးကွာ၊ ထွက်လာကားနီးမှ ကိစ္စပေါ်လာတာနဲ့”

“ရပါတယ်။ အရှေ့ကတော့ မှာပြီးပြီ။ ကိုသစ်ခဏော် ဘာ
စားမလဲ”

အရှေ့က မိနူးပေးလိုက်သည်။ သစ်ခဏော်က စား

စရာမှာပြီး ...

“အရှေ့ ... ကိုယ့်ကို အဖြေပေးမှာနော်”

“အင်း”

“ဘယ်လိုလဲ၊ ကိုယ် မေမေတို့ခေါ်ပြီး လာတောင်းရတော့
မလား”

“အင်း”

“ဟာ ... တကယ်နော် အရှေ့၊ ကိုယ် ဝမ်းသာလိုက်တာ
ကွာ။ ကိုယ်တို့ အခမ်းနားဆုံး လက်ထပ်ကြမယ်နော်
အရှေ့။ မိန်းကလေးတွေက မင်္ဂလာပွဲကို ခမ်းခမ်းနားနား
လုပ်ရတာ ကြိုက်တယ်တဲ့။ အရှေ့ စိတ်ကြိုက်လုပ်နော်”

“နေပါဦး ကိုသစ်ခဏော်ရယ်”

“အဲဒီ ကိုသစ်ခဏော်ကိုလည်း ပြင်ဦး၊ နေဦး ... နေဦး ...
အဓိက မေးရဦးမယ်။ အရှေ့ ကိုယ့်ကို ချစ်လား”

“အင်း”

“ဟာ ... ပျော်လိုက်တာကွာ အရှေ့။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဆို
က အဖြေရတာ တော်တော်ပျော်စရာကောင်းတာပဲကွ”

“အဟင်း”

“အရှေ့ ... ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုခေါ်မလဲ။ အဟဲ ... အခေါ်
အဝေါ်လေး ပြောင်းရအောင်။ ကိုယ်ဟာ အရှေ့ကို သဲ
လိုခေါ်မယ်”

“ကိုသစ်ခဏော်က ဘယ်လိုခေါ်စေချင်လို့လဲ”

“အရှေး ရင်ထဲက ခေါ်ချင်တဲ့အတိုင်းခေါ်တာ ခံချင်တယ်”
 “ကိုသစ်လို့ ခေါ်မယ်လေ”
 “အင်း ... သဲ၊ ကိုသစ် မနက်ဖြန် မေမေတို့ခေါ်ခဲ့မယ်။
 သဲ ဒီည အိမ်မှာကြိုပြောထားလိုက်”
 “နေပါဦး ကိုသစ်ရယ်။ သဲ ပြောပါရစေဦး။ သဲကလေး
 လောလောဆယ် လက်မထပ်ချင်သေးဘူး။ အိမ်ထောင်မှု
 ဘုရားတည် ဆေးမင်ရည်စုတ်ထိုးတဲ့။ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို
 အလောတကြီး မတည်ဆောက်သင့်ဘူးလို့ သဲ ထင်တယ်
 လေ။ ဒီတော့ သဲတို့ အရင်စေ့စပ်ထားပြီး တစ်ယောက်နဲ့
 တစ်ယောက် လေ့လာကြရင် မကောင်းဘူးလား။ ချစ်တာ
 လည်း ချစ်တာပေါ့ ကိုသစ်ရယ်၊ ချစ်တိုင်း လက်ထပ်နိုင်
 တာမှ မဟုတ်တာ။ ပြီးတော့ စေ့စပ်ထားတော့ တွဲသွား
 တွဲလာလုပ်ဖို့လည်း သင့်တော်တာပေါ့”
 “ကိုသစ်က သဲကို ပိုင်ချင်နေပြီ၊ အေးလေ ... သဲပြောတာ
 လည်း ကောင်းပါတယ်။ ဒါဆို စေ့စပ်ဖို့ပဲ အရင်စီစဉ်ကြ
 တာပေါ့”

ဒီလိုနဲ့ အရှေးနဲ့ သစ်ခဏော်တို့ စေ့စပ်ဖြစ်သွားကြ
 သည်။ Cupid စိတ်တွေ ညစ်နေသည်။ ဒီအိမ်ထောင်ရေးကျမှ
 ဘာတွေ ကမောက်ကမ ဖြစ်နေမှန်းမသိ။
 သစ်ခဏော်နဲ့ အရှေးကို နှစ်ဖက်မိဘတွေကလည်း
 သဘောတူကြသည်။
 အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း အားပေးကြ၏။
 သို့သော် သစ်ခဏော်နားက မဒီတွေနဲ့ အရှေးနားက ကိုကိုတွေ
 ကတော့ မရူစိမ့်ကြ။
 သစ်ခဏော်နဲ့ အရှေးတို့ စေ့စပ်သတင်းကို ကျော်ကြီး
 နဲ့ သုတရွှေအိုးလည်း သတင်းစာမှတစ်ဆင့် သိလိုက်ရပါသည်။
 စေ့စပ်တာတောင် သူများလက်ထပ်သလို ဟိုတယ်
 မှာ ပွဲကြီးလမ်းကြီးနဲ့ အကြီးအကျယ် ကျင်းပတာဖြစ်သည်။
 သုတရွှေအိုးက ဘယ်လိုမှတ်ချက်ချတယ် ထင်သလဲ။
 “အရှေးလို မိန်းမမျိုးကို ဒီလိုစေ့စပ်ပေးတဲ့ယောက်ျား
 ရှိသေးတယ်၊ အံ့ဩတယ်ကွာ။ ပုံမလာ ပန်းမလာကဲ့များ”

အရှေးစေ့စပ်ပွဲကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျော်ကြီးနဲ့ သုတတို့ အငြင်းပွားကြသေးသည်။

“အရှေးက အဖိုးတန်မိန်းကလေးပဲကွ။ မြန်မာမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ရင် အရှေးဟာ တကယ်မြန်မာဆန်တဲ့ မိန်းမပဲ။ ဥပမာကွာ ... ကုလားမတွေ ဆာရီဝတ်တာကို ငါတို့က လှတယ်မထင်ပေမယ့် ကုလားတွေကတော့ ရိုးရာဝတ်စုံ ဝတ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးတွေအဖြစ် တော်တော်သဘောကျ မှာကွ။ အဲလိုပဲ အရှေးကိုလည်း မြန်မာအမျိုးသားတွေ သဘောကျတာ မဆန်းပါဘူး။ ခေတ်ရှေ့ တစ်လန်လောက် ပြေးပြီး အဖော်အဟိုက် အတိုအပြတ်တွေကြားမှာ မြန်မာ ဆန်တဲ့ အရှေးကံ ထင်းနေတာပဲလေကွ”

“ငါကတော့ မကြိုက်တတ်ဘူး ကျော်ကြီး”

“မင်းက ခေတ်ရှေ့ပြေးနေတဲ့ကောင် ဆိုတော့ ဘယ်သဘော ကျမလဲ”

“ဟုတ်တယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုပဲပြောပြော ငါ ကိုယ်တိုင်က အလန်းပဲ နေချင်တာဆိုတော့ ကောင်မလေးတွေဆိုလည်း လန်းမှ ... လန်းမှကြိုက်တယ်”

“အေးပါကွာ၊ မင်းကြိုက်တဲ့ အလန်းလေးတွေနဲ့ တွေ့ပါ စေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

“အင်း ... ငါ့ကလေးလေးကို” အပြင်မှာ မြင်ဖူးချင်လိုက် တာကွာ။ ကလေးလေးက တော်တော်လန်းမှာကွ။ ခိုင်တွေ ကလည်း လန်းသလားမမေးနဲ့”

“မင်းတို့ Chat နေတာ တော်တော်ကြာပြီ။ ခုထိ အသံ လေးတောင် မကြားရသေးဘူးလား”

“ဟင့်အင်း”

“ဒါဆို မင်းဟာကြီးက တစ်ခုခုမှားနေပြီ ထင်တယ်”

“ငါလည်း နည်းနည်းတော့ သံသယဖြစ်လာပြီကွာ။ တွေ့ ခွင့်တောင်းတာလည်း လုံးဝတွေ့ခွင့်မပေးဘူး။ ဒါပေမဲ့

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို စိတ်ဝင်စားအောင် တမင်စတန့်ထွင်တာလားလို့ လည်း တွေးမိတယ်ကွ”

“အင်း ... ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ ခုဆို ဂျူဂျူးကိုလည်း အထိုက် အလျှောက်တော့ မေ့လို့ရသွားတာပေါ့ကွာ။ ကလေးလေးနဲ့ တစ်နေ့ စကားမပြောရရင် တစ်ခုခု လိုနေသလိုကြီးပဲကွ။ ငါ မမြင်မတွေ့ရတာလေးနဲ့ပဲ ဖြေသိမ့်လိုက်ပါတော့မယ်ကွာ”

“ကုစားနည်း တစ်မျိုးပေါ့ကွာ။ ငါတောင် ဒီဆန်းဒေးကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားသေးတယ်။ ငါကတော့ မင်းလို ရုပ်မမြင် သံမကြား မဟုတ်ဘူး ဆရာ။ အလန်းလေး။ ဒါပေမဲ့ ရိုးရိုးလေး လန်းတာနော်။ ငါ့ထက်လည်း ငါးနှစ်လောက်ငယ်တယ်၊ ကောင်မလေးက ခုမှ တက္ကသိုလ်ဒုတိယနှစ်”

ကျော်ကြီးရဲ့ ပီတိဖြာနေတဲ့ မျက်နှာကြီးက အမြင်

ကတ်စရာပင်။

“ဟင်း ... သွားတွေကြည့်ပါဦးကွာ။ တော်ကြာ အပြင်နဲ့ ဓာတ်ပုံ တခြားစီ ဖြစ်နေပါဦးမယ်”

“မနာလိုလို ပြောတာ ဗွေမယူပါဘူးကွာ”

“အောင်မာ”

ကျော်ကြီးက သုတ ရှူးရားဖြစ်သွားတာကို ကြည့်ပြီး ရယ်နေသည်။

“မင်း လိုက်ခဲ့နော်၊ ဒီဆန်းဒေး”

“အေး ... လိုက်ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

ထို့နောက် ပွဲရုံသို့ ကုန်ကားတွေ ဝင်လာတာနဲ့ သူတို့စကားပြတ်သွားကြသည်။ အလုပ်ထဲ စိတ်နှစ်လိုက်တော့လည်း ကျန်တာတွေကို မေ့သွားတာပါပဲ။

ခုဆို သုတ တစ်ယောက်လည်း စာရင်းဇယားတွေ ကြားမှာ ပျော်တတ်နေပါပြီ။ အရှုံးအမြတ်တွေကို ရင်ခုန်တတ်လာတော့ မရှုံးအောင် ဂရုစိုက်ရင်း အလုပ်ကို ဖိစီးလုပ်ကိုင်ကာ စိတ်ပါလာသည်။

ကလေးလေးနှင့် Chatting ပြောတာကလည်း ည
ဘက်မှ ပြောတာဆိုတော့ နေ့ခင်းဘက် အလုပ်ကို စိတ်ပါလက်ပါ
လုပ်ဖြစ်တာပေါ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သုတရွှေအိုး တစ်ယောက် အရင်က
ထက်စာရင်တော့ အများကြီး ပြောင်းလဲလာပါသည်။

သစ်ခဏော်နှင့် အရှေးသည် နှစ်ယောက်စလုံး ထက်
မြက်သူများ ဖြစ်ကြပြီး လုပ်ငန်းမှာနကျတော့ သစ်ခဏော်က
ပိုသည်။

သူက သူပိုင်လုပ်ငန်းတွေကို အောင်မြင်အောင်
အစမှ စတင်တည်ထောင်နိုင်သူ မဟုတ်လား။

အရှေးက မိဘလုပ်ငန်းကို ဝင်လုပ်တာဆိုတော့
သစ်ခဏော်က သာနေသည်။

သစ်ခဏော်သည် အောင်မြင်နေသော ပုထုဇဉ်ပီပီ
လုပ်တိုင်းဖြစ် တတိုင်းရနေသော သူ့ကံကြမ္မာအတွက် အမြဲလက်
မထောင်ကာ သူ လုပ်သမျှအမှန်၊ သူပြောသမျှ အမှန်ဟု ယူဆ
လေ့ရှိသည်။

ထို့အတွက် အရှေးမှာ စိတ်ကသိကအောင် ဖြစ်ရ
တာလေးတွေရှိသည်။

သစ်ခဏေသည် အရှေးကိုတော့ တကယ်ချစ်ပါ
သည်။ ဦးစားလည်း ပေးသည်။

သို့သော် အဓိကကျသော ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဆို
သူ့ဆန္ဒအတိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိပြီး သူ့သဘောသည်သာအမှန်
ဟု ယူဆတတ်သူဖြစ်သည်။

ထို့အတွက် အရှေးမှာ စိတ်ညစ်ရသည်။ လူဆိုတာ
အတူတွဲကြည့်မှ သူ့အယူအဆ၊ သူ့အကျင့်စရိုက်ကို သိလာရတာ
ဖြစ်သည်။

“သဲရေ ... မနက်ဖြန် ကိုဇော်အောင်တို့ပွဲကို သွားရမယ်။
သဲ လိုက်ခဲ့ရမယ်နော်”

“ဟယ် ... ဆောရီး ကိုသစ်ရယ်။ သဲ မနက်ဖြန် ကိုရီး
ယားကလာမယ့် Tour အဖွဲ့ကို ကိုယ်တိုင်သွားကြိုရမယ်။
ကိုဇော်အောင်ကိုတောင် တောင်းပန်ထားပြီးပြီ။ ဖေဖေပဲ
လာလီမိုမယ်လို့”

“သဲရယ် ... Tour အဖွဲ့က မန်နေဂျာကို ကြိုခိုင်းလိုက်
လည်း ရပါတယ်ကွာ။ သဲကို ကိုယ်က အတူပွဲတက်စေချင်
လို့။ အသဲမပါတော့ ကိုယ့်ကို တစ်မျိုးထင်ကြဦးမယ်။
ဘယ်ပွဲမဆို အတူတက်နေကြကို ခုမှ မပါတော့ သို့လော
သို့သော တွေးကြမှာ ကိုယ်မခံနိုင်ဘူး”

“ဪ ... ကိုသစ်ရယ်၊ စီးပွားရေးသမားအချင်းချင်းပဲ နားလည်မှာပါ။ ဟိုဘက်က သူငယ်ချင်းက Request လုပ်ထားလို့ မဖြစ်မနေ ကိုယ်တိုင်ကြိုပေးရမှာမို့ပါ ကိုသစ် ရဲ့”

“ကျွတ် ... သဲက ကိုယ့်ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်လိုက်တာပဲ”
“ကိုသစ်ကလည်း နားလည်ပေးဖို့ ကောင်းတာပေါ့။ ကိုသစ် ကိစ္စက လူမှုရေး၊ သဲကိစ္စက စီးပွားရေးလေ။ ဆန္ဒထက် ဖြစ်သင့်တာကို ဦးစားပေးရမှာပေါ့”

ထိုသို့ ကတောက်ကဆ ဖြစ်ကြတာလေးက အခါခါ။
တစ်ခါတစ်ရံကျရင် သစ်ခဏေက အတ္တကြီးသည်။

မဟာဖိုဝါဒကို လက်ကိုင်ထားချင်သည်။ အရေးကလည်း စေ့စပ် ထားရုံနဲ့တောင် ဒီလောက် စိုးပိုင်ချင်သော ယောက်ျားကို စိတ် ကုန်လှ၏။

မြန်မြန်ဆန်ဆန် လက်မထပ်မိတာကိုပဲ ကျေနပ်နေ မိသည်။

အရေးသည် သစ်ခဏေကို ချစ်ပါသည်။ သစ်ခဏေ လည်း အရေးကို ချစ်သည်။ သို့သော် ထိုအချစ်က ပေါင်းကူး တံတား မဖြစ်ခဲ့။ အရေးကြီးတာက နားလည်မှုပဲဖြစ်၏။

အရေးက မိန်းမပီပီ ပိုပြီးနားလည်ပေးနိုင်ဖို့ ကြိုး စားပါသည်။ သို့သော် သစ်ခဏေက ဒါကိုနားမလည်။ တစ်ခါ လောက် အလျှော့ပေးလိုက်ရင် နောက်တစ်ခါလည်း အနိုင်လိုချင် သည်။ ဒီတော့ အရေးကလည်း လျှော့ပေးလို့မရတဲ့ ယောက်ျား ကို အလျှော့မပေးတော့။

သစ်ခဏေကလည်း သူ့နားမှာ သူ့အလိုကျ ခေါင်း ညိတ်မယ့်မဒီတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာမို့ အရေးက သူ့စကားကို နားမထောင်တိုင်း ဒေါသဖြစ်နေသူပါ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ပြေလည်တစ်လှည့် မပြေလည်တစ်ခါဖြင့်သာ။

အရှေးနဲ့ သစ်ခဏော်တို့ ပြဿနာအကြီးအကျယ် တစ်ခါတက်ပါသည်။

“သဲ ... ကိုသစ် နောက်လထဲမှာ ပြင်သစ်သွားစရာရှိတယ်၊ တစ်ပတ်ကြာမယ်၊ သဲ လိုက်ခဲ့နော်”

“ကိုသစ်က ဘာသွားလုပ်မှာလဲ”

“ဟိုမှာရှိတဲ့ ကိုယ့်ပါတနာတစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ငန်းကို သွားလေ့လာမှာ။ အဆင်ပြေရင် ကိုယ် ရှယ်ယာထည့်ဖြစ် မယ်”

“ဪ ... သဲ မလိုက်တော့ပါဘူး ကိုသစ်ရယ်၊ ကိုသစ်ပဲ သွားလိုက်တော့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သဲနဲ့ ကိုသစ်က ခုမှစေ့စပ်ထားကြ တုန်းလေ။ နိုင်ငံရပ်ခြားကို ညအိပ်ညနေခရီး အတူသွားတာ မျိုး မလုပ်သင့်ဘူး ထင်လို့ပါ”

“ကျွတ် ... မဆိုင်တာကွာ၊ သူများတွေလည်း သွားနေကြ တာပဲ”

“သွားရင်လည်း ရပါတယ် ကိုသစ်ရဲ့။ ဒါပေမဲ့ မသွားသင့် လို့ အရှေးက ပြောတာ”

“ဒါက သဲ မလိုက်ချင်လို့ အကြောင်းပြတာပါ”

“မဟုတ်ဘူး ကိုသစ်၊ ဒါ မြန်မာပြည်။ သဲက မြန်မာမိန်း ကလေး။ စောင့်ထိန်းသင့်တာကို စောင့်ထိန်းတာ သဲမှား လား”

“အဲဒါကြောင့် မြန်မြန်လက်ထပ်ဖို့ ပြောတော့လည်း သဲပဲ ငြင်းခဲ့တယ်လေ။ နေပါဦး သဲရဲ့။ မင်း ကိုယ့်ကိုလက်ထပ် ဖို့ရော စိတ်ကူးရှိရဲ့လား”

“အဲဒီမေးခွန်းက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စော်ကားတဲ့ မေးခွန်းမျိုးပဲ ကိုသစ်။ မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်ဟာ

ကိုယ် လက်မထပ်နိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အမည်း
စက်တင်ခံပြီး မစေ့စပ်ဘူး”

သစ်ခဇော်က ဆောရီးတစ်ခွန်းတောင် မတောင်းပန်
ပါ။ အရေးကလည်း စိတ်တိုသည်။ အရေးသည် ကြာလေ စိတ်
ပျက်လေ ဖြစ်လာသည်။

သစ်ခဇော်သည် တော်ပါသည်။ ထက်မြက်ပါသည်။
သို့သော် အဲဒါတွေနဲ့ ဒွန်တွဲနေတဲ့ အတ္တကြီးမှုတွေလည်း ရှိနေ
သည်။

အရေးက သူ ဘယ်လိုခေါ်ခေါ် မလိုက်သဖြင့် သူ
သွားတဲ့နေ့တောင် အရေးကို နှုတ်ဆက်မသွား။ အရေးသည်
နှုတ်တောင်ဆက်မသွားတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းမိသော်လည်း အရေး
ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် နောင်တမရမိ။

သစ်ခဇော်သည် အရေးကို တော်တော်လေးဒေါသ
ဖြစ်နေသည်။

အရေးသည် နောက်ဆုံးအချိန်ထိ သူခေါ်တာကို
မလိုက်ခဲ့။

ဒါဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို စော်ကားခံရသလို
ခံစားမိသည်။

အရေးရဲ့မိန်းမပီသမှုကို သဘောကျပါသည်။ ထိုမှ
တစ်ဆင့် ချစ်မြတ်နိုးမိပါသည်။ ထို့အတွက် သူ အရေးကိုတန်ဖိုး
ထားသည်။

သို့သော် အရေးက လိုတာထက်ပိုပြီး ကဲကဲဆတ်
သလို ခံစားမိသည်။

အရှေးသည် သူ့အတွက် သူ့စကားမှာ လက်ညှိုး ထောင်ခေါင်းညိတ်မယ့် မိန်းမမျိုးမဟုတ်။

အရှေး ထက်မြက်တာကို သဘောကျသော်လည်း ရင်ဘောင်တန်းလာမှာကိုတော့ လက်မခံချင်ပါ။

သူသည် အရှေးကို ဒေါသဖြစ်ရသော်လည်း လေယာဉ်ပေါ်တက်ကတည်းက မေ့ပစ်လိုက်သည်။

ပြင်သစ်မှာ အလုပ်ရှိသည်။ ထိုအလုပ်က အရင်းအနှီးကြီးမည့် အလုပ်မျိုး။ အမှားအယွင်းမခံနိုင်။ အထူးသဖြင့် မိန်းမအတွက်နဲ့ သူ့အလုပ်တွေကို အထိခိုက်မခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် အရှေးကို သူ မေ့ပစ်လိုက်သည်။

အရှေးဆိုတာ မြန်မာ့မြေမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။

ပြင်သစ်ရောက်တော့ သူ့ရဲ့သူငယ်ချင်း ဇော်ဆွေနဲ့ သူ့ညီမ သော်မော်ဆွေတို့ လာကြိုကြသည်။

ရောက်ရောက်ချင်း လုပ်ငန်းကိစ္စ ဆွေးနွေးကြသည်။ နိုင်ငံခြားမှာ အချိန်ဆိုတာ ရှေ့ ပြန်အစားမရနိုင်တဲ့ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားကြသည်။

အလုပ်တွေ ဆက်တိုက်လုပ်နေရသဖြင့် အရှေးကို သတိရချိန်တောင်မရ။ ဖုန်းဆက်ဖို့ဆိုတာဝေး။

တကယ်က ပြင်သစ်ကုန်ကြမ်း၊ ပြင်သစ်နည်းပညာနဲ့ ပြင်သစ်က ပညာရှင်တွေကို အသုံးပြုပြီး မြန်မာပြည်မှာ ရေမွှေးထုတ်လုပ်ဖို့ သူ လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ သို့သော် ကုန်ကြမ်းက ဈေးကြီးနေသည်။ ထိုအတွက် မြန်မာပြည်မှာ ရနိုင်မယ့် ကုန်ကြမ်းကို သုတေသနပြုပြီး ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရဦးမည်။

ထိုအတွက် သူနဲ့ ဇော်ဆွေတို့ မောင်နှမ ရှယ်ယာ လုပ်ကြမည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သော်မော်ဆွေက လုပ်ချင်တာဖြစ်ပြီး ဇော်ဆွေက မကူနိုင်သဖြင့် သူ့ကို ရှယ်ယာခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဓိက သူနှင့် သော်မော်ဆွေ တွဲလုပ်ရတာများသည်။

သော်မော်ဆွေသည် တော်တော်တက်မြက်သည်။ သူ ထင်တာထက်ကို ပိုပြီး ထက်မြက်သည်။

တချို့ကိစ္စတွေမှာတောင် သူက သော်မော်ဆွေ ဦးဆောင်ရာသို့ လိုက်ရသေးသည်။

သူသည် ဦးဆောင်ချင်သူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ သော်မော်ကို လိုက်မမီတော့လည်း နောက်လိုက်ဖြစ်ရသည်။

ထိုအတောအတွင်း သူနဲ့ သော်မော်တို့ တော်တော် ရင်းနှီးသွားကြသည်။

သူ မပြန်ခင်ညက သော်မော်နဲ့အတူ ဘားတောင် သွားထိုင်လိုက်သေးသည်။ ဘားနဲ့တွဲနေတဲ့ ကလက်ဘ်မှာလည်း ကလိုက်သေးသည်။

သူ ပြင်သစ်က ပြန်ကာနီးတော့ ...

“ကိုသစ်ခ ... သော် ရန်ကုန်ကိုလာရင်တော့ ကိုသစ်ခကို ပဲ အားကိုးမှာနော်”

“ပြောစရာ မလိုပါဘူး သော်ရယ်”

သစ်ခဇော်သည် ပြင်သစ်က ပြန်လာတော့ အရှေး အတွက် ဘာလက်ဆောင်မှမပါ။ ရေမွှေးပုလင်းလေးတစ်လုံးတောင် မပါ။

ဝယ်ချင်စိတ်ကို မရှိတာ။

အရှေးကတော့ ရေမွှေးပုလင်းလောက်တော့ မျှော် မိသည်။

သို့သော် သူ ပြန်လာပြီး နောက်တစ်ရက်နေတော့ အရှေးကို လာတွေ့သည်။ ဘာလက်ဆောင်မှမပါ။ မက်လို့တော့ မဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ သူ စိတ်ကို အရှေးက မနှစ်မြို့ ဖြစ်သွားသည်။

သစ်ခဇော် စိတ်ဆိုးသွားသဖြင့် အရှေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတာလေးတောင် ပျောက်သွားသည်။

သစ်ခေတ်သည်လည်း ပြင်သစ်သွားနေတုန်းကတော့ အရှေးကို သတိရချိန်တောင်မရ။ ပြန်လာတော့မှပဲ အရှေးကို မတွေ့ရတဲ့ရက်တွေအတွက် အတိုးချ လွမ်းမိသည်။

အရှေးသည်လည်း သူ့သွားနေတဲ့ရက်တွေတုန်းက သူ့ကို သတိတွေရကာ လွမ်းဆွတ်နေတာပါ။ သို့သော် ဖုန်းလေး တစ်ချက်တောင်မဆက်သော သူ့ကို စိတ်နာချင်သည်။

ပြန်လာတော့လည်း ရေမွှေးတစ်ပုလင်းတောင်မပါ။ သူမဆိုရင် စိတ်ဆိုးပေမယ့် နေနိုင်မှာမဟုတ်။

ပြီးတော့ သူ မေ့လောက်အောင် စိတ်ဆိုးရအောင် လည်း အရှေးမှာ အမှားတွေ၊ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ရှိနေတာ မဟုတ်။

အရှေး သူနဲ့မလိုက်ခြင်းဟာ အရှေးအတွက်တော့ မှန်နေတာပဲလေ။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ပတ်သက် လာရင်တော့ အရှေး ဘယ်တော့မှ သူ့ကို အလျှော့ပေးမှာမဟုတ်။

အရှေးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့အပေါ် ယုံကြည် မှုတွေ လျော့လာခဲ့သည်။

သို့သော် သူကတော့ ပုံမှန်အတိုင်းပင်။

“ကိုသစ် ... အရှေး ဒီညနေ မအားဘူး”

“ကိုသစ် ... အရှေး ဒီနေ့ခင်း Meeting ရှိလို့”

စသဖြင့် အရှေး သူ့ကို ရှောင်လွှဲစပြုသည်ကိုလည်း

သူ မရိပ်မိ။

သူ သိသည်က အရှေးသည် ခင်ကြီးကျယ်ဖြစ်သည်

ဟူ၍သာ။

အရှေး၏ ကြီးကျယ်မှုဟာ မလွမ်းလောက်ပါဘူးဟု

လည်း သူ သက်သေပြပြီးပြီမို့ ...

အရှေးနဲ့ သူဟာ မသိမသာ ဝေးကွာလာခဲ့မှန်း

သူကတော့ မရိပ်မိခဲ့ဘူးတဲ့လေ။

အရှေး ညစ်နေသည်။ သစ်ခဏေံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေသည်။ တကယ်တမ်းကျတော့ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှအသုံးမဝင်ပါလားလို့ စဉ်းစားနေမိသည်။

သစ်ခဏေံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဂျူဂျူးကိုလည်း ရင်မဖွင့်ချင်ပါ။ သစ်ခဏေံကို အထင်သေးမှာစိုးသည်။ ပြီးတော့ အတွင်းမီးကို အပြင်မထုတ်ချင်။

ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း တင်းကျပ်နေပြီ။ ဟုတ်ပြီ။ ကြီးကြီးရှိတာပဲ။ ကြီးကြီးက လူငယ်တွေရဲ့ ခံစားချက်ကို နားလည်ပေးနိုင်သူလေ။

ကြီးကြီးအခန်းကို သွားခေါက်ကာ ...

“ကြီးကြီး အိပ်ပြီလား”

“နိုး ... ဘာဘိ၊ ဝင်ခဲ့လေ”

ကြီးကြီးက အိပ်ရာပေါ် ဝမ်းလျှားမှောက်ကာ Laptop

နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း လှည့်ပတ် Chat နေတာပေါ့။

“ကြီးကြီး”

“ပြော”

“ကြီးကြီးဟာတွေ ခဏထားလိုက်ဦး။ အရှေး ပြောစရာရှိလို့”

“အင်း ... ပြော၊ ခဏလေး Bye လိုက်ဦးမယ်”

ကြီးကြီးက သူ့လူတွေကို နှုတ်ဆက်ကာ Out လိုက်သည်။

“ပြော ... အရှေး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး၊ မောင်သစ်ခဏေံနဲ့ တစ်ခုခုများ ဖြစ်ထားသလား”

“ကြီးကြီးက ဘာလို့ သိနေတာလဲ”

“ညည်းလေးမှာ တခြားညစ်စရာမှ မရှိတာအေရဲ့။ နှလုံးသားရေးရာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့”

“မှန်လိုက်တာနော်၊ ဗေဒင်ဆရာမ လုပ်စားလို့ရနေပြီ။ အရှေး
ညစ်နေတယ် ကြီးကြီးရယ်။ သစ်ခဏော်က မမှိုက်ဘူး”

“အင်း ... ပြောပါဦး”

“ကြီးကြီး စဉ်းစားကြည့်လေ။ အရှေးတို့က ခုမှစေ့စပ်ထား
တုန်းပဲ ရှိသေးတယ်။ သူက သူ ပြင်သစ်သွားတာကို
အရှေးမလိုက်လို့ စိတ်ဆိုးတယ်လေ”

“လိုက်စရာလား၊ ဆိုးပစေ”

“ဟုတ်တယ်၊ သူ အရှေးကို တန်ဖိုးမထားတာကို အရှေး
စိတ်မကောင်းဘူး”

“ဒီမှာ ငါ့သမီး၊ ခုချိန်မှာတောင် ကိုယ့်ဘက်ကိုမကြည့်၊
ကိုယ့်ကို တန်ဖိုးမထားတာ၊ ယူပြီးရင် ပိုဆိုးမှာပေါ့အေ။
ညည်း ပြန်စဉ်းစားဦး”

“ညည်း ... စဉ်းစားကြည့်လေ။ မြန်မာမိန်းကလေးတစ်
ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးဟာ ဘာလဲ။ စေ့စပ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ဝက်
ပိုင်ပြီဆိုတဲ့ အချိုးမျိုးတော့ အချိုးမခံနဲ့။ စေ့စပ်ပြီးမှ မယူ
ဖြစ်ကြတဲ့လူတွေ တစ်ပုံကြီး”

“ဟုတ်တယ် ကြီးကြီး။ အရှေးကလည်း အဲဒါကြောင့်
အသည်းနာတာ”

“မောင်သစ်ခဏော်က တော်ပါတယ်၊ ထက်တယ်။ ဒါပေမဲ့
သူ့ရဲ့အောင်မြင်မှုတွေ အတွက်လည်း မာန်တက်နေတယ်။
ပြောရမယ်ဆိုရင် မပြည့်ဘူးပေါ့။ အဲလို မပြည့်တဲ့လူနဲ့
ရေရှည်လက်တွဲလို့ ဖြစ်ပါ့မလား အရှေး။ ကြီးကြီးတူမ
လေးအတွက် မချမ်းသာရင် နေပါစေ၊ တူမလေး စိတ်ချမ်း
သာအောင် ထားမယ့်သူနဲ့ပဲ ယူစေချင်ဖယ်ကွယ်။ ကြီးကြီး
တို့မှာ ငွေကရှိပြီးသားပါ၊ ရိုးသား ကြီးစားပြီး သမီးကို
မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားဖို့ပဲ လိုတာ”

“အရှေး မမှားဘူးမို့လား”

“ငါ့သမီး လုံးဝမှန်တယ်။ ဒီလိုအခွင့်အရေးယူချင်တဲ့
ယောက်ျားမျိုးကို လွမ်းမနေနဲ့။ အခုလည်း သူကြင်မှ
ကိုယ်ကြင်ပဲနော်”

“ဒါပေမဲ့ အရှေး ခံစားရတယ် ကြီးကြီးရယ်”

“တစ်သက်လုံးအတွက်ပဲ သမီးရယ်။ ခဏတော့ ခံစားရမှာပေါ့”

BURMESE CLASSIC .COM

ဝေဖန်စာ၊ နှစ်ဖြဲဖေးစာနှင့် မိတ်ဆက်စာများဖေးပို့ပါလျှင် အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၇)၊ လေယာဉ်တိုလမ်း(ပဟိုလမ်း)၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

အရှေးတစ်ယောက် သစ်ခဇော်နဲ့ အဆင်မပြေ ဖြစ်တာကို ပိုပြီးပုံရိုးပေးမယ့်ကိစ္စ ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒါကတော့ သော်မော်ဆွေ မြန်မာပြည်ကို ရောက်လာတာပါပဲ။

သစ်ခဇော်သည် အရှေးကို ပညာပြချင်တာကြောင့် သော်မော်နဲ့ အရှေးကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါ။

အရှေးသာ ပြင်သစ်ကိုလိုက်ခဲ့ရင် သော်မော်နဲ့ အရှေး ခုလောက်ဆို မိတ်ဆွေတွေဖြစ်နေမှာပါ။ ခုတော့ သော်မော်နဲ့ သူ တွဲနေတာကို အရှေး စိတ်ထဲမှာ မနာလိုဖြစ်စေရန် သူ မိတ်ဆက်ပေးခြင်းပါ။ သော်မော်ကလည်း သူ့မှာ အရှေးရှိမှန်း မသိပါ။

သော်မော်အစ်ကို ဇော်ဆွေ ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို လူလွတ်တစ်ယောက်အဖြစ် သိထားတာဆိုတော့ သော်မော်လည်း ထို့အတိုင်း သိထားမှာပင်။

သော်မော်က ဟိုတယ်မှာတည်းသည်။ သော်မော် တို့မိဘတွေကလည်း ပြင်သစ်မှာဖြစ်ပြီး ဟိုနိုင်ငံသားခံယူထားသူ တွေမို့ ဒီမှာ အမျိုးအိမ်တွေရှိသော်လည်း စိတ်ကျဉ်းကျပ်သည်ဆို ကာ ဟိုတယ်မှာပဲ တည်းသည်။

သော်မော်သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ပြင်သစ်မှာ အခြေချခဲ့သူမို့ အသားအရေက ပန်းရောင်ပြေးချင်ကာ ဝတ်တာ စားတာကအစ နိုင်ငံခြားသူလို ဖြစ်နေသည်။

အရပ်မြင့်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစား ပြေပြစ်တာမို့ သော်မော် ဒီခိုင်းက မြန်မာမလေးတွေကြားမှာ ရှင်းသန့်ထွက်နေ ပါသည်။

သစ်ခဏေဲ့ သော်မော်တွေနေတာကို အရှေး ပြန်ကြား ရတော့ တော်တော်ဒေါသထွက်၏။ သူ့နဲ့အရှေးသည် တရားဝင်

စေ့စပ်ထားတာဖြစ်သည်။ သူ ခုလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့တွဲ တာဟာ အရှေးကို ထိခိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သို့သော သို့သော ထင်ကုန် ပြောကုန်ကြပြီ။ အရှေး ဖေဖေလည်း ထိုသတင်းကြားသည်။ ကြီးကြီးလည်း သူတို့တွဲနေတာကို သိသွားသည်။

“သမီး ... မောင်သစ်ခဏေဲ့နဲ့ ပြဿနာဖြစ်ထားလား”

“မဖြစ်ပါဘူး ဖေဖေ။ သမီးနဲ့သူ ပုံမှန်တွေ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီကောင် ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေတာ သမီး သိလား”

“သိတယ် ... ဖေဖေ။ ဒါပေမဲ့ သမီး သူ့ကိုမမေးရသေး ဘူး”

“အင်း ... မေးမြန်းကြည့်ဦး သမီး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပတ် ဝန်းကျင်က ရှိသေးတယ်။ ကိုယ်က တရားဝင်စေ့စပ်ထား တာဆိုတော့ လူသိရှင်ကြား ဖြစ်နေပြီလေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကြီးကြီးကတော့ အကြောင်းစုံသိသူပီပီ။

“ဒါ သင်း တမင်သက်သက် လုပ်တာပဲ အရှေး။ သမီး ပြတ်ပြတ်သားသား မေးလိုက်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြီးကြီး”

အရှေးလည်း သည်းမခံနိုင်ပါ။ ဒါက ဂုဏ်သိက္ခာ နဲ့ ဆိုင်နေတယ်လေ။

အရှေးသည် သစ်ခဏော်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

“ကိုသစ် ... သဲ မေးစရာရှိလို့”

“ဆောရီး သဲ၊ ကိုယ် အားမှပြန်ဆက်လိုက်မယ်နော်”

သစ်ခဏော်က ဖုန်းပိတ်သွားခဲ့သည်။ အရှေး ဒေါသ ထွက်လွန်းသဖြင့် လက်တွေ့တုန်နေသည်။

သေချာနေပြီ။

သူနဲ့ အရှေးတို့ မကြာခင် လမ်းခွဲတစ်ခုစီ လျှောက် ဖြစ်ကြတော့မည်။ ရင်ထဲမှာ ဖျတ်ခနဲ ကြေကွဲသွားသေးရဲ့ကွယ်။

အရှေးသည် သူ့ဖုန်းကို စောင့်သော်လည်း သူ့ထံမှ ထိုနေ့ တစ်နေ့ကုန် ဖုန်းမလာခဲ့။

ညကျတော့ အရှေး သည်းမခံနိုင်တော့ပဲ သူ့ဆီဖုန်း ခေါ်လိုက်တော့ ဖုန်း ပိတ်ထားသည်။

အိမ်ဖုန်းကို ဆက်တော့လည်း ဆယ့်တစ်နာရီထိုးတဲ့ အထိ သူ ပြန်မရောက်သေး။

နောက်နေ့မနက်ကျတော့ အရှေး မဆက်တော့။ အရှေး သူ့ကို နာကြည်းခြင်းတွေ အထွတ်အထိပ် ရောက်လာပြီ။

အရှေးဘက်က ဘယ်တော့မှ စမဆက်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အရှေး သူ့ကို ဥပေက္ခာပြုလိုက်သည်။

ပြီးတော့ အရှေး ရင်ထဲမှာရှိခဲ့ဘူးတဲ့ သံသယတွေ ပြန်ပြီးခေါင်းထောင်လာသည်။

သူသည် အရှေးကို တမင်ထိုးနှက်တာများလား။ လုပ်ငန်းပြိုင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ အရှေးကို တမင်ချဉ်းကပ်ခဲ့လေသလား။

သံသယတို့က စွန်းထင်း စွဲထင်လာပြီ။

အရှေးသည် သူ အရှေးနားရောက်လာကတည်းက သံသယဝင်ခဲ့ဖူးသည်။

သူ့ကို မယုံလို့ သူ့အချစ်ကိုတောင် တော်တော်နှင့် လက်မခံခဲ့။

သူ့အချစ်ကို လက်ခံပြီးတော့လည်း တော်တော်နှင့် လက်မထပ်ရဲခဲ့။ စေ့စပ်ပြီး လေ့လာဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ခုတော့ သူမ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်သလိုပဲ။

အရှေးသည် တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ခဲ့တဲ့ ရီဝေဝေ ခံစားမှုကို ဘလက်ခံကော်ဖီခါးခါးတစ်ခွက်နဲ့ ဖြေပစ်လိုက်သည်။

တချို့ကိစ္စတွေဟာ ချိုနေလို့ မရဘူးလေ။ ခါးပစ် လိုက်မှ သက်သာမယ်ဆိုရင် ဆေးခါးကြီးတောင် သောက်ရဲရတာ ပဲ မို့လား။

အရှေးသည် ခံစားချက်တွေကို ကော်ဖီပူခါးခါးတစ် ခွက်နဲ့မျှောချပြီး စိတ်ပေါ့သွားသည်။ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး ရေကို စိမ်ပြေနပြေစိမ်ပြီး ချိုးလိုက်သည်။

ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေကို ဖြန့်ချပြီး တယုတယ လျှော် လိုက်သေးသည်။

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အစွန်းထွက်နေတဲ့ ခြေသည်း လက်သည်းတွေကို တိပစ်လိုက်သည်။

ဒီနေ့တော့ အလှပြင်ဖို့ စိတ်နည်းနည်းပါသည်။

စိမ်ပြေနပြေ အလှပြင်နေသည်။ ပြီးတော့ ဒီနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့လေ။ အေးဆေးပဲ။ ဘာအလုပ်မှ ချိန်းထားတာ မရှိသလို သစ်ခဇော်နဲ့ကလည်း အဆက်အသွယ်မရဘူးလေ။ ဒီတော့ အိမ်မှာပဲ လှလှလေးပြင်ပြီး အေးဆေးစာဖတ်ရုံပေါ့။

အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးတော့ တစ်ကိုယ်လုံး လန်းဆန်း သွားတော့တာပဲ။

သူကတော့ အရှေး စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ပြီးတဲ့ အထိတောင် ရောက်မလာခဲ့ပါဘူး။ ရှိစေတော့။

www.burmeseclassic.com

၁၄၈

ရွှန်းရပ်မိုး

ညနေဘက်တော့ ဘုရားခဏသွားဖို့ စဉ်းစားလိုက်
သည်။ ၇။ ၇။ ကလည်း ခရီးထွက်သွားသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း
သွားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထမင်းစားပြီး တစ်ရေးအိပ်လိုက်သေးသည်။ ဘာ
အလုပ်မှ လုပ်ချင်စိတ်မရှိဘူးလေ။ စိတ်မပါပဲ အလုပ်လုပ်လို့ရပါ
မလား။

ဖုန်းကို ဖွင့်ထားပေမယ့် အလုပ်ဖုန်းတွေ မှန်သမျှ
မကိုင်ဘူး။

မျှော်လင့်ထားတာက တစ်ယောက်ရဲ့ဖုန်းလေ။

ဥပေက္ခာတရားတွေကြားမှာ မြုပ်ချည်ပေါ်ချည်ဖြစ်
နေတဲ့ အချစ်ဆိုတာက ရှိသေးတယ်မို့လား။

ညနေဘက်မှာ မြန်မာဝတ်စုံလေးနဲ့ ဘုရားရင်ပြင်
ပေါ် တက်လာခဲ့တယ်။

ရာဟုထောင့်မှာ ဘုရားဝတ်ပြု၊ ရေသပ္ပာယ်၊ ပန်း
ရေချမ်းဆီမီးတွေကပ်။ အေးချမ်းလိုက်တာ။

ဒါပေမဲ့ သူမရဲ့အေးချမ်းမှုတွေကို မြင်ကွင်းတစ်ခုက
နှောင့်ယှက်သွားသည်။

ဟုတ်တယ်။

သစ်ခဏနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပေါ့။ မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်။ အထူးသဖြင့် ဘုရားပေါ်ကို နိုင်ငံခြားသူ
တစ်ယောက်လို ဝတ်ဆင်ပြီး တက်လာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

ညနေခင်းရဲ့ နေရောင်ပျော့ပျော့တွေထဲမှာ ရွှေရောင်
တောက်နေတဲ့ ဆံပင်တွေအလိပ်တွေက ဝဲလွင့်နေသည်။

သစ်ခဏော် ...။

သူမနဲ့ စေ့စပ်ထားသော သစ်ခဏော်ရဲ့မျက်နှာမှာ
ရှေးရေစက် ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် နေရာတစ်ခုတစ်မူ
မရှိဘူးလေ။

အရှေး သူတို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါဘူး။ အရှေးဆီ
မလာတဲ့သူဆီ အရှေးကလည်း ဘယ်တော့မှ မသွားပါဘူး။

အရှေးသည် ကိုယ်ကိုယ့်ကာ သူတို့ သတိမထားမိ
အောင် ကြိုးစားနေသည်။

သူဆိုတဲ့ သစ်ခဏော်က အရှေး မွေးနဲ့ထောင့်ဖြစ်တဲ့
ရာဟုထောင့်ကို အမှတ်တမဲ့ပင် လှည့်ကြည့်မသွား။ အရှေးစိတ်
တဲမှာ ဖျဉ်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

အရှေးကို သူတို့ ကျော်သွားပြီ။ အရှေးသည် ရင်
ထဲမှာ ဒေါသတွေရော၊ ကြေကွဲမှုတွေပါ ရောယှက်နေသည်။

ထိုစဉ်မှာပဲ အရှေးနားကို ဘယ်သူရောက်လာတယ်
ထင်ပါသလဲ။

“အရှေး”

“ဟင် ... သုတရွှေအိုး”

သုတရွှေအိုးနဲ့ အရှေးတို့ မဆုံဖြစ်ကြတာ ကြာပါပြီ။
သုတက ဘုရားကိုလာတာမို့ ဒီခိုင်းပြောင်းကာ ရေစိုပုဆိုးမိုင်းရင့်
ရင့်ကလေးနဲ့ စတစ်ကော်လာအဖြူကို စမတ်ကျစွာ ဝတ်ထားသည်။

“ကိုယ် အစောကြီးတည်းက အရှေးကိုတွေ့တယ်”

ဟင် ... သူ ဒီစကားကို ဘာလို့ပြောတာလဲ။
သစ်ခဏော်ကို တွေ့လိုက်လို့ ပြောတာလား။

“အရှေး”

“သုတ ... ကျွန်မတို့ ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက် သွားသောက်
ရအောင်”

“ခဏစောင့်ရင်တော့ ရတယ် အရှေး၊ ကိုယ် မေမေအတွက်
ယတြာလာချေပေးတာ။ လေးနာရီခွဲတိတိမှာ ရွှေသင်္ကန်း
ကပ်စရာရှိသေးလို့”

www.burmeseclassic.com

“အိုး ... ရှင်က ယတြာ ဘာညာလဲ ယုံတာပဲလား”

“ယုံတာ မယုံတာထက် မေမေခိုင်းလို့ လာလုပ်ပေးတာပါ”

“ဪ”

သူ့မိခင်အတွက် ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ပေးပြီးတော့ သူတို့ ကားကိုယ်စီနဲ့ Coffee Circle ကို ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ကော်ဖီခိုင်းမှာ ထိုင်မိတာနဲ့ သူမက Amaranico တစ်ခွက်မှာပြီး ...

“သုတ ... ရှင်ကို ဂျူဂျူးထားခဲ့တုန်းက ရှင် ဘယ်လိုစံစားရသလဲ”

ဘုရားရေ ... သူမ ဘာတွေမေးမိပါလိမ့်။

“ကိုယ်လား ... အသည်းကွဲတာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ ရှင်ကို အခုကြည့်ရတာ အေးဆေးပဲနော်”

“ကုစားတဲ့နည်း ရှိတယ်လေ ... ဟဲ ဟဲ၊ သိချင်ရင်တော့ ခုစားသောက်ထားတာဖိုး ရှင်းရမယ်”

“ရှင်ကလည်း ဈေးကိုင်နေပြန်ပြီ”

“နေပါဦး ... အရှေးတို့က လူသိရှင်ကြား စေ့စပ်ပြီးမှ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“အဲဒါကို ကျွန်မတောင် ခုချိန်ထိ မသိသေးဘူး။ ကျွန်မ သူ့ကို ဘာမှမမေးရသေးဘူး”

သုတရွှေအိုးတို့ကတော့ သူ့အထင်တွေ စွတ်မှန်နေသည်။

အရှေးလို မိန်းကလေးကို ဘယ်လိုကောင်မျိုးက ရေရှည်သဘောကျမှာလဲဟု သူ တွေးနေမိသည်။ အရမ်းလန်းတဲ့ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုမှာ အရှေးက အနှစ်ငါးဆယ်စာလောက် နောက်ကျနေလို့လေ။ နာမည်နဲ့လည်း လိုက်ပါပေ။

“ကဲ ... ပြောစမ်းပါ၊ ရှင်ရဲ့ကုစားနည်း”

“လွယ်ပါတယ်၊ Chatting ထိုင်ပြီး Chat ထဲမှာ အိစီကလီ တွေ အများကြီးထားပြီး ကျူပစ်လိုက်တာပေါ့”

“ဒါနဲ့ပဲ ရှင် အသည်းကွဲတာ သက်သာသွားရောလား။ ရှင်အချစ်က လွယ်လိုက်တာနော်”

“သက်သာရုံပါပဲ။ ပျောက်တော့ ဘယ်ပျောက်ပါ့မလဲ။

ကိုယ်က ဂျူဂျူးကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာကိုး”

“ရှင်နည်းကြီးက မဟုတ်သေးပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ စမ်းချင်စမ်းကြည့်။ တကယ်သက်သာတယ်
အရှေးရဲ့”

“အဟင်း”

သုတက အရှေးကိုကြည့်ကာ သနားနေမိသည်။

ပါတိတ်ဝမ်းဆက်နဲ့ ဆံထုံးလေးနဲ့ ကတ္တီပါဖိနပ်လေးစီးထားတဲ့
ရိုးကုပ်ကုပ်ကောင်မလေးဟာ ခုန သစ်ခဏေ တွဲသွားတဲ့လေဒီနဲ့
တခြားစီလေ။

အရှေးရဲ့ဘိုးတော်ဟာ ခပ်မိုက်မိုက် လေဒီဘေးမှာ
မော်ကြားရင်း သူနဲ့စေ့စပ်ထားတဲ့ အရှေးကိုတောင် ဘေးတိုက်
ဖြတ်ရှောင်သွားတာ ရင်နာစရာ။

အရှေးရဲ့ မချီသွားဖြူ အပြုံးယိုင်ယိုင်ကလေးကို
မြင်ရတော့လည်း သနားမိပါ၏။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူမနဲ့ကိုယ်က ဘဝတူတွေလေ။

စာနာစိတ်လေးကြောင့် ကော်ဖီဆိုင် အတူထိုင်ဖြစ်သွားသည်။

အရှေးကလည်း ဂျူဂျူးကိုတောင် ရင်ဖွင့်ရမှာ မဝံ့

ရဲဘဲ ဘာလို့ သုတကို ခုလိုပြောမိပါလိမ့်ဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အံ့ဩတကြီး။

သုတနဲ့ ကော်ဖီသောက်ပြီး ပြန်လာတော့ အရှေး
စိတ်တွေ ပေါ့ပါးသွားသည်။

ပြန်ရောက်တော့ ဖေဖေနှင့် ညစာအတူစားသည်။
ကြီးကြီးက ထုံးစံအတိုင်း သူ့ဘော်ဒါ အန်တီကြီးတွေနှင့် ရှိုးပွဲ
သွားသည်။

ဖေဖေကလည်း ဒင်နာစားပြီးတာနဲ့ ကွန်ပျူတာခန်း
ထဲ ဝင်သွားသည်။

သူမ တစ်ယောက်တည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတာနဲ့
တီဗီဖွင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

စာလည်း ဖတ်ချင်စိတ် မရှိဘူးလေ။

တီဗီကြည့်တာက စိတ်ပါပါ မပါပါ ကြည့်နေလို့
ရတယ်။ စာကျတော့ စိတ်မပါဘဲ ဖတ်လို့မရဘူးလေ။

အရှေး တီဗီကြည့်နေတော့ ကောင်မလေးတွေက
အလိုက်တသိပဲ ...

“မမလေး ဘာစားမလဲ”

“အသီးတစ်ခုခု ယူခဲ့ဟာ။ ဖေဖေကိုလည်း ပို့ပေးလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကောင်မလေးတွေ အစေ့ထုတ်ပြီး ယူလာပေးတဲ့
ယိုးဒယားစပျစ်ခြမ်းလေးတွေကို မရှည်ရွယ်ပဲစား။ စိတ်မပါဘဲ
တီဗီကြည့်၊ ရယ်တော့ ရယ်ရသားပင်။ အဲဒါ အရှေး စိတ်ညစ်လို့
လုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေတဲ့လေ။

ကိုးနာရီခွဲတော့ ကြီးကြီး ပြန်လာတယ်။

“ဟေး ... ဘေဘီ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း တီဗီရှေ့ထိုင်နေပါ
လား”

“ကြီးကြီး ... ရှိုးပွဲကောင်းလား”

“good ... ဖြူဖြူ solo show လေး။ လက်မှတ်ကလည်း
ဈေးကြီးတော့ တတ်နိုင်တဲ့သူတွေပဲ လာတယ်။ လူသန့်

တာပေါ့ကွယ်။ သိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းတာပဲ။ အား ... ပင်
ပန်းပြီ။ ခြေလက်ဆေးပြီး ခေါင်းဆေးလိုက်ဦးမယ် ...
Good night ”

ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပစေ။ ကြီးကြီးတို့က

Chatting ထိုင်ဦးမှာလေ။

အရှေးလည်း တီဗီမကြည့်ချင်တော့တာနဲ့ ...

“ပူစူး ... နင်တို့ ကြည့်ဦးမလား၊ ငါ အိပ်တော့မလို့”

“မမလေး မကြည့်ရင် မကြည့်တော့ပါဘူး”

“အေး ... အဲဒါဆို ပိတ်လိုက်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဖုန်းလေးကောက်ကိုင်ပြီး အရှေး အခန်းထဲဝင်လာ

ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အရှေး မျှော်နေသော ဖုန်းမြည်သံလေး။

ဖုန်းကိုမကိုင်သေးပဲ screen ပေါ်က နာမည်ကို စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

ပြီးမှ ...

“ဟဲလို”

“သဲ ... အိပ်ပြီလား”

“အရှေး အိပ်ချိန်က ဆယ့်တစ်နာရီဆိုတာ ကိုသစ် မေ့နေ
ပြီလား”

“ဆောရီး”

“ရပါတယ်”

“သဲ ... ကိုယ် ဒီနေ့ အလုပ်ရှိလို့ မဆက်ဖြစ်တာ။ သဲ
ဒီနေ့ ဘာလုပ်နေလဲ”

“နားတယ်လေ”

“ဪ ... ကောင်းတာပေါ့။ ဒါနဲ့ သဲ ကိုယ့်ကိုမေးစရာရှိ
တယ်ဆို။ မနေ့က ကိုယ့် မိတင်ထိုင်နေလို့ကွ။ ကဲ ... ဘာ
မေးမှာလဲမေး”

“မေးချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မမေးတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်
တယ်။ ကိုသစ်ရော အရှေးကို ပြောစရာတစ်ခုခု မရှိဘူး
လား”

“ကိုယ် ပြောစရာတော့ မရှိဘူး၊ အရှေး မေးမယ်ဆိုရင်
တော့ ကိုယ်ဖြေစရာ ရှိချင်ရှိမှာပေါ့၊ ဘယ်လိုလဲ သဲ”

“အင်း ... ဒါဆို ကိုသစ် ဖြေလို့ရအောင် မေးပေးရမှာပေါ့”

အရှေးသည် သက်ပြင်ကို သူ မသိအောင် ရှိုက်လိုက်

ရင်း ...

“ကိုသစ် ... အရှေးကို ချစ်လား”

“ဪ ... သဲ မေးမှာ ဒါလား။ အဟက် ... ဘာများလဲ
လို့ သဲရယ်။ ကိုယ် သဲကို ချစ်တယ်”

“အင်း ... ဒါပါပဲ၊ အရှေး သိချင်တာ ဒီလောက်ပါပဲ”

“နေပါဦး၊ ဒါက သဲ သိပြီးသားပဲလေ။ ဘာလို့ ခုမှထမေး
နေတာလဲ”

“သိချင်လို့ပါ။ ကိုသစ် ဘာလို့ သဲနဲ့စေ့စပ်ခဲ့တာလဲ။

အချစ်ကြောင့်လား။ အဲဒါကို ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်ချင်လို့ပါ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ဆန်းစစ်စရာ မလိုပါဘူး။ သေချာယုံထား
လိုက်။ ကိုယ် သဲကိုချစ်တယ်။ အချစ်အတွက် လက်ထပ်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သဲက အရင်စေ့စပ်ချင်တယ်
ဆိုလို့ စေ့စပ်တယ်၊ ဒါပဲ”

“ကိုသစ် ပြောစရာ ဒါအကုန်ပဲလား”

“သဲ ထပ်မေးဦးမယ်ဆိုရင်တော့ ထပ်ပြီးဖြေစရာရှိဦးမယ်
ထင်တယ်”

“မရှိတော့ပါဘူး ကိုသစ်။ ကိုသစ်ကို သဲ ပိုင်တာမှမဟုတ်
တာ။ တချို့မေးခွန်းတွေက ဆိုင်ရုံလောက်နဲ့ မမေးသင့်
ဘူးလေ”

“အိုစေလေ ... သဲ သဘောပဲ”

ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမမေးခဲ့ပါ။ သူကတော့ မေးစေချင်ပုံဖြင့် စကားလမ်းကြောင်းခဲ့သည်။

သူက မေးစေချင်တာကို ထောက်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ တမင် ဒီကောင်မလေးနဲ့ တွဲနေတယ်ဆိုတာ အရှေးသိလိုက်သည်။

အထူးသဖြင့် ဒါဟာ သူမ ပြင်သစ်ကို မလိုက်ခြင်း ကိစ္စနဲ့လည်း ပတ်သက်နိုင်သည်။ ဒါဆို အရှေးက ဒီကိစ္စကို ပိုပြီးတော့တောင် မမေးသင့်သေးတယ်။

သူဟာ သူချစ်ပါတယ်ဆိုသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို သူ့ရဲ့ မကျေနပ်ချက်အတွက် ရက်ရက်စက်စက် လက်စွားချေတတ်သူ။ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတာပဲ။

အရှေးသည် သူ့စိတ်ကို လုံးဝသဘောပေါက်သွားချိန်မှာ အရှေးရဲ့အသည်းနှလုံးတွေလည်း တစ်စစပဲ့ကြွေကြွေပွသွားခဲ့သည်။ ပြီးသွားပြီ။ အရှေးတို့ရဲ့အနာဂတ်က ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့တာ အရှေး သိလိုက်ပြီ။

အရှေးသည် တစ်ညလုံး ငိုမိပါသည်။ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ ကြေကွဲစွာကို ငိုမိပါသည်။

အရှေးသည် မိန်းမပီသဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဘာပကာသနမှ မပါဘဲ အချစ်ကို သန့်စင်စွာ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အရှေးရဲ့မိန်းကလေးဘဝကိုရော အချစ်ကိုပါ တန်ဖိုးထားခဲ့သည်။

သို့သော် သူက အရှေးကို နားမလည်ခဲ့။ တန်ဖိုးမထားခဲ့။ အချစ်နဲ့ ဘဝကို ရောထွေးရက်သူ။

အရှေးသည် ရင်ကွဲအောင် ချစ်ပါစေ။ ဘဝကိုမရင်းပါ။ သူ အရှေးအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ကြောက်ပါသည်။ အရှေးတို့ ရှေ့ဆက်လက်တွဲကြရင် အရှေးပဲ ဒုက္ခရောက်မှာလေ။

တစ်ညကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ငိုလိုက်မယ်။ ငိုပြီး ရင်တော့ သူနဲ့ အရှေးတို့ရဲ့အနာဂတ်ဆိုတာ မရှိစေရတော့။

သူသည် ယခုလက်ရှိ တွဲနေသော ကောင်မလေးနဲ့ ရိုးသားသည်ဖြစ်စေ။ ဆန်းပြားသည်ဖြစ်စေ။ အရှေး မဟူတော့။ အရှေး သူ့ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့မည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်သည့်အတွက် သူနဲ့အရှေးတို့ စကား တွေ အများကြီး ပြောရနိုင်သည်။

သို့သော် မတတ်နိုင်တော့။

အရှေးသည် ဆုံးဖြတ်ပြီးရင် ပြန်ပြင်ရိုးထုံးစံမရှိ။

နောက်တစ်နေ့မှာ အရှေး အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ပုဂံကို ထွက်လာရသည်။ ပုဂံကနေ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း သင်္ဘောဖြင့် မန္တလေးကိုတက်မည့် နိုင်ငံခြားဧည့်သည်တွေအတွက် အရှေးကိုယ်တိုင် ဝန်ဆောင်မှု လိုက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်ဆို အရှေး မလိုက်လည်းရသည်။ သို့သော် အရှေးသည် ဝေဒနာကို ကုစားချင်သဖြင့် ဒီခရီးကို လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မြေ ... အထူးသဖြင့် သူ့ရှိတဲ့မြေမှာ အရှေး မနေချင်ဘူးလေ။ ပြီးတော့ သူနဲ့လမ်းခွဲဖို့ ဆိုတာလည်း အချိန်တစ်ခုလောက်တော့ အရှိန်ယူရဦးမယ်လေ။ လမ်းခွဲစကားမပြောခင် သူနဲ့ ရင်မဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

လို့ကြောင့်ပဲ ဒီခရီးကို ထွက်လာခဲ့တာ။ အရှေး
ပုဂံရောက်တာနဲ့ Tour အဖွဲ့ကို သွားတွေ့သည်။

သူတို့ သင်္ဘောဆိပ်ဆင်းဖို့ အစီစဉ်ဆွဲထားတာတွေ
ကိုကြည့်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ဆက်ညွှန်ကြားသည်။

ညနေဘက်ကျတော့ Tour အဖွဲ့နဲ့အတူ မန္တလေး
ကို သင်္ဘောဖြင့် တက်ခဲ့လိုက်သည်။

ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ဝဲယာရှုခင်းတွေ
ကို ခံစားရင်း နိုင်ငံခြားသားတွေကို ရှင်းပြရင်း အရှေး သစ်ခေတ်
ကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်လာသည်။

သို့သော် ညဘက်ကျတော့ သင်းဆီက ဖုန်းလာ
သည်။

“ဟဲလို”

“သဲ ... ကိုယ် သဲဆီ၊ လာမလို့ မတွေ့ရတာ ကြာလို့
မျက်နှာလေး လာကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“ဟင် ... အရှေးက အခု ပုဂံကနေ မန္တလေးကို စုထွက်
နေပြီ။ အရှေး ရန်ကုန်မှာ မရှိဘူး ကိုသစ်ရဲ့”

“ဟာ ... သဲက ခရီးသွားတာတောင် ကိုယ့်ကိုမပြောပါ
လား။ ဘာသွားလုပ်တာလဲ”

“အလုပ်ကိစ္စပါပဲ”

“နေပါဦး ... ညက စကိုယ် သဲဆီ ဖုန်းဆက်တာပဲ။ သဲ
ခရီးသွားမယ်လည်း မပြောပါလား။ သဲ ဖောင်းလံတယ်ကွာ”

အရှေး သူ့ကို ဘာမှပြန်မပြောမိ။

“သဲ ... ကိုယ်ပြောနေတာ ကြားလား”

“ကြားပါတယ် ကိုသစ်ရဲ့”

“ဒါဆို တစ်ခုခု ပြန်ပြောလေ”

“အရှေး ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ တွေ့ပြီးပြောကြတာ
ပေါ့ ကိုသစ်။ ဒါပဲနော်။ အရှေး အခု ဧည့်သည်တွေနဲ့
စကားပြောနေလို့”

အရှေး ဖုန်းပိတ်လိုက်တာကို သူ့က ထပ်ခေါ်နေ
သဖြင့် Power off ပစ်လိုက်သည်။ အတုံ့အလှည့်ဆိုတာကို
ခံစားကြည့်စေချင်လို့လေ။

www.burmeseclassic.com

အရှေးသည် မန္တလေးမှာ ဧည့်သည်တွေကို ကိုယ်
 တိုင်လိုက်ပို့ရင်း အေးဆေး အချိန်ဖြုန်းနေမိသည်။
 မန္တလေးကနေ တောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊ ပင်းတယ။
 ခရီးထွက်လိုက်ရတော့ အရှေး စိတ်တွေ လန်းဆန်း
 သွားသည်။
 တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ ဘဝရဲ့ မှုန်ဝါးဝါး
 အစိတ်အပိုင်းလေး တစ်ခုပဲလေ။
 တသသ သတိရလို့ ကောင်းပေမယ့် မက်မောစရာ
 တော့ မရှိပါဘူး။
 စိတ်ကူးယဉ်လို့ ကောင်းရုံပဲရှိပြီး တကယ်လက်တွေ့
 ဘဝအတွက်တော့ အရေးမပါ အရာမရောက်ပါဘူးလေ။

Tour အဖွဲ့နဲ့အတူ မန္တလေးမှ ရန်ကုန်ကို လေယာဉ်
 ဖြင့် ပြန်လာပြီး ရန်ကုန်ရောက်မှ ဖုန်းကိုဖွင့်လိုက်သည်။
 “သမီး ... မောင်သစ်ခဏေ့နဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ သမီး
 ဖုန်းပိတ်ထားလို့တဲ့ ဖေဖေကိုရော၊ ကြီးကြီးကိုပါ လာမေး
 နေတယ်”
 အရှေးသည် ဖေဖေနဲ့ ကြီးကြီးကို အရှေးဆန္ဒကို
 ပြောပြလိုက်သည်။
 “သမီး ... သူနဲ့ လက်ထပ်နိုင်တော့ဘူး ဖေဖေ”
 “ဟေ”
 အရှေးက အင်အားအကြောင်း ရှင်းပြလိုက်တော့
 ကြီးကြီးက ထောက်ခံသည်။
 “အရှေးလေး စိတ်ချမ်းသာသလို ဆုံးဖြတ်ပါစေ။ ယူပြီးမှ
 အဆင်မပြေကြရင် ပိုဆိုးမယ်”
 “မဟုတ်သေးဘူး မမရဲ့။ သမီး သူ့ကို မယူနိုင်ရင် အစ
 ကတည်းက မစေ့စပ်သင့်ဘူး။ အခု စေ့စပ်ပွဲ အကြီးအကျယ်

www.burmeseclassic.com

လူသိရှင်ကြားလုပ်ပြီးမှပျက်ရင် မိန်းကလေးဘက်က ပိုနစ်နာတယ်လေ။ နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ဘယ်လိုမျက်နှာပြုကြမလဲ။ ဒီကိစ္စက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆုံးဖြတ်လို့ ရတာမဟုတ်ဘူး”

“ဒါပေမဲ့ သမီး သူ့ကို လုံးဝမယူနိုင်တော့ဘူး ဖေဖေ။ အစကတည်းက ဒီတိုင်းတွဲတာထက် စေ့စပ်ပြီး တွဲတာက ပိုပြီးသိက္ခာရှိမယ်ထင်လို့ သမီး သူ့နဲ့စေ့စပ်ခဲ့တာ။ သူ့ကို အနီးကပ်လေ့လာချင်လို့ စေ့စပ်ခဲ့တာလည်းပါတယ် ဖေဖေ”

“ခက်တယ် သမီးရယ်၊ ဒီကိစ္စက ကလေးကစားတာမဟုတ်ဘူး။ သမီး လုပ်ချင်သလို လုပ်လို့မရဘူး။ အေးလေ ... ငါ့သမီး သူ့ကို လုံးဝမယူနိုင်ရင်တော့ လူငယ်ချင်းပြောကြပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စေ့စပ်ပွဲ ဖျက်ပြီးရင်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အတင်းအဖျင်းတွေနဲ့ သမီး ရင်ဆိုင်ရမယ်နော်”

ကြီးကြီးနဲ့ ဖေဖေကို အသိပေးပြီးတော့ သစ်ခဏော်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ဟဲလို ... ပြော”

“ကိုသစ် အရှေးတို့ ခဏလောက် တွေ့ကြရအောင်။ အရှေး ပြောစရာရှိလို့”

“ကောင်းပြီလေ။ ဆီဒိုးနားမှာ စောင့်မယ်”

“ဟင့်အင်း ... အရှေး ကန်တော်ကြီးထဲကပဲ စောင့်မယ်”

“မင်းက ဘယ်လိုမိန်းမလဲ၊ ငါ့စကားကို အမြဲဆန့်ကျင်နေတော့မှာလား”

“ထင်ချင်သလိုသာ ထင်တော့ ကိုသစ်ရယ်။ ကန်တော်ကြီးထဲ လာမှာလား”

“ကောင်းပြီလေ။ နာရီဝက်အတွင်း ရောက်မယ်”

သူမ ကန်တော်ကြီးရဲ့ လူရှင်းတဲ့ တစ်နေရာမှာ ကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။

မကြာခင်ပဲ သစ်ခဏော်ရဲ့ကားက ကန်တော်ကြီးထဲကို တရကြမ်းမောင်းဝင်လာသည်။

ဘရိတ်စ်ကို ဖိနင်းကာ ကားကိုဆောင်ပြီးရပ်ကာ
သစ်ခဇော် ကားပေါ်က ဆင်းလာ၏။

အရှေးလည်း ကားထဲက ထွက်လိုက်၏။ တွေ့ကြ
ပြီပေါ့။

“ကဲ ... အရှေး၊ မင်း ဘာလို့ ဖုန်းပိတ်ထားသလဲဆိုတာ
အရင်ပြော”

“ဪ ... ကိုသစ်ရယ်၊ ရှင်လည်း အလုပ်ရှိတဲ့အခါ ဖုန်း
ပိတ်ထားတာပဲလေ။ အဲဒီတုန်းက အရှေး ရှင်ကို ဘာမှ
မပြောခဲ့ဘူးနော်”

“တောက် ... ထားပါ။ မင်း ဘာလို့ ခရီးသွားတာ ကိုယ့်
ကို မပြောတာလဲ။ ကိုယ်ဆို ရန်ကုန်မှာ တစ်လက်မ ရွှေ
တာနဲ့ မင်းကိုပြောတယ်”

“အင်း ... အရှေး စိတ်ရှုပ်နေလို့ ကိုသစ်နဲ့လည်း စကား
မပြောချင်သေးတာနဲ့ ကောက်ကာငင်ကာ တမင်ထွက်သွား
တာပဲ”

“စကားမပြောချင်ဘူး။ နေစမ်းပါဦး။ မင်းက ဘာလို့ကိုယ့်ကို ဘာလို့စကားမပြောချင်တာလဲ”

“ကိုသစ် ... အရှေး ရှင်းရှင်းပဲ ပြောတော့မယ်။ ဒီရက်ပိုင်းမှာ အရှေး စဉ်းစားတယ်။ သေချာကို စဉ်းစားတယ်။ ကိုသစ်နဲ့ အရှေး ရှေ့ဆက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ထင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သေချာတယ်။ ကိုသစ်နဲ့ အရှေးတို့ရဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းကို ဖျက်သိမ်းကြပါစို့”

“ဟား ... ဖောင်းတာမှ တော်တော်ကို ဖောင်းတာပဲကွာ။ ပြောပါဦး ... ဖျက်ချင်ရတဲ့အကြောင်းရင်း”

“ရှင်းပါတယ် ကိုသစ်ရယ်။ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်တာက ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပဲပေါ့”

“စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်တာ။ အဟား ... ဒီနေ့အသစ်အဆန်းတွေချည်းပဲ ကြားနေရပါလား။ ဟား ဟား ပြောပါဦး၊ ဘယ်ကိစ္စတွေမှာ မတိုက်ဆိုင်တာလဲ”

သစ်ခဏေက ပခုံးတွန့်ကာ ထိမထင်မေးသည်။

“ကိုသစ် ... တိုက်ဆိုင်လား မတိုက်ဆိုင်လား ဆိုတာကိုသစ်အသိဆုံးပါ။ ဒီမှာ ကိုသစ်။ အရှေးက အချစ်ကိုတန်ဖိုးထားသလို မိန်းမသားဘဝကိုလည်း တန်ဖိုးထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုသစ်ကတော့ အရှေးကိုလည်း တန်ဖိုးမထားချင်ဘူး။ အရှေး အချစ်ကိုလည်း မလေးစားဘူး။ ဒီမှာ ကိုသစ်။ ကိုသစ်ကို အရှေး တကယ်ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရှေး ရင်းရတာ ဝါသနာမပါဘူး။ ကိုသစ် ... ကိုသစ်က အရှေး ပြင်သစ်မလိုက်တာနဲ့ မကျေမနပ် ကလဲ့စားတွေ ချေနေတာ။ ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ အရှေး လက်မထပ်ရဲဘူး”

“နေပါဦး ... ကိုယ် ဘာတွေ လက်စားချေနေလို့လဲ”
“ဒါကတော့ ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိမှာပေါ့”

“မဟုတ်ဘူးလေ။ စွပ်စွဲချင်ရင် အတိအကျပြောမှပေါ့။ ထင်ကြေးနဲ့ ရမ်းစပ်လို့တော့ ဘယ်ရမလဲ”

“ရှင်က ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ဝန်မခံရဲတော့လည်း အရှေးက ဆွဲထုတ်မပြချင်ပါဘူး။ ယောက်ျားတန်ဖိုး ဖုံးကွယ်ထားတာကို အရှေးက ပြောလို့ကောင်းပါ့မလား”

သော်မော်ဆွေကိုစွဲကို ဘယ်သူကမှ အစဆွဲမထုတ်ဘဲ လှည့်ပတ်ပြောနေကြသည်။ အရှေးသည်လည်း သူ့ကို မိန်းမကိစ္စနဲ့ မစွပ်စွဲချင်ပါ။ သူ့မှာ တွဲနေသော မိန်းကလေးရှိတာဟာ စေ့စပ်ထားသော အရေးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကိုထိခိုက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ တကယ်တွဲနေခဲ့ရင်တောင် အရှေးက ထိုကိစ္စကို မဖော်ထုတ်ချင်တာပင်။ ကိုယ် မကျေနပ်ရင် စေ့စပ်ပွဲ ဖျက်လိုက်ရုံပဲဟုသာ တွေးမိသည်။

“သဲ ... စေ့စပ်ပွဲကို သိပ်ဖျက်ချင်နေသလား။”

“ဖျက်ချင်တယ်”

“စဉ်းစားနော် ... သဲက မိန်းကလေး။”

“အရှေး.. အတွက် တွေးပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုသစ်။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။”

“စဉ်းစားပါဦး။”

“သေချာစဉ်းစားပြီးပါပြီ”

“သဲ ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆို”

“ချစ်တိုင်းလည်း လက်ထပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အတ္တတွေ ထုံမွမ်းထားတဲ့ တစ်ဖက်ကန်းအချစ်မျိုးက အသုံးမဝင်တာ။ အဲဒီအချစ်ကို ယုံစားပြီး တည်ဆောက်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကလည်း အဆင်မပြေနိုင်ဘူးလေ။ ကိုသစ်ကို အရေးချစ်ပေမယ့် ကိုသစ်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို အရေး တော်တော်ကြီးကို မနှစ်သက်ဖြစ်နေတာလေ။ ဘယ်လိုမှ လက်ထပ်ချင်စိတ် မရှိတော့တာ”

သစ်ခဏော် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားပြီး ...

“ကောင်းပြီလေ။ အရှေးဘက်က ဒီလောက်ခါးသီးနေမှတော့ ကိုယ်လည်း မမကုံမောချင်တော့ပါဘူး။ နှစ်ဦးသဘောတူပဲ ဖျက်လိုက်ကြတာပေါ့”

“ကျေးဇူးပဲ ကိုသစ်ခဏော်”

“ဪ ... အရှေးကို ပြောပြရဦးမယ်။ ကိုယ် ပြင်သစ်သွားတဲ့ကိစ္စလေ။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ဇော်ဆွေတို့မောင်နှမနဲ့ အလုပ်ကိစ္စ သွားတွေ့တာ။ အဓိကကတော့ ဇော်ဆွေညီမ သော်မော်ဆွေနဲ့ပေါ့။ သော်မော်နဲ့ ကိုယ်က ဒီမှာ

ရေမွှေးထုတ်ဖို့ စီစဉ်နေကြတာလေ။ သော်မော်တို့က
ငယ်ငယ်တည်းက ပြစ်သစ်ရောက်နေတော့ ဒီမှာ အသိမရှိ
ဘူး။ ပြီးတော့ သူလာတဲ့ကိစ္စက ကိုယ်နဲ့ရှယ်တဲ့ အလုပ်ကိစ္စ
ဆိုတော့ ဒီကို သော်မော်လာတော့ ကိုယ်ပဲ အစစအရာရာ
ကူညီရတာပေါ့။ ဒါတွေက အရှေးသာ ပြင်သစ်လိုက်ခဲ့ရင်
ကိုယ် ရှင်းပြစရာတောင် မလိုဘူး။”

သစ်ခဏော်က စကားကို အဆုံးသတ်ပြီး ပန်းတစ်ချက်
တွန့်လိုက်ကာ မထိတရီပြီး၏။

“ဝမ်းမနည်းဘူး ကိုသစ်ခဏော်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လက်
မထပ်ရသေးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ဘယ်ကိုမှ
ညအိပ်ညနေ ခရီးမထွက်နိုင်တဲ့အတွက် နေစပ်ပွဲကို ဖျက်
သိမ်းလိုက်ရတာ အရှေး ကျေနပ်ပါတယ်”

“အရှေး အဲလို ခဏခဏပြောနေတာဟာ ကိုယ့်သိက္ခာကို
စော်ကားနေတာပဲကွ။ ဒီမှာ ... မင်း မှတ်ထား။ မင်း အဲဒီ
လို ကိုယ့်သိက္ခာ စော်ကားတဲ့အတွက် မင်းကို လက်စား
ချေတာပဲ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် နေစပ်ပွဲဖျက်

တာဟာ လှေကားသုံးထစ် ဆင်းရတာလောက်တောင်
ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ဝှဒ်ဘိုင် အရှေး”

သစ်ခဏော်က အနိုင်ပိုင်းကာ ကားပေါ်တက်ပြီး
မောင်းထွက်သွားသည်။ အရှေးသည် သစ်ခဏော်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို
လုံးဝနားလည်သွား၏။ ချစ်သော သစ်ခဏော်နဲ့ နေစပ်ပွဲဖျက်ဖို့
သဘောတူပြီးချိန်မှာ အရှေး စိတ်တွေ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေခဲ့သတဲ့။

အရှေးနှင့် သစ်ခဏော်တို့ရဲ့ နှစ်ဦးသဘောတူ စေ့စပ်
ကြောင်းလမ်း ဖျက်သိမ်းခြင်း အကြောင်းက သတင်းစာထဲမှာ
ခုနစ်ရက်တိတိ ပါခဲ့သည်။

သစ်ခဏော် ထည့်တာလေ။ တစ်ရက် နှစ်ရက်
ထည့်ရင်တောင်ရရက်နဲ့ ခုနစ်ရက်ထည့်သည်။

အဓိကက အရှေးကို အရှက်ခွဲတာလေ။

အရှေးလည်း တော်တော် နောင်တရသွား၏။
ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ဖို့ မသေချာဘဲ စေ့စပ်
ခဲ့တာကိုပေါ့။

သူသည် ကိုယ်မဟုတ်ပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ်ကကျူး
ရင် ကိုယ့်ခူးတောင် မယုံရပါ။

ယောက်ျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ လွယ်လင့်တကူ
မယုံစားသင့်တဲ့ ဟာတွေပါ။

အရှေးသည် အသည်းကွဲခြင်းကို အသည်းနာရတာ
တွေနဲ့ ဖြေပါသည်။

ကြီးကြီးကတော့ အားပေးပါသည်။

“ဘာမှ စိတ်မကောင်း မဖြစ်နဲ့ သမီး။ ကိုယ့်ဘက်ကမှား
လို့ စေ့စပ်ပွဲ ပျက်တာမှ မဟုတ်တာ။ အေးဆေးပေါ့။”

အရှေးလည်း ဖြေပါသည်။ သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
တော့ အရှေးသည် စေ့စပ်ပွဲပျက်ထားသော မိန်းကလေး ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ရှေးသည် အသည်းကွဲနေသော၊ ညစ်နေသော စိတ်
တွေကို အလုပ်ထဲမှာပဲ နှစ်ထားလိုက်သည်။

Tour အဖွဲ့တွေနဲ့ နိုင်ငံအနှံ့လိုက်သလို၊ ဗုဒ္ဓဂါယာ
လို နိုင်ငံခြားခရီးတွေကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရှေးစိတ်ကို ဖြေတတ်သလိုဖြေနေ
ရသည်။

သစ်ခဏေသည် သူနဲ့ အရှေးအကြောင်းတွေကို
သော်မော်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

သူ စေ့စပ်ထားတာကို မသိသော သော်မော်ဟာ
သူ့ရဲ့စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်း ခုနစ်ရက်တိတိ သတင်းစာထဲ ပါ

လာတာကိုတော့ သိသွားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့အကြောင်းပြော
ပြလိုက်တော့ သူပယောဂမကင်းဟုဆိုကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
သေးသည်။

သို့သော် မကြာခင်ပဲ သစ်ခဏေက သူ့ကို အသည်း
အသန်ကြွနေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပွဲကို
အကြီးအကျယ် ကျင်းပသွား၏။

ထိုအခါမှ အရှေး အသည်းတွေပိုကွဲရသည်။ အရှေး
ကို သူတို့မင်္ဂလာဆောင်မှာ ပန်းကြံပေးဖို့ သစ်ခဏေက လာတောင်း
ဆိုသည်လေ။

အရှေးသည် သစ်ခဏေကို တော်တော်မှန်းသွား၏။
သို့သော် အရှေးသည် သူ့ရဲ့စိန်ခေါ်မှုကို ငြင်းပယ်လို့မဖြစ်ပါ။

ထို့ကြောင့် အရှေး ထိုပွဲကိုတက်ကာ ပန်းကြံပေးဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အရှေးသည် သူတို့ဝတ်မဲ့အရောင်ကိုမေးကာ အရှေး
ရဲ့ဝတ်စုံကို အရှေး ဘာသာချုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်တော့မှ မပြင်ဆင်တဲ့ အရေး။ စေ့စပ်ပွဲတုန်းက တစ်ခါပြင်ဖူးပေမယ့် အဲဒီတုန်းကလည်း ဆံထုံးပဲထုံးတာမို့ သိပ် မသိသာ။

အခု သူတို့မင်္ဂလာပွဲက အနောက်တိုင်းလို ဝတ်မှာ မို့ အရေး တစ်ခါမှ မဝတ်မစားဘူးသောပုံစံ။

အရေးသည် ကိုယ်နဲ့အတိအကပ် ဖြစ်နေစေမယ့်၊ ပြီးတော့ လမ်းလျှောက်ရင်လည်း မစတ်ကျနေမယ့် ဂါဝန်ကို နာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာတစ်ဦးဆီမှာအပ်သည်။

ပြီးတော့ အရေးရဲ့ဆံပင်ရှည်တွေကို လှလှပပဖွင့်ဟ ပြုဖို့ နာမည်ကြီး Hair Designer တစ်ယောက်နဲ့ တိုင်ပင်သည်။

ဖိနပ်ကို အမေရိကားက မှာသည်။ ပင်ဆယ်လ်ဟီး အဖြူဆွတ်ကလေးက ဒေါက်အဖျားလေး ချွန်မြနေသလို တကယ့် စိန်အမှုန်လေးတွေ၊ စိန်အချောင်းကလေးတွေ ခပ်ကျဲကျဲလေးစီထား တာမို့ ခြေလှမ်းတိုင်း ဖြိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ လက်နေသည်။

အရေးဝတ်ဖို့ စိန်တစ်ဆင်ဆာကို ကြီးကြီး ကိုယ်တိုင် ဒီဇိုင်းခတ်ပေးသည်။

အရေးကိုတော့ သတို့သမီးနဲ့ မှားတော့မှာပဲ ...
ဟား ဟား။

ထိုနေ့က ...။ မှတ်မှတ်ရရ သူ့မင်္ဂလာပွဲနေ့က ကြီးကြီးကိုယ်တိုင် အရေးကို ကားမောင်းပို့သည်။ အရေးသည် အိမ်မှာ စိတ်ကြိုက်ပြင်သွားပြီးမှ သူ့ပွဲကို ပွဲချိန်အမီ သွားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

ခြေလှမ်းလိုက်တိုင်း ခြေဖျားအတိ ညီညာပဲဖြာနေ သော အရေးရဲ့ဆံပင်ရှည်တွေမှာ အရေးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်နောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံး ဖုံးကွယ်ထားကာ နောက်ဖက်ကကြည့်ရင် အနက်ရောင် ကတ္တီပါစကြီး ဖုံးထားသလား ထင်ရသည်။

စိန်ဘီးကုပ်ကလေး တစ်ခုပဲ ထိုးစိုက်ထားပြီး ဒီတိုင်း ဖြန့်ချထားသော အရေး ဆံပင်တွေဟာ ပျော့အိရုံမက တော်တော် ကြီးကို ထူထဲများပြားလှကာ အရမ်းကို လှပနေခဲ့သည်။

ပေါင်လယ်ခန့်သာရှည်တဲ့ ဂါဝန်လေးကြောင့် အရေး ခြေထောက်အလှက ထင်းနေသလို အရေးစီးထားတဲ့ ဖိနပ်ကလည်း

www.burmeseclassic.com

ဖျိုးဖျိုးဖျပ်ဖျပ် လက်နေပုံမှာ မျက်လုံးကျိန်းစရာ။ ဖိနပ်အရောင်က ခြေသလုံးကို ဟပ်ကာ ဝင်းဖြာနေသည်။

ပခုံးပြတ် ဂါဝန်ကလေးကြောင့် အရှေး လက်မောင်းလှလှလေးတွေက ပခုံးပြည့်ပြည့်လုံးလုံးလေးနဲ့ ပနံ့ရလှသည်။

အနားကွပ်ထားတာက စိန်တစ်ဆင်ဆာ။

အရှေးသည် အပြုံးတွေကို ဖောဖောသီသီသုံးကာ အလှပဆုံး ပန်းကြဲပေးလိုက်သည်။

သေချာတာက မင်္ဂလာမှတ်တမ်း ဒီဇိုင်းမှာ အရှေးသိပ်လှနေလိမ့်မည်။

သစ်ခေတ်ကိုယ်တိုင် အရှေးကိုတွေ့တွေ့ချင်း ရှေ့ရသွားသည်။

သူ စွန့်ပစ်ခဲ့သော မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူ့မင်္ဂလာပွဲမှာ နတ်သမီးတစ်ပါးလို လှနေခဲ့သတဲ့လေ။

အရှေးကို ပုံတုံးအဖြစ် မြင်ထားကြသူတွေလည်း အရှေးကိုကြည့်ကာ အံ့သြနေသည်။

အထူးသဖြင့် သူတို့သည် အရှေး ဆံပင်တွေကို ချိုးမွမ်းမဆုံးကြ။

Hair product တွေ ထုတ်သော ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဆို အရှေးကို သူတို့ကုမ္ပဏီအတွက် ကြော်ငြာရိုက်ပေးဖို့ ချက်ချင်း လာကမ်းလှမ်းသတဲ့။ သစ်ခေတ်ရဲ့မင်္ဂလာပွဲမှာ အရှေးက စတားဖြစ်သွားသည်။

အရှေးက သစ်ခေတ်နဲ့ စေ့စပ်ပွဲပျက်ထားသူမှန်း သူတို့အသိုင်းဝိုင်းတစ်ခုလုံးက သိကြတာမို့ ပန်းကြဲပေးနေသော အရှေးကို သတို့သမီးထက်ပိုမာစိတ်ဝင်စားနေသည်။

သတို့သမီးပင် မျက်နှာပျက်သည်။ သစ်ခေတ်မျက်လုံးတွေက အရှေးဆီ မကြာခဏဝဲသွားလို့လေ။

အရှေးသည် အပူရုပ်ကို ဟန်လုပ်နေရသော်လည်း ချစ်သူရဲ့မင်္ဂလာပွဲကို ပန်းကြဲပေးနေရတဲ့အတွက် ရင်ထဲမှာတော့ သည်းတွေ တစ်စီ ပဲ့ကြွေကျနေပါသည်။

သစ်ခေတ်လည်း ထို့နည်းလည်းကောင်းပင်။ ဘယ်လိုပင် လမ်းခွဲခဲ့ကြပေမယ့် သစ်ခေတ်သည် အရှေးတစ်ယောက်ကို သာ တကယ်ချစ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။

စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ လမ်းခွဲကြပေ
မယ့် ကိုယ့်မင်္ဂလာပွဲမှာ ချစ်သူက ပန်းလာကြိပေးနေတာကို
သစ်ခဏော် ကိုယ်တိုင်လည်း ခံစားနေရပါသည်။

ပြီးတော့ စေ့စပ်ခဲ့တဲ့အထိ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတာတောင်
အရှေး ဆံပင်တွေ ဒီလောက်ရှည်လျားလှပမှန်း မသိခဲ့တဲ့ သူ့ကိုယ်
သူ အံ့ဩကာ အရှေးရဲ့ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုကိုလည်း ချီးကျူးမိတော့
၏။

မင်္ဂလာပွဲပြီးတော့ သစ်ခဏော်တို့ မင်္ဂလာမောင်နှံ

က ...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှေး”

အရှေးက အလှပဆုံး ပြုံးပြလိုက်သည်။

“မလိုပါဘူး။ ဒါက အရှေးရဲ့လက်ဖွဲ့ပါ”

အရှေး ပြန်လာတော့ သစ်ခဏော်က ဖုန်းလှမ်းဆက်
သည်။

“ဒီပွဲမှာ ကိုယ် ရှုံးပါတယ် အရှေး”

အရှေး မျက်ရည်ကျပါသည်။ ကျွန်မလည်း မနိုင်
ပါဘူး ကိုသစ်ရယ်။ ကျွန်မအသည်းနှလုံးကို လမ်းခင်းပန်းအဖြစ်
ကြံချပေးလိုက်ရတာပါ။

ကြီးကြီးက အရှေးကိုကြည့်ကာ ...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေ့လိုက်တော့ သမီး”

“မေ့ပစ်ရမှာပေါ့ ကြီးကြီးရယ်၊ အရှေး ထပ်ပြီးအရှုံးမခံ နိုင်ပါဘူး”

“အရှေး စိတ်ပြေလက်ပျောက် Chatting ထိုင်ကြည့်ပါ လား။ ကြီးကြီးနဲ့ပြောနေတဲ့ သူတွေထဲမှာ ကိုသူ ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က မဆိုးဘူး”

အရှေးလည်း သုတရွှေအိုး စကားကို ကြားယောင်

ကာ ...။

အရှေးသည် ကျန်ရစ်သူဖြစ်သည်။ အသည်းကွဲတာ ချင်း တူရင်တောင် အရှေးကတော့ အထီးကျန်စွာ အသည်းကွဲခြင်း ဖြစ်ပြီး သစ်ခဇော်က သူ့အိုး သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ အထီးကျန်အား မှာ မဟုတ်။

အစားထိုး ဖြေသိခံစရာက သူ့ဘေးမှာ အဆင်သင့်။

ဒီတော့လည်း အရှေးသည် ဝေဒနာကို ကျိတ်ကုစား

ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကြီးကြီးဆီက ကိုသူ ဆိုသော nick တစ်ခုကို လက်လွှဲယူကာ ...

သို့သော် အရှေးသည် ကြီးကြီး၏ nick ဖြစ်သော ကလေးလေး အဖြစ်တော့ ဟန်မဆောင်ခဲ့ပါ။

ကိုသုကို invite လုပ်ပြီးတော့ သူမကိုယ်သူမ true lady ဟု မိတ်ဆက်ခဲ့သည်။

“ဟဲလို”

ကိုသုဘက်က ပြန်ဖြေလာတော့ ...

“true lady ဝါ”

“ဟုတ်။ ကိုယ့် nick ကို ဘယ်ကရတာလဲ မသိဘူး”

“ကလေးလေးဆီကပါ”

“ဟုတ်လား၊ ကလေးလေး သူငယ်ချင်းလား”

“သူ့အသိပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ ASL PLZ ”

“Lady ဆိုမှတော့ ‘s’ကို မေးစရာ မလိုတော့ဘူး ထင်တယ်”

“အကျင့်ပါနေလို့ပါ ... ဟား ဟား ... Ok လေ၊ A & L please ”

“အသက်က နှစ်ဆယ့်ငါး။ နေတာက သန်လျင်”

“ဪ”

“ရှင်ကရော”

“ကလေးလေးဆီက သိပြီးရောပေါ့”

“ဟင့်အင်း ... ရှင့် nick တစ်ခုကလွဲရင် ဘာမှမသိဘူး”

“ဪ ... ဂလိုလား။ ကိုယ်ကလား ... ဟင်းဟင်း ... နေတာက စင်ကာပူ၊ အသက်က နှစ်ဆယ်လေ”

“အင်း ... ရှင်က အမြဲ အသက်နှစ်ဆယ်က မတက်ဘူး ထင်တယ်နော်”

“ဟား ဟား”

“စင်ကာပူက ဆိုတာကလည်း ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပဲမို့လား။ ကျွန်မကတော့ မညာဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောတာ”

“may be”

“ကျွန်မ Chatting မဝင်ချင်တာ အဲဒါတွေပါတယ် သိလား။ Chatting ပြောကြတဲ့သူတွေ အကုန် မုသာဝါဒ ရဲ့သားကောင်တွေချည်းပဲ။ အကျိုးရှိတာထက် မရှိတာက ပိုတယ်”

“ဟာ ... ဟ၊ ဒါဆို ဘာလို့အခုပြောနေတာလဲ”

“ကျွန်မ နည်းနည်း အသည်းကွဲနေလို့လေ။ တချို့တွေက ပြောကြတယ်။ အသည်းကွဲနေရင် Chatting ထိုင်ကြည့်ပါ လား ဆိုလို့”

“ဪ ... ဒီလိုလား”

“ဒါပဲ ... Good night”

“Ok ... ဪ ... ခဏလေး၊ အသည်းကွဲတာကို Chatting ထိုင်ပြီး ကုစားကြည့်တာ တကယ်သက်သာတယ် ဗျ”

“ကိုယ်တွေ့ထင်တယ်”

“may be”

“Bye”

“Ok ... Bye”

အဲဒီလိုနဲ့ သုတနဲ့ အရှေးတို့ကို Cupid က မျက်စိ လှည့်ပေးလိုက်သတဲ့လေ။

Cupid ခုမှ ချိတ်မိသွားကြသော သုတနဲ့ အရှေး အတွက် အစီအစဉ်တွေ ဆွဲနေမိသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ ဒီနှစ်ယောက်ကို အမိအရ ဆွဲစိပေး မှ ရတော့မည်။

အရှေးသည် စိတ်မပါသော်လည်း ကိုသူ ဆိုသော nick တစ်ခုနှင့် မကြာခဏ စကားပြောနေမိသည်။

သုတသည် tue lady ဆိုသော nick တစ်ခုလာပြီး မိတ်ဆက်ကတည်းက သူ စွဲလမ်းနေသော ကလေးလေးဆိုသည့် ကောင်မလေးက သူ့ကို Block လုပ်သွားသဖြင့် အိမ်မြှောင်အမြီး ပြတ်၊ ငါးရုံမြာလူး ဖြစ်နေသည်။

ကျော်ကြီးကို ပြောပြတော့ ...

“မင်းရဲ့ကလေးလေးဆိုတာ အဲဒီ True lady နဲ့ တစ်ယောက် တည်းဖြစ်မှာပေါ့ကွ။ ပထမတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကလေးလေး ဆိုပြီး ရှိရင်းနဲ့ နောက်တော့ မင်းကိုမညာချင်တော့လို့ nick ပြောင်းပြီး အတည်တွေ ပြောပြတာလားမှ မသိတာ”

“အေး ... ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ။ ငါနဲ့ ကလေးလေး ဘာပြဿနာမှ မရှိဘဲ ဘလိုင်းကြီး Block လုပ်သွားတာကွ။ ငါနဲ့ကလေး လေး ပြောခဲ့ကြတာ ကြာပြီ။ ဒီလိုလုပ်စရာ အကြောင်းမရှိ

ဘူး။ သေချာတယ်။ ကလေးလေးက true lady နဲ့ တစ် ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“အင်း ... ဒါဆိုရင်တော့ မင်းဘက်က အမှန်ပြောဖို့ သင့် နေပြီ။ သူက အမှန်ဆက်ဆံနေပြီးမှ မင်းက ဆက်ညာနေ ရင် သူ မင်းကို စိတ်ပျက်သွားနိုင်တယ်”

“ဒါဆို ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“လွယ်ပါတယ်။ သူ့လိုပဲ နောက်ထပ် nick တစ်ခုနဲ့ ဝန် ခံလိုက်ပေါ့”

“အေး ... ဟုတ်သားပဲ။ မင်းဦးနှောက်ကို ရွှေချပေးရမယ်”

“မင်းက ပိန်းလို့ပါကွာ။ ဒီလောက်ကတော့ လူတိုင်းစဉ်း စားတတ်ပါတယ်”

“လင်း! တ ... ပြောကာမှ ငါ့ကို ပြန်နှိပ်နေတယ်၊ အဝေရာ နဲ့တော့ ဝေးတော့မယ်”

“ဘာလဲ အဝေရာ”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ... မင်း လိုက်မမီတော့ဘူးမို့လား။ အဲဒါ နှစ်ဆယ်ရာစုက ဒိုင်အဟောင်းကြီးပါကွာ”

“ပဲများနေပြန်ပြီ”

“အဝေရာ ဆိုတာ အဝါရည်ကိုပြောတာကွ”

“ဪ ... ဂလိုလား။ ရှက်ကို နူးနူးညံ့ညံ့လေး ဘာသာ ပြန်ထားတာ လန်းသားပဲကွ”

“ဪ ... တစ်ခေတ် တစ်ခါက အသုံးအနှုန်းတွေပဲကွ။ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့”

“အေးပါကွာ၊ မင်း ငါ့ဦးနှောက်ကို ရွှေမချရင်နေပါ။ ငါ့ လျှာကိုပဲ အဝေရာနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါ”

“မင်းကို တိုက်ချင်လွန်းလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ငါတစ် ယောက်တည်း သောက်ရမှာပျင်းလို့”

“ရတယ် ... ဘယ်လိုပြောပြော သောက်ရဖို့အရေးကြီးတယ်”

အလုပ်တွေ လက်စသတ်ပြီးတော့ ဘီယာဥယျာဉ်သို့ ချီတက်ကြတယ်။

ညနေဆည်းဆာက လှပနေတယ်။ ညနေခြောက် နာရီကျော်ဆိုတော့ လုံးဝကြီးလည်း မမှောင်သေးဘူး။ အလင်း ရောင်ကိုလည်း အပြည့်အဝ မရတော့ဘူး။

အနောက်ဘက်ကောင်းကင်မှာတော့ တိမ်တွေက နေမင်းကြီးကို အရောင်စုံစွာ အလှအယက် နှုတ်ဆက်နေကြတယ်။ ဖြူနီပြာဝါခရမ်း။ ဆည်းဆာချိန်မှာ ရောင်စုံတောက်နေတဲ့ တိမ် တွေကို မြင်ရတာ သိပ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာဖို့ကောင်းတယ်။

မှောင်ဖျူဖျူ အလင်းရိပ်ရိပ်လေးအောက်မှာ ရန်ကုန် မြို့ကြီးက အားမရစွာ လျှပ်စစ်မီးတွေ အပြိုင်ထွန်းလိုက်ကြတယ်။

မှောင်အတိမကျသေးတဲ့ မှုန်ဝါးဝါးလောကကြီးမှာ လျှပ်စစ်မီးတွေ ထိန်ထိန်သာနေတာ ကြည့်လိုပင်ကောင်းသေး။

ဒါကလည်း မီးမပြတ်လို့ပါ။ အဲဒီအချိန်ကလည်း ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်ပါတယ်။ နေမဝင်တဝင် ဆည်းဆာအလှကို ခံစားရင်း ဘီယာအေးအေးလေး စုပ်ရတာလည်း အရသာတစ်မျိုး မဟုတ်လား။ ဘီယာစုပ်ရင်း တဖြည်းဖြည်း ပတ်ဝန်းကျင်က မှောင်လာတယ်။ လမသာတဲ့ညဖို့ ကြယ်တွေက အလှအယက် အသုံးတော်ခံလာကြတယ်လေ။

ကျော်ကြီးက စကားစလာတယ်။

“True lady က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ဆိုတော့ မင်းနဲ့အတူတူပေါ့”

“အေး”

“နေတာက သန်လျင်။ မင်းက ထောက်ကြံ့။ တောင်တစ်လှမ်း မြောက်တစ်လှမ်းပဲ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ ရှင်မွေးလွန်းနဲ့ မင်းနန္ဒာခေတ်ကတောင် မိချောင်းစီးပြီး သွားသေးတယ်။ ခုခေတ်က အင်ဂျင်ခေတ်ပါကွ။ အရင်လိုလည်း ချောင်းမခြားတော့ဘူး။ တံတားရှိတယ်”

“လူကို တွေ့ဖူးအောင်လည်း အရင်ကြီးစားပါဦး။ တော်ကြာမှ ကျောက်ပေါက်မှာ ဗရဗျစ်နဲ့ ဖြစ်နေမယ်”

“ငါ့ကံကို ငါ ယုံတယ်ကွ။ သန်လျင်သူဆိုတော့ ရှင်မွေးလွန်းရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေပဲ။ ချောမှာပါ”

ဘီယာဆိုတာ ကောင်မလေးအကြောင်း ပြောရင်း သောက်မှ ပိုချိုသတဲ့။ လူပျိုတွေအတွက် ပြောတာပါ။

အရှေးသည် true heart ဆိုသော nick တစ်ခုလာပြီး invite လုပ်တော့ ရယ်ချင်သွား၏။

အရှေးက ကိုသူ ဆိုသော ကောင်လေးတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ပြောနေတာလေ။ သူကလွဲရင် ဘယ်သူကများ အရှေးကိုထပ်ပြီး မိတ်ဆွေလာဖွဲ့မှာလဲ။

အရှေးက ဘယ်သူ့ nick မှ မသိသလို ကိုသူကလွဲရင် ဘယ်သူကမှလဲ အရှေးကို မသိသေးဘူးလေ။

ကြီးကြီးတောင် အရှေး nick ကို မသိသေး။

ရယ်တော့ ရယ်ရသားပင်။ သူဘာပြောမလဲ သိချင်သဖြင့် အရှေးက သူ့ကို လက်ခံလိုက်သည်။

“ဟဲ့လို မင်္ဂလာပါ”

“အင်း ... ပြော”

“asl PIZ ”

“25 F Thanlyin”

“ကိုယ်က 25 M Htaukkyant”

“ဪ”

အရှေး ပြုံးမိသွားသည်။ ဒီတစ်ခါ အသက်နှစ်ဆယ် မဟုတ်တော့ပါလား။ နေ့တာကလည်း စင်ကာပူ မဟုတ်တော့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အပျင်းတော့ ပြေသားပင်။

အရှေးသည် စိတ်ရင်းက ဒီလို အရည်မရ အဖတ် မရ ကိစ္စတွေကို စိတ်မဝင်စားသော်လည်း ခုချိန်မှာတော့ စိတ်ပြေ လက်ပျောက် ဖြစ်ရတာ အမှန်ပါ။

အဲဒီလိုနဲ့ ကိုသူဆိုတဲ့ nick ပျောက်သွားပြီး true heart နဲ့ true lady ဆိုတဲ့ nick တစ်ခုတို့ မကြာခဏ စကားပြော ဖြစ်ကြတယ်။

“မင်း ဘာလို့ chatting ထိုင်တာလဲ”

အရှေးက မဆိုင်မတွပင် ...

“အသည်းကွဲတာကို ကုစားဖို့”

“me II ”

“ဟင် ... တကယ်လား”

“တကယ်ပြောတာ။ ဒီကိစ္စက ညာစရာမှ မဟုတ်တာ”

“အဲဒီတော့ ရှင် အသည်းကွဲတာ ပျောက်သွားရောလား”

“အင်း ... ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဆိုတော့ လုံးဝတော့ မေ့လို့မရဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အရမ်းတော့ မခံ စားရတော့ဘူး။ သူ့ကို သတိရလာရင် Chat Room ထဲ ဝင်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ စကားပြောလိုက်တာပေါ့”

“အစားထိုးတဲ့ သဲဘောလား”

“အဲလိုပြောရင်လည်း ရတယ်”

“အေးလေ ... စမ်းကြည့်ရမှာပေါ့”

“true lady က ဘာလို့ အသည်းကွဲတာလဲ”

“အသည်းကွဲတယ်ဆိုမှတော့ ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်မရလို့ ပေါ့ရှင်”

“ဪ... သူက လက်ထပ်သွားပြီလား”

“အင်း”

“ကိုယ်လည်း ဒီလိုပါပဲ။ သူက စေ့စပ်သွားတယ်”

“စေ့စပ်တယ်ဆိုတာ လက်ထပ်တာမှ မဟုတ်တာ။ ရှင်
မျှော်လင့်လို့ ရပါသေးတယ်”

“ဟင့်အင်း ... သူက ကိုယ့်ကို ဘယ်တုန်းကမှ လက်ခံ
ခဲ့တဲ့သူ မဟုတ်ဘူးလေ”

“ဒါဆို ရှင်က တစ်ဖက်သတ် ကွဲတာပေါ့”

“ဆိုပါတော့ဗျာ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ရှင်က ကျွန်မလောက် ခံစားရမှာမဟုတ်
ပါဘူး။ ကျွန်မတို့က တူနှစ်ကိုယ်ချစ်ခဲ့ကြတာလေ”

“မဟုတ်ဘူးဗျ။ ခင်ဗျားက ပိုဖြေသာတာ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူ
ကို ချစ်ခွင့်ရလိုက်သေးတာ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကလည်း
ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်သေးတာဆိုတော့ ခင်ဗျားက ပိုပြီးဖြေသာ
တာဗျ”

“ဒါက ယောက်ျားလေးဘက်က တွေးရင်တော့ မှန်မှာပေါ့။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေနဲ့ကျတော့ လက်မထပ်
လိုက်ရဘဲ ချစ်သူတစ်ယောက် အဖတ်တင်သွားတယ်လေ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးဆိုတာ တစ်ပွင့်ပန်းပဲ ပန်ချင်ကြ
တာလေ”

“ဪ... ဒီလိုလား။ အေးဗျ ... မိန်းကလေးဘက်ကို
တော့ ကျွန်တော်က ဘယ်တွေးမိမလဲ။ ဒါနဲ့များ တူနှစ်
ကိုယ်ချစ်ရက် ဘာလို့ ဝေးခဲ့ကြသလဲဗျာ”

“ဟုတ်တယ်။ စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့လေ။
ဘယ်လောက်ချစ်ချစ် အသွင်တူမှ အိမ်သူဖြစ်သင့်တယ်လေ။
အဲဒါမှလည်း စိတ်ချမ်းသာမှာပေါ့”

“ဒါဆို လက်ထပ်ခြင်းမှာ အချစ်က အဓိကမကျဘူးလား”

“ရှင် ထမင်းစားတာမှာ အချစ်ကအဓိကကျသလား စဉ်းစား
ကြည့်ပေါ့။ ချစ်တာက နှလုံးသား။ ထမင်းဆာတာက
အစာအိမ်။ မတူဘူးရှင်”

“ဒိုင်တွေကမြင့်တော့ လိုက်မမိဘူးဗျာ”

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူတို့တွေဟာ အမှတ်မထင် ရင်ဖွင့်ဖြစ်

ကြသတဲ့။

“By the way, true lady ခင်ဗျားက ကလေးလေးလား”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ကလေးလေးနဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုပုတ်သက်သလဲ”

“အသိတွေပါ”

“ဪ... ကျွန်တော်က ကလေးလေးကို တော်တော်ခင်
သွားတာဗျ။ ဒါပေမဲ့ဗျာ သူက အခု ကျွန်တော့်ကို Block
လုပ်သွားတယ်ဗျာ”

“ဟုတ်လား”

“အဲဒါ မကောင်းဘူးဗျာ။ ဘာကျိုင်မှ မလောင်ဘဲနဲ့”

အရှေးက ကိုသူ ဆိုသော nick ကို စကားပြန်ပြော
ရင်း ရယ်ချင်နေသည်။ သူကျတော့ ကိုသူ လုပ်လိုက် true heart
လုပ်လိုက် လုပ်နေပြီး အရေးနဲ့ ကြီးကြီးကို တစ်ယောက်တည်း
ထင်ကာ လာအစ်နေသည်။ ရယ်ပင် ရယ်ရသေးတော့။

“ကလေးလေးက စကားပြောတာ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား”

“သူက အပြင်မှာ ချောလား”

“ချောတာပေါ့”

“ကျွန်တော် မြင်ဖူးချင်လိုက်တာဗျာ”

“အဟင်း ... ရှင်က true heart ပဲ မို့လား”

“ဗျာ ... မဟုတ်ပါဘူး”

“ရှင် မညာနဲ့၊ ကျွန်မက ကလေးလေးဆီက ရှင် nick ကို ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ nick ဖြစ်တဲ့ true lady ကို ရှင် ကလွဲလို့ ကလေးလေးတောင် မသိဘူးရှင်။ ကျွန်မအသည်း ကွဲပြီး Chatting ထိုင်ဖြစ်တော့ ရှင်တစ်ယောက်ကိုပဲ invite လုပ်လိုက်တာ။ မကြာခင်ပဲ true heart ဆိုတဲ့ nick ကျွန်မဆီလာပြီး invite လုပ်တယ်လေ။ အဲဒီတော့ ရှင်နဲ့ true heart အတူတူပဲပေါ့”

“ကျွန်တော် မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်အသိလည်း ဖြစ်နိုင်တာ ပဲ”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ရှင်က ခုန true heart ကို မသိဘူးလို့ ပြောတယ်လေ။ အဲဒါ ရှင် ခြောင်ညှာလိုက်တာပဲ။ အဲဒီ မုသာဝါဒကိုကြည့်ပြီး ရှင်ဟာ true heart ပဲလို့ သေချာ သွားတာပေါ့”

“ခင်ဗျား တော်တော်လည်တာပဲ၊ ဒါဆို ခင်ဗျားနဲ့ကလေး လေးကလည်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“ဟင့်အင်း ... မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မနဲ့ ကလေးလေးက သပ် သပ်စီပါ။ အဲဒါ တကယ်ပြောတာ။ ကျွန်မ မညာတတ်ဘူး”

“ဘာလို့မှန်း မသိဘူး၊ ခင်ဗျားပြောတာကို ယုံမိတယ်”

“အဲဒါ ကျွန်မက မညာလို့ ရှင်ကလည်း ယုံချင်စိတ်ပေါက် တာပေါ့”

“ထားပါတော့၊ ဒါနဲ့ မညာတတ်ရင် တစ်ခုမေးချင်တယ် ဗျာ၊ အမှန်အတိုင်း ဖြေမလား”

“ဖြေနိုင်ရင်တော့ အမှန်အတိုင်း ဖြေမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ မဖြေ ချင်ရင်လည်း မဖြေဘူး”

“မေးတော့ မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်၊ ဖြေတော့လည်း သိရတာပေါ့။ true lady ရဲ့ နာမည်အရင်းကို သိရဲဘူးလား။”

“ဟင့်အင်း... အဲဒီမေးခွန်းကို ကျွန်မ မဖြေနိုင်ဘူး။”

“ထားပါ၊ true lady ကျောင်းပြီးပြီထင်တယ်။ ဘာလုပ်လဲ”

“ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ လုပ်တယ်”

“ဪ”

“ရှင်ကရော”

“ကျွန်တော်ကတော့ ပွဲရုံနဲ့ စက်ရုံလုပ်ငန်းလေးတွေ တစ်ခိုင်တစ်ပိုင် လုပ်တယ်”

“ဪ ... ရှင်က သူဌေးပေါ့”

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ လူလတ်တန်းစားပါ”

“စီးပွားရေးရော ကောင်းရဲ့လား”

“ဒီလိုပါပဲ ပုံမှန်ပဲ”

“ဪ”

“true lady ကဘယ်ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်တာလဲ”

“ခရီးသွား ကုမ္ပဏီတစ်ခုပါ”

“ဪ”

သူတို့တွေဟာ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဖြစ်ကြတယ်။ ကိုသူ ဆိုတဲ့လူဟာ နည်းနည်းတော့ထူသည်။ အရိပ်ပြလို အကောင်မမြင်တတ်။ သို့သော် သူဟာ ရိုးသားသူတစ်ယောက်ဟုတော့ ခန့်မှန်းလိုရသည်။

အရှေးသည် ပျင်းပျင်းရှိလျှင် စာဖတ်တတ်သော်လည်း ကိုသစ်ကို သတိရလာရင်တော့ စာဖတ်လို့မရတော့ဘဲ chatting ထိုင်ကာ ကိုသူနဲ့ စကားပြောဖြစ်သည်။

အချစ်ဆိုတာ အစားထိုးလို့ မရပေမယ့် လွမ်းစရာကို နာစရာနှင့်တော့ ဖြေလို့ရပါ၏။ အစားထိုးလို့ မရပေမယ့် ဖြေလို့တော့ရသည်လေ။

မနက်ခင်းရဲ့ကြည့်လင်သန့်ရှင်း အေးမြနေတဲ့ လေန
အေးလေးကို ရှုရှိုက်ပြီး ဂေါ်ဖ်ကွင်းရဲ့ မြက်ခင်းစိမ်းတွေပေါ်
ခြေချရတာကို တော်တော်စွဲမက်ပါ၏။

ဒီတော့ ဆန်းဒေး မနက်တွေကလည်း ဘုရားတက်
ဖို့ နောက်ကျနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ရက်သတ်သတ်မှတ်မှတ် မထားဘဲ
တစ်ပတ်ကို တစ်ရက်တော့ ဘုရားကိုတက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

ထို့ကြောင့် မနက်စောစော ဘုရားတက်ဖြစ်တော့
သုတရွှေအိုးနဲ့ ဆုံပြန်သည်။

သုတရွှေအိုးက ယတြာချေရတာ ဝါသနာပါသော
သူ့မိခင်ကို လိုက်ပို့ရတာဖြစ်သည်။

တစ်ရက်တော့ သူ့မိခင် မပါသဖြင့် အရှေးကို
သုတက လောကွတ်ချော်သည်။

“အရှေး ... ပြီးရင် ကော်ဖီသွားသောက်ရအောင်”

“ရှင်က ယတြာတွေ ဘာတွေ ယုံကြည်တယ်လား”

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေဆို တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း
ဘုရားကျောင်းသို့ ပုံမှန်သွားကြ၏။

ကောင်းသောအကျင့်ပေတည်း။

ထိုအခြင်းအရာကို ဆင်ခြင်မိသော အရှေးသည်
အရှေးမွေးနေ့တိုင်း ဘုရားတက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သို့သော်
အရှေးမွေးနေ့က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ ဗုဒ္ဓဟူးဆိုတော့ ကြားရက်ဖြစ်နေပြီး
တစ်ခါတစ်ရံ အလုပ်ရှုပ်ပြီး မသွားနိုင်ရင် ပျက်ကွက်မှာစိုးရသည်။

သို့သော် ဆန်းဒေးလို နားရက်ကျတော့လည်း
မနက်စောစောကို အရှေးက ဂေါ်ဖ်သွားရိုက်သေးသည်။

အရှေးသည် အားကစားထဲမှာ ဂေါ်ဖ်ကစားရတာ
ကို ဘယ်လိုစွဲမက်မှန်းမသိ။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မေမေပါ။ ကျွန်တော်က မေ့မေ့ကိုလိုက် ပို့ရတာပါ။ မေမေက အသက်ကြီးလာတော့ ကားမမောင်း ချင်တော့ဘူးလေ၊ ဖေဖေကကျတော့ ဗေဒင်တွေ ယတြာတွေ လုံးဝအယုံအကြည်မရှိဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကပဲ လိုက်ပေးရတာ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်က သားလိမ္မာပဲ”

“အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် တစ်ယောက်ပဲ ပို့မယ်သူရှိတာဆိုတော့ ...”

“ကဲပါ ... တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ကြောင်း ကြွားမနေ ပါနဲ့။ ကဲ ... ကျွန်မ အလုပ်ရှိသေးလို့ သွားတော့မယ်”

“ကျွန်တော် လိုက်ပို့မယ်လေ အရှေး”

“ကျွန်မ ကားပါတယ်”

“ကော်ဖီရော”

“တော်ပြီ ... ကျေးဇူးပဲ”

“အရှေး”

“ရော် ... ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“ဟိုလေ ... အရှေးတို့ စေ့စပ်ပွဲ ပျက်သွားပေမယ့် သစ်ခ ဇော်က စေ့စပ်တော့တစ်ယောက်၊ တွဲတော့တစ်ယောက်၊ ယူတော့တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့”

“အဲဒါတော့ ဘာဖြစ်လဲ”

“အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“သိချင် သူ့သွားမေးပေါ့”

“အရှေး ခံစားနေရလား”

“အဟင်း ... ကျွန်မ သူ့မင်္ဂလာပွဲမှာ ပန်းသွားကြီးပေးသေး တယ်လေ”

“ဟင်”

သုတ တစ်ယောက် ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ အံ့ဩ နေတုန်း အရှေး လှည့်ထွက်ခဲ့တယ်။ သတင်းစာထဲမှာ စုံစမ်းမေး မြန်းခြင်း သည်းခံပါလို့ ထည့်ထားတာ၊ သင်း မသိဘူးလား။

အရှေးကို Hair Product ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ကြော်ငြာ ရိုက်ဖို့ လာကမ်းလှမ်းသည်။

အရှေးရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်လိုစုံစမ်းပြီး လာသည် မသိ။

ဒါပေမဲ့ ခက်တော့ မခက်ပါ။ အရှေးတို့ကုမ္ပဏီကို လှမ်းမေးရင် အရှေးဖုန်းကို သိနိုင်တာပင်။

“ဟယ်လို”

“မရှေးရေစက်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မရှေးရေစက် ကျွန်တော်တို့က Star.com Hair Product ကပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့”

“ကျွန်တော်တို့ ပြောထားတဲ့ ကြော်ငြာကိစ္စလေး အခြေ အနေ သိချင်လို့ပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒါကလေး အရှေး အဆင်ပြေမယ် မထင်ဘူးရှင့်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အတတ်နိုင် ဆုံး လိုက်လျောလို့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ Product အတွက် ဒီလိုဆံပင်ပိုင်ရှင်မျိုးကို Role model အဖြစ် ကြော်ငြာခွင့်ရရင် အရမ်းကို ပေါက်သွားမှာပါ။ ကြော်ငြာ ကို ဗန်ကောက်မှာ ရိုက်ဖို့တောင် စဉ်းစားထားကြတာ ခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ကျွန်မက သရုပ် မဆောင်တတ်ဘူးရှင့်။ ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ဆံပင်တွေကို အများသိအောင် ချပြတာမျိုး မလုပ်ချင်ဘူး”

“စဉ်းစားပေးပါဦးခင်ဗျာ”

“မဖြစ်နိုင်လို့ပါရှင်။ အားတော့နာပါတယ်”

“ဟိုလေ ... မရှေးရေစက် သရုပ်ဆောင်တတ်စရာတော့ မလိုပါဘူး။ အဓိက ကျွန်တော်တို့က ဆံပင်တွေကို အသားပေး ရိုက်မှာပါ”

“ကျွန်မရဲ့ဆံပင်တွေကို ချမပြချင်တာက အဓိကရှင်”

“မရှေးရေစက်မှန်း မသိအောင် ရိုက်မယ်ဆိုရင်ရောဗျာ”
“ရှင်”

“ဒီလိုပါ ... မရှေးရေစက်လို့ လုံးဝမသိစေရဘဲ မျက်နှာ ကိုမပေါ်အောင်ရိုက်ပြီး နိုင်ငံခြားကြော်ငြာလိုလို Creat လုပ်လိုက်မယ် ဆိုရင်ရောဗျာ”

“ကျွန်မ မရိုက်ချင်ပါဘူးရှင်၊ လုံးဝကို မရိုက်ချင်ဘူး”

“ပြန်စဉ်းစားပေးပါဦးဗျာ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကူညီပါဗျာ”

အရှေးကို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ဂျီပူတိုက်တတ် သော Hari Product ကုမ္ပဏီကို အားနာလာကာ အရှေး ထို ကြော်ငြာကို လက်ခံပေးလိုက်သည်။

သို့သော် ကြော်ငြာရိုက်ရာတွင် အရှေးမျက်နှာကို လုံးဝမပေါ်အောင် ရိုက်ရမည်ဟု တောင်းဆိုကာ ထိုကြော်ငြာကို ဗန်ကောက်မှာ သွားရိုက်ခဲ့သည်။

အရှေး မျက်နှာကို မရိုက်ဘဲ ကျောဘက်နဲ့ ဘေး စောင်းအနေအထား ဆံပင်တွေရဲ့ လှပမှုတွေကိုပဲ အနုပညာဆန် ဆန် ပြကွက်လှလှနဲ့ ရိုက်ပြသွားသည်။

ထိုကြော်ငြာက အရမ်းပေါက်သွားသည်။ တော်တော် လေးကို ရောင်းအားတွေ တက်လာသဖြင့် ကုမ္ပဏီက အရှေးကို ကျေးဇူးတင်နေရှာ၏။

ထိုကြော်ငြာဟာ MRTV.MWD.MARV-4 စသဖြင့်
ရုပ်မြင်သံကြားလိုင်းတွေမှာ ပလုပ်နေသည်။

ကြော်ငြာဝေါရှိ(တ်)တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းကြော်ငြာတွေမှာ
လည်း အရေးရဲ့ဆံပင်တွေက လှပနေသည်။

သို့သော် အရေးမှန်းတော့ မသိကြ။ သိပါ့မလား။
အရေးက နောက်တွဲဆံထုံးကို ဖြုတ်တာမှ မဟုတ်တာ။

သုတရွှေအိုးက ထိုကြော်ငြာကို တော်တော်သဘော
ကျသည်။

ထိုကြော်ငြာကိုကြည့်ကာ ထိုမျှအထိရှည်သော ဆံပင်
တော့ မရှိနိုင်။ ဒါ ကွန်ပျူတာနဲ့ ပြုပြင်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမည်ဟု
ထင်နေသည်။

အပြင်မှာ အဲဒီလောက်ထိ ဆံပင်ရှည်ထားတဲ့ မိန်းမ
ရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဟု တွေးနေမိသည်။

ထိုဆံပင်တွေက သူ့ကို တော်တော်ဖြားယောင်း
ဆွဲဆောင်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ true lady ကိုတောင် မေးမိသေးသည်။
“true lady ဆံပင်အရှည်ထားရတာ ကြိုက်လား”

“ဘာလို့လဲ”

“ကျွန်တော်က ဆံပင်ရှည်တဲ့ မိန်းကလေးတွေကို သဘော
ကျလို့ဗျ။ Star.com ခေါင်းလျှော်ရည်ကြော်ငြာဆို ကျွန်
တော် အရမ်းကြိုက်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီခေတ်မှာ အဲဒီလောက်
ဆံပင်ရှည်တဲ့မိန်းမ မရှိနိုင်တော့ဘူး ထင်ပါတယ်ဗျာ ...
နော်။ ကွန်ပျူတာနဲ့ ပြုပြင်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့
ကြည့်ရတာ တော်တော်မိုက်တယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... ခင်ဗျားရော အဲဒီကြော်ငြာကို ကြိုက်လား”

“ဟင့်အင်း ... ကျွန်မက ကြော်ငြာတွေ သတိထားပြီးမ
ကြည့်ဖြစ်ဘူး”

“ဪ”

အရေးက ကိုယ့်ကြော်ငြာကို ကြိုက်တယ်ပြောသဖြင့်
သဘောကျနေသည်။

“စကားမစပ် ခင်ဗျား ဆံပင်ရှည်လား”

“မိန်းကလေးပဲရှင်၊ ခေါင်းထုံးဆံတောက်နဲ့တော့ နေပါ
မလား”

“ဟရို၊ မိန်းကလေးတွေဆို ယောက်ျားလေးတွေလောက်
တောင် ဆံပင်မရှည်ကြဘူးဗျ”

“ဆံပင်အတိုအရှည်က လူတစ်ယောက်ကို ဘာမှမပြောင်းလဲ
ပေးနိုင်ပါဘူးရှင်။ ဆံပင်ရှည်ပြီး စိတ်မရှည်တတ်ရင် ဘာမှ
အသုံးမဝင်ပါဘူး”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ဗျ။ ဒါပေမဲ့ မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံးဆိုတာ
ကလည်း ရှိသေးတယ်လေဗျာ။ ခင်ဗျား တော်တော်စကား
ကပ်ပြောတာပဲ”

“အဟင်း ... ရှင်က ရယ်ရတယ်”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေး သူနဲ့စကားပြောရတာ ပျော်

ပါသည်။

မိုးကလည်း ကောင်းလိုက်တာ။ သဲသဲမဲမဲကို စွဲနေ
တော့တာပဲ။

ဒီနေ့က ဆန်းဒေး ဆိုပေမီယံ Tour အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့
ရောက်လာ၍ လေဆိပ်ကြို၊ ဟိုတယ်ပို့နဲ့ အရေး အလုပ်ရုပ်နေမိ
သည်။

စီးပွားရေးသမားတွေကို ဟိုတယ်ပို့၊ ဒီဇည့်သည်
အဖွဲ့ကို တာဝန်ယူမည့် ဧည့်လမ်းညွှန်ကိုမှာစရာရှိတာ သေချာ
မှာပြီး မိုးတွေအရမ်းရွာလာသဖြင့် အရေး ပြန်လာခဲ့၏။

ညနေလေးမှာရိခွဲနေပြီ။ မိုးကလည်း အရမ်းကို
ကောင်းနေသည်။

အရှေးက သန်လျင်ထိ ပြန်ရမှာလေ။ မြို့ထဲက တိုက်ခန်းမှာပဲ အိပ်လိုက်လို့ ရပေမယ့် မနက်ဖြန် လုပ်စရာရှိတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေက သန်လျင်အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့တာမို့ မဖြစ်မနေ ပြန်ရတာပင်။

မိုးသည်းနေသဖြင့် ကားက မြန်မြန်မောင်းလို့မရ။ မှန်မှန်မောင်းလာရင်း သန်လျင်တံတားပေါ် ဇရာကံ လာသည်။ မိုးက ပိုသည်းလာသလိုပဲ။ ရုတ်တရက် လျှပ်စီးလက် သွား၏။ အိုး ... အရှေးကြောက်လိုက်တာ။ မိုးခြိမ်းသံက ကျယ် လောင်စွာ။ ဘုရား ... ဘုရား။

အိုး ...။ အရှေးကား ထိုးရပ်သွား၏။ တံတားပေါ် မှာ ကားကိုရပ်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့ အသိဝင်လာတော့ ကားကိုစက် အမြန်နှိုးလိုက်၏။

ကားက ဖွတ်ချက် ဖွတ်ချက်နှင့် ထိုးရပ်သွား၏။ ဘုရား ... ဘုရား။

ကား ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်။

အရှေးကားက Model အမြင့် နောက်ဆုံးနံပါတ် ကြီးပါ။ အသစ်စက်စက်ကားက ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်။

နောက်က ကားတွေကလည်း 'ဟွန်းတီးကုန်ပြီ။ ဒုက္ခ။ ကားအသစ်ကြီး ပျက်နေပြီ။

ဪ ... ဒါဟာ စက်ပစ္စည်းသင်္ခါရများလား၊ အရှေးကလည်း ကားသာမောင်းတတ်တာ ကားတော့ မပြင်တတ်။ ထို့ကြောင့် ကားကို အမြင့်ကားပဲ စီးကာမှ ပျက်သတဲ့။

“ဒေါက် ... ဒေါက်”

အိုး ... လူတစ်ယောက် အရှေးကားမှန်ကို လာ ခေါက်နေသည်။

နောက်ကားကလူပဲ ဖြစ်ရမည်။ မိုးစက်တွေနှင့်မို့ ရုပ်ကို သဲကွဲစွာ မမြင်ရ။

နောက်ကိုကြည့်လိုက်တော့ တခြားကားမရှိတော့။ ဒီလူရဲ့ကားတစ်စီးပဲရှိသည်။ မိုးတွေက ပိုသည်းလာ၏။ လျှပ်စီး တွေက ဝင်းခနဲ၊ လက်ခနဲ ပြီးပျက်ကာ မိုးခြိမ်းသံကလည်း ကြောက်စရာ။

ဟင်္တံအင်း။ အရှေး ကားတံခါး မဖွင့်ပေးရဲပါဘူး။

“ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက်”

ဒုက္ခပဲ ထိုလူက ကားတံခါးကို အဆက်မပြတ်ကို

ခေါက်နေတာ။

အရှေး အရမ်းကိုကြောက်နေသည်။ ဖေဖေဖုန်းကို

ခေါ်လိုက်သည်။

ခေါ်မရပါလား။

ကြီးကြီးဆီကိုလည်း ခေါ်မရ။ သန်လျင်အိမ်ဖုန်းကို

ခေါ်တော့လည်းမရ။ ဒုက္ခပဲ။

“ခွမ်း”

အို ... ဘုရားရေ။ ထိုလူ အရှေးရဲ့ကားမှန်ကို ခွဲ

လိုက်ပြီ။

ကားမှန်အကွဲမှတစ်ဆင့် အထဲကို အကဲခတ်ကာ

အရှေး တစ်ယောက်တည်းမှန်း သိသွား၏။ ထိုလူဆီက အရက် နဲ့လည်းရသည်။

အရှေး ကားထဲမှာ ဘာလက်နက်မှ မပါ။ ထိုလူက

အရှေးရဲ့ကားတံခါးကို အတင်းဆွဲဖွင့်နေသည်။ အရှေးရဲ့ကားက Auto locked ဆိုတော့ သူ ဖွင့်လို့မရ။

ဖွင့်လို့မရတော့ မှန်ကွဲတံခါးက တစ်ဆင့် အရှေးကို လှမ်းဆွဲသည်။ အရှေး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

ဒီဘက်ကနေ ဆင်းပြေးရင်ရော လွတ်ပျံ့မလား။

တံတားပေါ်ဆိုတော့ တစ်လမ်းမောင်း ဖြစ်နေသည်။

မိုးအရမ်းရွာနေလို့ ကားအသွားအလာက ကျနေ သည်။

အရှေးသည် တစ်ဖက်ကို အရမ်းကပ်နေတော့ သူ ဆွဲလို့မရဘဲ အရှေးရှိနေတဲ့ဘက်ခြမ်းကို လာနေသည်။ ဘုရား။

ကားမှန်ကို ထပ်ရိုက်ခွဲဦးမှာလား။ အရှေး မျက်ရည်တွေကျလာ သည်။

ကားတံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဆင်းပြေးမိသည်။ မိုးက ကောင်း လွန်းလှသည်။ အရှေး ကားထဲက ထွက်တာနှင့် ရွဲရွဲစိုသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

အရှေးရဲ့ကတ္တီပါဖိနပ်လေး ကျွတ်ခဲ့၏။

နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လူရမ်းကားက
တော်တော်နီးကပ်လာပြီ။ အားကုန်သုံးပြီး ပြေးရင်း ဘုရားကို
အာရုံပြုထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် အရှေးကို ထိုလူမိလာကာ အရှေးလက်
တစ်ဖက်ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည်။

“မေမေရယ် ... မိုးတွေ ဒီလောက်ရွာနေတာ မေမေယတြာ
က နောက်နေ့မှချေလို့ မရဘူးလား။”

“ဟယ် ... မရဘူး သားရဲ့။ ယတြာချေတယ်ဆိုတာက
သူ့နေ့ သူ့အချိန် ကိုက်အောင်လုပ်ရတာ။ အဲဒါမှ နက္ခတ်
မိတာ သားရဲ့။”

“ကျွတ်”

မိုးဒီလောက်ရွာ၊ ကားမောင်းရတာ မကောင်းနဲ့
သုတ မေမေ့ကို စိတ်တိုနေသည်။ သန့်လျင်ကျိုက်ခေါက်ဘုရား
မှာ ယတြာသွားချေရမတဲ့။

မိုးရွာလို့ အပြင်မထွက်ဘဲ ဇိမ်နဲ့နပ်နေတဲ့ သုတကို
အတင်းချောဆွဲလာတာလေ။

“ရှေ့ကကားတွေ ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး”

မေမေပြောမှ ရှေ့မှာ ကားနှစ်စီး ဆင့်ရယ်ထားတာ တွေ့ရသည်။

ဒီတံတားပေါ်မှာ ကားရပ်ခွင့်မရှိဘူး။ ဧကန္တကား ပျက်နေတာပဲ ဖြစ်ရမည်။

“ဟော ... သားရေ၊ ဟိုမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆင်းပြေးတယ်၊ ဟယ် ... သား၊ ဟိုနောက်က လူရမ်းကား ထင်တယ်”

သူတို့တွေ အနားရောက်တော့ ကောင်မလေးကို လူရမ်းကားက ဆွဲလာရမ်းလာ လုပ်နေပြီ။ သူ ကားရပ်ပြီးဆင်း ဖို့ပြင်တော့ ...

“သား မသွားနဲ့လေ၊ ဘာမှန်း ညာမှန်းမသိ”

သူ မေမေကို ပြန်မပြောအားတော့။ ရှေ့မှာရပ်ထား တာ အရှေးရဲ့ကား။

သူ ဆင်းကာ အရှေးကို ဆွဲယမ်းနေသော သင်္ကေတ သားကို ပြေးထိုးလိုက်သည်။

သင်္ကေတသားက မူးနေတာ။ အရက်နဲ့က စူးရှပြီး ထောင်းထောင်းထနေသည်။

အမူးသမားကို ဆွဲသိပ်နေတုန်း တံတားမှာစောင့်တဲ့ တာဝန်ကျရဲတွေ ရောက်လာကာ လိုလူရမ်းကားကို ဖမ်းခေါ်သွား သည်။

“သုတ”

“အရှေး ... တော်သေးတာပေါ့၊ ဘာမှမဖြစ်လို့”

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ သုတရယ်”

“အရှေး ... ကိုယ့်ကားထဲ သွားထိုင်နေ။ အရှေးကားကို တစ်ချက်ကြည့်ပေးမယ်”

အရှေးကားကို သူ စစ်ဆေးကြည့်သော်လည်း တစ်စုံ တစ်ရာ ပြဿနာရှာမတွေ့။ သူ့အသိကားဘော်ဒီရုံကို ဖုန်းလှမ်း ဆက်ကာ ကားလာဆွဲပေးဖို့ပြောပြီး သူတို့ဘော်ဒီရုံက ကားအလာ ကို ခဏစောင့်ရသည်။

လူရမ်းကားရဲ့ကားကိုတော့ ရဲတွေက မောင်းသွားပြီ။

သူ ကားပေါ်ရောက်တော့ အရှေး တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတွေစိုရွဲကာ ခိုက်ခိုက်တုန်နေသည်။

မေမေက ခြံတဘက်လေးပေးပြီး ...

“သမီး ဆံပင်တွေ အရင်သုတ်လိုက်။ မဟုတ်ရင် ဒုက္ခ ရောက်မယ်”

အရှေးရဲ့ဆံပင်တွေက ကပိုကရို ပြေကျနေသည်။ အရှေးရဲ့ပါတိတ်ဝမ်းဆက်လေးက စိုနစ်နေပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကပ် နေသည်။

သုတက မျက်နှာလွဲကာ ...

“အရှေး ... ကိုယ် ကားဘော်ဒီရုံကို ခေါ်ထားတယ်၊ သူတို့ ကားလာယူတဲ့အထိ ခဏစောင့်ရမယ်”

“သုတရယ် ... ကျေးဇူးပါပဲ”

“ရော့ ... ကိုယ့်မိုးကာ၊ ခဏ ဝတ်ထားလိုက်”

အရှေးက ကြောက်တာရော ချမ်းတာပါ ပေါင်းပြီး တုန်ခိုက်နေသဖြင့် မငြင်းနိုင်ဘဲ ဝတ်ရှာ၏။

“သမီး ... ဆံပင်ကို ဖြေချလိုက်လေ။ ဆံပင်မခြောက်ရင် ရေတစက်စက်ကျပြီး ပိုအေးလိမ့်မယ်၊ ပြောင်အောင်သုတ် ပစ်”

မတတ်နိုင်တော့ ။ တော်တော်ကို ချမ်းတုန်နေပြီမို့

အရှေး ဆံပင်တွေကို ဖြေချလိုက်ရတော့သည်။

“ဟယ် ... သမီး ဆံပင်တွေ ကောင်းလိုက်တာ။ ထူလည်း ထူ။ တော်တော်လည်းရှည်တာပဲ။ ပြောင်အောင်သုတ် သမီး။ သမီး ဆံပင်တွေ တော်တော်နဲ့ခြောက်မှာမဟုတ် ဘူး”

မေမေအသံကြောင့် သုတ နောက်လှည့်ကြည့်မိသွား သည်။

ဆံပင်ရှည် တအံ့တခဲကြီးကို ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ပိုက်ရင်း ရေသုတ်နေသော အရှေးကို တွေ့လိုက်ရတော့ ငေးခနဲဖြစ်သွား ၏။ လှလိုက်တာ ... ဆံပင်ရှည်တွေကလည်းလှ၊ ဆံပင်တွေနဲ့ အရှေးကလည်း တော်တော်လှတာပဲ။

အရှေး ဆံပင်တွေ ဒီလောက်အထိရှည်မှန်း သူ မသိခဲ့။ သူ ကြည့်နေတော့ အရှေးက မျက်နှာလေး နီနေသည်။

“အရှေးဆံပင်တွေ ဒီလောက်ရှည်မှန်း မသိဘူး။”

“အင်း။”

အရှေးက ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။ သူ တမေ့တမောကြီး ကြည့်နေတာကိုလည်း ရှက်သည်။

သူ့အမေကတော့ ဆံပင်တွေကို တော်တော်သဘော ကျနေပုံပဲ။

ကားဘော်ဒီရုံက ကားလာဆွဲသွားပြီမို့ အရှေးတို့ သန်လျင်သို့ ဆက်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ သူ့အမေယတြာချေမယ့် အစီအစဉ်လည်း ပျက်သွားခဲ့၏။

အရှေးတို့အိမ်ကြီးက သန်လျင်မြို့ရဲ့ လူကုထံတွေ နေတဲ့ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်မှာဖြစ်ပြီး ခြံက နှစ်ကွက်တွဲကြီးမို့ တော်တော်ကျယ်သည်။ အိမ်ကို ခြံရဲ့အလယ်တည့်တည့်မှာ ဆောက် ထားပြီး ရေပူးကန်၊ တင်းနစ်ကွင်း၊ မြက်ခင်း၊ ပန်းပင် စတာ တွေက သူ့နေရာနဲ့သူ့ စနစ်တကျ အကွက်ဖော်ထားသဖြင့် သာ ယာလှသည်။

ခြံထဲ ကားကျွေဝင်လာတော့ မိုးက တော်တော်စဲ သွားပြီ။

အရှေးက အမြန်ဆင်းကာ ...

“အိမ်ထဲဝင်ပါဦး အန်တီ။ သုတ ဝင်ပါဦး။”

အန်တီက ဆင်းလာသဖြင့် သုတပါ မနေသာတော့။

“မတူးရေ ကော်ဖီပူပူလေး လုပ်ပါဦး”

အရှေးက အိမ်ထဲ အော်လိုက်ပြီး ...

“ခဏနော် အန်တီ၊ အဲရေး အကျီသွားလဲချင်လို့”

“လုပ်ပါ သမီး၊ မြန်မြန်လဲလိုက်

“သုတ အကျီလဲလိုက်ပါလား။ ဖေဖေအကျီ ယူပေးမယ်”

“ရတယ် အရှေး၊ ကိုယ်က တော်တော်ခြောက်သွားပြီ”

အရှေးက အဝတ်သွားလဲပြီး ဆံပင်တွေကို မွေးပွ

တဘက်ဖြင့်ပတ်ကာ ပြန်ဆင်းလာ၏။

“အန်တီ တဘက်ကိုတော့ နောက်မှ အစားပြန်ပေးတော့ မယ်နော်”

“ရတယ် သမီးရဲ့၊ မပေးပါနဲ့တော့”

“ကော်ဖီပူလေး သောက်ပါဦး အန်တီ။ အိမ်မှာ ညှဉာစား သွားပါဦး”

“တော်ပြီ သမီး၊ မမှောင်ခင်ပြန်မှ မိုးတွင်းဆိုတော့ ကား မောင်းရတာ သိတဲ့အတိုင်းပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ သမီးကားလည်း လုံးဝအသစ်ကြီး။ ဒါပေမဲ့ စက်ပစ္စည်းဆိုတော့ အစိုးမရပါဘူး အန်တီရယ်”

“ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်၊ တရားသဘောနဲ့ ကြည့်ရင် တော့ ဘာမှမမြဲဘူး”

“မေမေ သိရက်နဲ့ ဘာလို့ ယတြာတွေ ချေနေတာလဲ”

“တယ် ... ဒီကောင်လေး”

သုတနဲ့ သူ့အမေကိုကြည့်ကာ အရှေး ပြုံးနေ၏။

“ဒါနဲ့ သမီးတို့ အိမ်သားတွေရော”

“ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေအစ်မ ကြီးကြီးပဲရှိတာ အန်တီ။ ကြီးကြီး က မြို့ထဲက ပြန်မလာသေးဘူး။ Hi-Class အိတ်ဆိုင်က ကြီးကြီးဖွင့်ထားတာလေ”

“ဪ ... Hi-Class လား၊ အန်တီတို့ အားပေးနေကျဆိုင် ပဲ။ ဆိုင်ရှင်အစ်မက ဟော့ရှေ့လေ။ တကယ်သဘော ကောင်းတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ အရှေးကြီးကြီး။ ဖေဖေကတော့ သူ့ မိတ်ဆွေတွေဆီ သွားနေလား မသိဘူး အန်တီရဲ့”

“ဪ ... မိသားစုသုံးယောက်တည်းပေါ့။ အန်တီတို့ လည်း သုံးယောက်ပဲ။ သားနဲ့ အန်တီတို့လင်မယားပဲလေ။ သားက တစ်ဦးတည်းသော သားဆိုတော့ အဖော်မင်တယ်။ ဟင်း ဟင်း”

သုတမေမေက ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ခေတ်အမေပီပီ ထည့်နေသည်။

အရှေးတို့ ကြွယ်ဝပုံနဲ့ အရှေး နေပုံထိုင်ပုံကို လွတ် သဘောကျနေပြီလေ။

“ကဲ ... ပြန်မယ် သမီးရေ၊ မိုးချုပ်ရင် မကောင်းဘူး”

“ဟုတ် ... ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် အန်တီ။

အန်တီတို့နဲ့မတွေ့ရင် သမီး ဒုက္ခရောက်နေလောက်ပြီ။

သုတ ... တကယ်ကို ကျေးဇူးတင်တယ် သိလား”

“ရပါတယ် သမီးရယ်။ ပြောစရာမလိုပါဘူး။ သားနဲ့

သူငယ်ချင်းတွေပဲကို”

“အန်တီ ယတြာချေဖို့ ပျက်သွားတဲ့အတွက်လည်း တောင်း ပန်ပါတယ်”

“ရတယ် သမီး၊ နောက်တစ်ပတ်လုပ်လို့ ရတယ်”

“မေမေတို့ ရချင်တော့လည်း ချက်ချင်းပဲ”

“ကောင်လေးနော် ... မအေကို”

သုတတို့သားအမိ ထွက်သွားမှ ...

“မတူးရေ ... လာပါဦး”

မတူးကိုခေါ်ပြီး ဆံပင်တွေ လေမှုတ်ရေသုတ်နဲ့ လှူက ဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီ။

ကြီးကြီးနဲ့ ဖေဖေတို့ ပြန်လာလို့ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့ ကြီးကြီးရော ဖေဖေပါ စိတ်တွေပူကာ ...

“တော်သေးတာပေါ့ သမီးရယ်၊ အသိနဲ့တွေ့လို့”

“အရှေးလည်း တစ်ယောက်တည်း သွားရမှာတောင် လန့် လာပြီ ဖေဖေရယ်”

“ကဲ ... ငါ့မောင်၊ ငါတို့ မြို့ထဲပြောင်းနေသင့်ပြီ ထင်တယ် နော်။ ဒီမှာနေရတာ ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် သွားရေးလာ ရေးက ရှိသေးတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ရွှေ့ဖို့ စဉ်းစားရတော့မယ်၊ ဒီအိမ်နဲ့ ခြံကလည်း ဘိုးဘွားပိုင်ဆိုတော့ နှမြောလို့သာ”

“မတတ်နိုင်ဘူးဟယ်၊ ဒီမှာ တစ်ချိန်လုံးနေဖို့မှ မဖြစ်နိုင်တာ”

“ရှေးကတော့ မြို့ထဲ မြန်မြန်ပြောင်းချင်ပြီ”

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ...။

၆၀ နှစ်၊ နှစ်လေးစာနှင့် ဗိတိသက်စာများပေးပို့ပါလျှင် အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၈)၊ လေယာဇာတိလမ်း(ဗဟိုလမ်း)၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

အရှေး ဒီရက်ပိုင်း Chatting မထိုင်ဖြစ်ပါ။ အရှေး ကားက ပျက်နေသဖြင့် ကုမ္ပဏီကကားကိုပဲ အသုံးပြုနေရသည်။

သန်လျင်လည်း မပြန်တော့ဘဲ မြို့ထဲက တိုက်ခန်း မှာပဲ ကြီးကြီးနဲ့အတူ နေဖြစ်သည်။

သုတရဲ့အကူအညီကြောင့် ကားပြင်ပြီးတော့ သုတကို ကော်ဖီတိုက်ဖြစ်သည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် နေ့လယ်စာ ကျွေးချင်တာ”

“ကျေးဇူးပါဗျာ။ ကော်ဖီနဲ့ပဲ ကျေနပ်ပါ”

သုတက နောက်တွဲဆံထုံးလေးနဲ့ အရှေးကိုကြည့်ပြီး ...

“အရှေးဆံပင်တွေ ဒီလောက်လှတာ။ ဘာလို့ အမြဲထုံးထားတာလဲ”

“မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံးတဲ့”

“ဪ ... အဲဒါကြောင့်ထုံးထားတာလား။”

“ကျွန်မက ဆံပင်ချထားရတာကို ဝါသနာမပါဘူးရှင်”

“အရှေး ဆံပင်တွေ တော်တော်ရှည်တာပဲ။ တကယ်လှတယ်။ တကယ်လေးစားတယ် သိလား။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ

ဒီလိုဆံပင်ရှည်ထားတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး ရှားသွားပြီဗျ”

“အဟင်း”

သုတက အရှေး မျက်နှာလေးကို တစ်စိစိမိမိကြည့်

ရင်း သူ မြင်ယောင်လာတာက အရှေးရဲ့ဆံပင်ထွေးအိအိလေးတွေ။

အရှေးကို တစ်စိစိမိမိကြည့်ရင်း တသိမ့်သိမ့် မြတ်နိုး

နေမိသည်။

တကယ်တော့ အရှေးသည် ဣန္ဒြေရှင် မိန်းမသား

တစ်ဦးပါ။

ဝတ်တာစားတာ နေတာထိုင်တာ အားလုံးဘာမှ

ပြောစရာမရှိ။

ရိုးရှင်း တည်ကြည်ပေမယ့် ထက်မြက်၏။

အလန်းလေးတွေမှ ကြိုက်တတ်သော သုတရဲ့စိတ်

တွေ ယိုင်နဲ့လာသည်။ ပုံတုံးသည်ဟု ထင်ခဲ့သော အရှေးကို

တမြတ်နိုးနိုး ဖြစ်နေမိတာ ထူးဆန်းသည်။ အရှေးဆံပင်တွေက

ဆွဲဆောင်သွားတာလား။

စူးစူးရှရှကြီး ကြည့်နေသော သုတအကြည့်တွေ

ကြောင့် အရှေး ရှက်သွားသည်။

သုတ ငါ့ကို ဘယ်လိုကြီးကြည့်နေပါလိမ့်။ ဒါပေမဲ့

မသိစိတ်ကတော့ ဘာလို့ကြည့်သလဲ ဆိုတာကို သိနေသည်။

ဒါပေမဲ့ အရှေးအတွက် အချစ်သစ်တစ်ဖန် မွေးဖွား

ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့။ လတ်တလောမှာ အရှေး အသည်းကွဲနေသည်

လေ။

Cupid သည် နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုတွင် အင်တာနက် ကို လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် Cupid သည် အင်တာနက်တွင် Chat room တွေ အများကြီး ဖန်တီးခဲ့သည်။

Chat room တွေမှာဆိုပြီး လက်ထပ်ဖြစ်သွားကြတဲ့ စုံတွဲတွေ တော်တော်များလာသဖြင့် it cupid လည်း တော်တော် လေး သက်သာလာသည်။ ခေတ်စနစ်တွေက ပြောင်းတာကိုး။

မဟုတ်ရင် ကမ္ဘာအရှေ့ခြမ်းကလူနဲ့ အနောက်ခြမ်း ကလူတို့ကို ဖူးစာဆုံပေးဖို့ဆိုတာ Cupid အတွက် တော်တော်အုံး စားရတဲ့ကိစ္စလေ။ ခုတော့ ခေတ်ကြောင့် လွယ်သွားပြီ။

ဒီတော့ Cupid ရဲ့ လက်နက်က နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု မှာ Internet ဖြစ်နေတာ မဆန်းပါဘူးနော်။

ခုလည်း Cupid က Internet ဆိုတဲ့ လေးပေါ်မှာ Chat room ဆိုတဲ့ မြားတပ်ပြီး သုတနဲ့ အရေးတို့ကို အကြိုက်နဲ့ စရိုက် ဆန့်ကျင်ဘက်ခြင်း ဖြစ်နေတဲ့ သူနှစ်ယောက်ကို ပစ်ချလိုက် ပြီး ...

ဒီနှစ်ယောက်က ဖူးစာပါနေတော့ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ဖူးစာဖက်ကို ဖက်ပေးရမှာကိုး။ ဒီကြားထဲမှာ သုတသိပ်ကြိုက်တဲ့ ဆံပင်တွေကို အရေး အရှည်ထားဖြစ်တာ့က ကံကြမ္မာက Cupid ကို ပြန်ပေးတဲ့လက်ဆောင်ပေါ့။

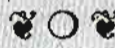
ထို့ကြောင့် အရေး လျှို့ဝှက်ထားသော ဆံပင်တွေ ကို သုတတွေအောင် တံတားပေါ်က အကြမ်းဖက်မှုလေးကို ဖန်တီးလိုက်ရတာပေါ့။

သစ်ခဏော်နဲ့ ပြတ်စဲထားတာ ပူပူနွေးနွေးပဲ ရှိသေး တဲ့ အရေးကို Heart ထိအောင် မလုပ်နိုင်သေးပေမယ့် ဂျူဂျူး နဲ့ ဝေးတာကြာခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ သုတကတော့ အရေးကို ရင်ခန့်စပြုလာ ဖြစ်လေ။

အခြေအနေတွေ တိုးတက်လာမှတော့ အရှေးနဲ့သုတ
ကို နီးစပ်အောင် ဖန်ပေးဖို့က Cupid အဖို့ ထမင်းစားရေသောက်
ဖြစ်သွားပြီလေ။

ကဲ ... ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ကြည့်ကြရအောင်နော်။
Cupid က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်လို အကွက်ရွှေ့လိုက်မလဲ?။

“true lady ရေ မတွေ့တာ ကြာပြီနော်”

“ဟုတ်တယ် ... ကျွန်မ အခု အလုပ်နည်းနည်းရှုပ်နေလို့
လေ”

“ဪ”

“ဒါနဲ့ ရှင်ရှော ဘာတွေလုပ်နေလဲ”

“ကိုယ်လား၊ အခု ကော်ငံမလေးတစ်ယောက်ကို Heart
ထိနေတယ်လေ”

“ဟား ဟား ... ရှင်ချစ်ချစ်ကြီးကို မေ့သွားပြီပေါ့”

“ဒီလိုပါပဲ true lady ရယ်။ သူက တစ်ပါးသူရင်ခွင်ကို
ထားရ ခိုဝင်သွားပြီလေ။ ကိုယ်က ခုထိ တမ်းတနေရင်
ဒုသနသော ဖြစ်သွားမှာပေါ့”

“အင်း ... ရှင် အခုစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ကောင်မလေးက ရော”

“သူက ကိုယ့်အချစ်ဦးရဲ့သူငယ်ချင်းလေ။ သူနဲ့ကိုယ်က အရင်က သိပ်မတည့်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်တော့ ခင်တယ် ပေါ့။ အခုမှ ကိုယ် သူ့ကို ရင်ခုန်သွားတာ”

“ဒါဆို ရှင့် ရင်ခုန်သံက နီးစပ်ရာကို လမ်းလွဲလိုက်တဲ့ သဘောပေါ့”

“အဲလိုလည်း မဟုတ်ဘူး true lady ရဲ့။ သူက အရင်တုန်းက ကိုယ်နဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းကိုတောင် အောင်သွယ်ပေးသေး တာ။ ပြီးတော့ ကိုယ်ကလည်း အရင်က သူ့ကိုကြည့်မရ ဘူး။ ပုံတုံးတယ်ပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ သူက တကယ့်ဣန္ဒြေ ရှင်၊ အဖိုးတန်လေးမှန်း ခုမှသိတာ”

“ဖြစ်ရလေရှင်၊ ရှင် အချိန်ရော မိရဲ့လား။ တော်ကြာ သူ့ မှာ သက်ဆိုင်သူ၊ ပိုင်ဆိုင်သူတွေ ရှိနေဦးမယ်”

“မရှိဘူးဗျ၊ သူက လောလောဆယ် ဆေ့စပ်ပွဲ ပျက်ထား တာလေ”

“ဟင်”

အရှေး ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာသည်။ သူငယ် ချင်းနဲ့ အောင်သွယ်ပေးတယ်။ ပုံတုံးတယ်။ လောလောဆယ် ဆေ့စပ်ပွဲပျက်ထားတယ်။ ဘုရား ... ဘုရား ... သုတများလား။

“ဟဲလို ... ဟဲလို ... true lady”

“အင်း ... ပြောလေ”

“ဪ ... ကျွန်တော်က မရှိတော့ဘူးလားလို့”

“ရှိတယ် ... ပြော ဒါနဲ့ စကားမစပ် ရှင်က ဘာလို့သူ့ ကို ရင်ခုန်သွားရတာလဲ”

“ကျွန်တော်က ဆံပင်အရှည်ကြိုက်တယ်လို့ true lady ကို ပြောတယ်မို့လား။ သူက အမြဲဆံထုံးထုံးထားတော့ ဆံပင် ဘယ်လောက်ရှည်လဲ မသိရဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်ကို မျက်နှာသာပေးလိုက်တယ်ဗျ။ တစ်ရက်တော့ သူ့ရဲ့ဆံပင်တွေကို ကျွန်တော် မြင်ခွင့် ရလိုက်တယ်။ တကယ်ပါဗျာ။ ခြေဖျားထိတောင် ရှည်မလားပဲ။ ကျွန်တော် လေ သူ့ကို တစ်မိမိမိမြင်ယောင်ပြီးတော့ကို မြတ်နိုးသွား

မိတာ။ ခုဆို စားလည်းဒီစိတ်၊ အိပ်လည်းဒီစိတ် ဖြစ်နေပြီဗျ”

အို ... အရှေးသည် ရယ်ချင်သလိုလို၊ ငိုချင်သလိုလို နှင့် ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။

ဒေါသထွက်နေတာလား။ ရယ်ချင်တာလား ဘာမှန်းမသိ။

သူ အရှေးမှန်းသိလို့များ ပြောနေတာလား။ အို ... အရှေးကို သိမှာမဟုတ်ပါဘူးဟုလည်းထင်။

“ဟဲလို ... ဟဲလို ... ဟေး ... true lady ”

“ကျွန်မ အလုပ်ရှိသေးလို့နော် ... Bye”

အရှေးသည် မြန်မြန် sign out လုပ်လိုက်ရသည်။ ကံကြမ္မာရယ် ... ဘယ်လိုများ လှည့်စားလိုက်တာလဲ။ သုတရွှေအိုးပုံစံကို မြင်ယောင်ကာ ခေါင်းယမ်းလိုက်မိသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အရှေးဘုရားသွားတိုင်း သူ့ကိုတွေ့ရသည်။ သူနဲ့ဆုံမှာစိုးသဖြင့် ဘုရားမတက်တော့ဖို့တောင် စဉ်းစားဖူးသော်လည်း ကိုယ့်ရဲ့ ကုသိုလ်ရေးကို သူ့အတွက်နဲ့တော့ အပျက်မခံနိုင်ပါ။

သူကတော့ အရှေး မနက်စောစော ဘုရားလာတတ်မှန်းသိသဖြင့် တမင်နေ့တိုင်းလာစောင့်နေပုံပင်။

အရှေးနဲ့တွေ့ရင် ပြုံးပြန့်တတ်ဆက်၊ မနက်စာစားဖို့ အတင်းခေါ်နဲ့။

အရှေးကလည်း အကြောင်းသိ ဖြစ်နေတော့ ရအောင် ငြင်းကာ ရှောင်တတ်သည်။

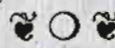
အရှေးသည် ဂျူဂျူးမျက်နှာကို မြင်ယောင်မိတိုင်း
ခေါင်းခါမိစမြဲပင်။

ကိုယ့်ရှေ့မှာတင် ဂျူဂျူးကို အရူးအမူး ဖြစ်ခဲ့သူလေ။

သို့သော် သုတရွှေအိုးက ကိုယ့်ကို ကယ်တင်ဖူးသော
ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်သဖြင့် ပစ်ပစ်ခါခါ ဆက်ဆံလို့မရ။

ကိုယ့်ကို သဘောကျနေမှန်း သိထားရတာလည်း
တစ်ခုကွာပါလားကွယ်။

သုတရွှေအိုးကလည်း ကြာလာတော့ အရှေး သူ့ကို
ရှောင်နေမှန်း ရိပ်မိလာသည်။

ဒီတော့ သုတက chat room ထဲမှာ ရင်တွေဖွင့်
သည်။

“true lady ရယ်၊ သူ့ ရိပ်မိသွားလို့လား မသိဘူး။ ကျွန်
တော့်ကို ရှောင်နေတယ်ဗျာ၊ သူ့ ကျွန်တော့်ကို မကြိုက်
လို့လား မသိဘူးနော်”

“ရှင်က ဘယ်လိုထင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်က သူ့ မနက်စောစော ဘုရားတက်တတ်မှန်း
သိတော့ နေ့တိုင်းသွားစောင့်နေမိတာ။ တွေ့ရင် မနက်စာ
လေး အတူစားပြီး ပိုနီးစပ်ခွင့်ရအောင် ပျိုးမလားလို့ဟာ၊
သူက တစ်ခါမှ ခေါ်လို့မရဘူးဗျာ”

“ရှင် တမင်လာစောင့်နေတာသိလို့ နေမှာပေါ့”

“အင်း ... သူ ရိပ်မိချင် ရိပ်မိမှာဗျ။ ဟိုတလောက သူနဲ့ တွေ့တော့ ကျွန်တော်က သူ့ကို မက်မက်မောမောကြီး ကြည့်မိသွားတာကို။ ကျွန်တော် သူ့ကို တစ်မိမိမိမြတ်နိုး ပြီးတော့ကို ချစ်မိနေပြီဗျာ”

“ရှင်ရည်းစားဦးကိုလည်း ရှင် ချစ်ခဲ့တာပဲမို့လား။”

“မတူဘူး။ တကယ်မတူဘူး။ ပထမတစ်ယောက်ကိုက ချစ်တာထက် ကြိုက်ခဲ့တာလိုပြောရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်။ ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ ချောတယ်၊ သွက်တယ်၊ လန်းတယ် ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း အဲလိုလူမျိုးဆိုတော့ အကြိုက် တူ စရိုက်တူ ရင်ခုန်မိတာထင်တယ်။ ဒီတစ်ယောက်က ကျွန်တော်နဲ့ အကုန်ဆန့်ကျင်တယ်ဗျ။ ပုံတုံးကြီးပေါ့ ... အဟီး ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုမြတ်နိုးမိမှန်းကို မသိဘူး။”

“ရှင်ကိုယ်ရှင် သေချာလို့လား။ တော်ကြာ ရှင် လူကိုမ ကြိုက်ဘဲ ဆံပင်တွေကိုကြိုက်တာ ဖြစ်နေဦးမယ်”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ချစ်နိုင်နေပြီ။ ကျွန်တော် ဖုန်းနဲ့ သူ့ကို ဓာတ်ပုံခိုးရိုက်ထား

သေးတယ်ဗျ။ အဲဒီဓာတ်ပုံကို ကွန်ပျူတာထဲ ဘမ်းပြီး သူ့ ပုံကို ဆံပင်တွေဖြုတ်ပြီး ခေါင်းတုံးပုံလုပ်ကြည့်သေးတယ်။ သူက ခေါင်းတုံးလေးနဲ့တောင် ချစ်စရာကောင်းနေတယ် ဗျာ”

အရေး ပြီးစိစိ ဖြစ်သွားသည်။

“သေချာတယ် ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်ချစ်သွားပြီ”

“အင်း”

“ကျွန်တော် သူ့ကို မရ၊ရအောင် ယူမှာဗျ။ နောက်ဆုံးမရ ရင် ကားတင်ပြေးမှာ”

သုတရွှေအိုးကတော့ true lady ကို ဘယ်သူမှန်း
မသိဘဲ စိတ်ကြိုက်ကို ရင်ဖွင့်နေတာ။ အရှေးက ဒီဘက်ကနေ
ရင်တုန်နေရသည်။

ဘာတဲ့ ...

ရအောင်ယူမဲတဲ့ ...

မရရင် ကားတင်ပြေးမတဲ့။

ရယ်ပဲ ရယ်ရသေး။

ကိုယ့်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကြီးကို အားပါးတရပြောပြ
နေလိုက်တာ။ ဘယ်သူမှန်းလဲ မသိဘဲနဲ့။

မတော်တဆ ဒီဘက်က အရှေးများ ဖြစ်နေခဲ့ရင်လို့
သူ ယောင်လို့တောင် တွေးမိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလောက် လူတွေ

အများကြီးထဲမှာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အရှေးဖြစ်နေခဲ့တာလည်း
ကံကြမ္မာရဲ့ စေ့ဆော်မှုလား။ Cupid ရဲ့လှည့်စားမှုလား။

အရှေးကတော့ သူ့ရဲ့ခြေလှမ်းတွေကို အကုန်သိ
နေရပြီး ကြိုတင်ရှောင်ရှားခွင့်ရနေသည်။

သို့သော် တစ်ချက် တစ်ချက် သူ ရင်ဖွင့်တာကို
လည်း နားထောင်ရသေးကာ နဲ့ပါများသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်ဖြစ်
နေသည်။

“ရှင် ဘာလို့ သူ့ကို လက်ထပ်ချင်တာလဲ”

“ချစ်မြတ်နိုးလွန်းလို့ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးထဲမှာ ခေါင်း
စခြေဆုံးကို တယုတယနဲ့ မြတ်နိုးနေမိတာ။ သူ့ခြေသည်း
လေးတွေများ ညီညာတိရိပြီး လှချက်ဗျာ။ ရှင်းသန့်နေတာ
ပဲ”

“ဟင်း ... ရှင်ကလည်း”

“တကယ်ဗျာ၊ ချစ်တဲ့မျက်စိနဲ့ ကြည့်တော့လည်း ရှုတိုင်း
ယဉ်ဖြစ်နေတာပေါ့”

“ရှင်က သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ် ပေါင်းမယ်ပေါ့”
 “သက်ဆုံးတိုင် ရိုးမြေကျပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်လေ
 သူနဲ့ သားတစ်ရာ မြေးတစ်ဖြာ အဲ ... မဟုတ်သေးဘူး။
 သားတစ်ရာဆို ကျွန်တော့်ချစ်ဇနီးလေး ဒုက္ခရောက်သွား
 မယ်၊ သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်နဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ
 ကောင်းတဲ့ မိသားစုဘဝလေး လိုချင်လိုက်တာဗျာ”
 “ဟင်း ... ရှင်ကလည်း၊ ဒါနဲ့ ရှင် အခုတော့ ကလေးလေး
 ဆိုတဲ့ nick နဲ့ မိန်းကလေးကိုရော သတိမရတော့ဘူး
 ပေါ့”
 “သတိရပါတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကလေးလေးကိုရော true
 lady ကိုပါ သတိရနေတာ”
 “အဟင်း ... ရှင်က ကျွန်မတို့ကိုတွေ့ပြီး ကြိုက်သွားရင်
 ရော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”
 “ဒါတော့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို စော်ကားတာပဲ။ ကျွန်တော်
 အဲဒီလောက် ရွံစရာမကောင်းဘူး”

“ရှင်က ဆံပင်ရှည်တဲ့ မိန်းကလေးဆို ကြိုက်တယ်ဆို။
 ကျွန်မကလည်း ဆံပင်ရှည်တယ်လေ”
 “ခင်ဗျား ဘယ်လောက်ဆံပင်ရှည်ရှည် ကျွန်တော့်ကောင်
 မလေးလိုတော့ မြတ်နိုးစရာကောင်းမယ် မထင်ပါဘူး”
 “သေချာလား”
 “သေချာတာပေါ့”
 အရှေးက သုတဆီက ရှောင်ထွက်ဖို့ တစ်ကွက်တွေ
 သွားသည်။ သုတဆီက အရှေး လှလှပပကလေး ရှောင်ထွက်လို
 ရမှာပါ။
 သုတ ဆိုတာက ခပ်ထူထူကောင်လေးပဲဟာ။
 ဒီတော့ အရှေးက သုတရှေ့မှာ လူလုံးပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်
 လိုက်သည်။
 “ရှင် ကျွန်မကိုတွေ့ရင် လုံးဝမကြိုက်ရဘူး”
 “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးလှချည်လား၊ ခင်ဗျားဘယ်
 လိုမိန်းမလဲ”
 “ရှင် ကျွန်မကို လက်ထပ်ချင်စိတ် မပေါက်ရဘူး”

“ဟား ဟား ... ဒါတော့ ခင်ဗျားတော်တော်လွန်နေပြီဗျ။ စိတ်ချ။ လက်ထပ်ဖို့မပြောနဲ့ လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ဘူး။ By the way ခင်ဗျား နောက်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“တကယ်ပြောနေတာ၊ ရှင်က မိန်းကလေးမြင်တိုင်း ကြိုက်တတ်တဲ့ရောဂါ ရှိနေတယ်လေ၊ အဲဒီရောဂါမျိုးက ဆေးမတိုးဘူးရှင်၊ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မက ကတိတောင်းနေတာ၊ ယောက်ျားကတိ တည်ပါစေနော်”

“ခင်ဗျား တော်တော်ရှူးတာပဲ၊ ဘာလဲ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့အမြဲ chat နေလို့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားနေတယ် ထင်တာလား။ ဒီမှာ ကျွန်တော် chatting ဘာလို့ ထိုင်သလဲ ခင်ဗျား သိပါတယ်နော်။ အသည်းကွဲတာကို ဖြေဖို့ဗျ။ ဟွန်း ... chatting ဆိုတာ အသုံးချရုံလောက် သုံးတာဗျ။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် တစ်ချက်မှ မအိဖူးပါဘူးနော်”

“ဟုတ်ပြီလေ၊ ရှင် ကျွန်မကိုတွေ့ရင် လက်မထပ်ပါဘူးလို့ ကတိပေး”

“စိတ်ချ ... ကျွန်တော် ရှေးရေစက်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက လွဲလို့ ဘယ်သူ့မှ မယုံဘူး”

“ရှင် ဘယ်သူ့ယုံယူ ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကို လက်မထပ်ဘူးလို့ ကတိပေးရမယ်”

“ပေးတယ်ဗျာ၊ ဆယ်ခါပြန်တောင် ပေးရဲသေးတယ်”

“ကတိဆိုတာ ဆယ်ခါပေးဖို့ မလိုဘူး။ တစ်ခါပဲပေးပြီး တစ်သက်လုံး တည်ဖို့ပဲလိုတာ”

“ခင်ဗျား စကားတတ်တိုင်း လျှောက်ပြောနေတာ”

“ထားပါတော့၊ ရှင် ကတိထည်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ မနက်ပြန် တွေ့ကြမယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဘယ်မှာတွေ့မလဲ”

“Cafe 47 မှာ စောင့်မယ်”

“ဘယ်နှနာရီလဲ”

“Tea time လေးနာရီဆို မဆိုဘူး”

“ပြီးရော ... လေးနာရီအတိလာမယ်၊ တစ်ခု ကြိုပြောထား
မယ်နော်၊ ငါက မင်းကို လုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ မင်းက ငါ့ကို
သဘောကျရင်လည်း ဆောရီးကို ကန်တော့ဆွမ်းကပ်လိုက်
မယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ။ See you tomorrow ! ”

“Ok Bye”

သူ့ကိုယ်သူ ကိုယ်၊ ကျွန်တော်၊ ငါ၊ နာမ်စားအမျိုး
မျိုးပြောင်းသုံးတတ်တဲ့ သုတရွှေအိုး မနက်ဖြန်တော့ ရှင်နဲ့ကျွန်မ
တွေ့ပြီ။

“ cafe 47”

အချိန်က ညနေလေးနာရီ။

ကားတစ်စီးက အဆင်သင့် ရောက်နေပြီးသား။

နောက်ထပ်ကားတစ်စီးက လေးနာရီအတိမှာ ရောက်လာခဲ့သည်။

သူတက ကားစက်သတ်လိုက်ပြီး အရှေးကားကို
တွေ့သွားသည်။

အရှေး ဒီဆိုင်ရောက်နေတာလား။ ဒါဆိုရင်တော့
ဒုက္ခ။ နဂိုကမှ အကပ်မခံသော အရှေးဟာ သူနဲ့ true lady ကို
တော့ အထင်လွှဲတော့မှာပဲ။ အရှေးကို အရင်သွားနှုတ်ဆက်ထား
မှပဲ။

ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း မလာသေးဘူးလေ။ မလာ
သေးဘူးလို့ ထင်တာပါ။ သူလည်း သေချာသိတာမဟုတ်။ မြင်
ဖူးတာမှ မဟုတ်တာ။

သူဝင်သွားတော့ အရှေးကို ထောင့်ကျကျစားပွဲတစ်
လုံးမှာ တွေ့ရသည်။ အရှေးက သူ ဝင်လာကတည်းက ပြုံးပြနေ
သဖြင့် အရှေး စားပွဲကို သွားထိုင်လိုက်သည်။

“အရှေး ... ကော်ဖီလာသောက်တာလား”

“လေးနာရီဆိုတော့ Tea Time လေ”

“ဪ ... ကိုယ်လည်း ဒီမှာ အသိတစ်ယောက်နဲ့ လာ
တွေ့တာ။ အရှေးနဲ့ လာဆိုတာ ကံကောင်းတာပဲ”

“ဟုတ်လား ... ဘယ်သူနဲ့ လာတွေ့တာလဲ”

“မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ”

“နာမည်က”

နာမည်က true lady လို့တော့ ပြောလို့ဘယ်ဖြစ်

မှာလဲ။

“ကိုယ်ပြောရင် အရှေး သိမှာမှ မဟုတ်တာ”

“ပြောကြည့်ပါလား။ သိချင် သိမှာပေါ့”

အရှေးက သူ ဖြေရခက်သော မေးခွန်းတွေ မေး
နေသည်။ အရှေးသည် သူ့ကိုစားရတာ ပျော်လာသည်။ တဖြည်း
ဖြည်းနဲ့ လေးနာရီခွဲနေပြီ။ ကဖေး 47 ထဲမှာ သူနဲ့အရှေးရယ်၊
မိသားစုတစ်စုရယ်၊ ဆယ်ကျော်သက် အတွဲတစ်တွဲရယ်၊ တရုပ်
ပေါက်ဖော်ကြီး နှစ်ယောက်ရယ်ပဲ တွေ့ရသည်။

ဒုက္ခ။ သူကလည်း သူမကို မမြင်ဘူး။ ဘာရောင်ဝတ်
ခဲ့ ဘာညာလဲ မချိန်းမိ။

သူမကလည်း သူ့ကိုမသိ။ တစ်ဆိုင်လုံး မသိမသာ
ဝေဝဲကြည့်တော့လည်း true lady လို့ ထင်ချင်စရာတစ်ယောက်မှ
မရှိ။ မလာဘဲ မလာတာလား။ သင်းစကားကြီး စကားကျယ်တွေ
ပြောပြီးမှ မလာရဲတော့လားမသိ။

အရှေးကတော့ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်နေမိသည်။

“ဘာတွေရှာနေတာလဲ”

“ဪ ... ချိန်းထားတဲ့သူ လာပြီလားလို့”

“ဪ ... ရှင်ကိုတွေ့ရင် လာမှာပေါ့”

“ဟို ... သူက မသိ၊ အဲ ... ကိုယ့်ကို မတွေ့မှာစိုးလို့ ပါ”

ငါးနာရီထိုးပြီ။

“ကဲ ... ကျွန်မ ပြန်တော့မယ်”

“ဟို ... နေပါဦး အရှေးရဲ့”

“ဘာလို့ နေမှာလဲ”

“ဪ ... ချိန်းထားတဲ့သူ မလာတော့လည်း အရှေးနဲ့ စကားအေးဆေးပြောလို့ ရတာပေါ့။ ခဏလောက် အချိန် ပေးပါလား”

“ကျွန်မ ရုံးကိုသွားစရာရှိသေးတယ်ရှင်၊ အချိန်မရတော့ဘူး”

“ခဏလေးပါ”

“တကယ် အချိန်မရလို့ပါ။ ဆောရီး”

ပြောပြောဆိုဆို အရှေးက ထွက်သွားသဖြင့် သူ မချင့်မရဲ ကျန်ခဲ့တော့သည်။

အချိန်တစ်နာရီကို ဟို true lady ကိစ္စ ဂွပ်နေတာနဲ့ အရှေးကို စကားတောင် မပြောလိုက်ရတာ နာတယ်။

“true lady ခင်ဗျား စကားကြီး စကားကျယ်ပြောပြီး
မလာဘူး။ ကျွန်တော်က သိပ်အားနေတဲ့ကောင် မဟုတ်
ဘူးဗျ”

“ကျွန်မ လာပါတယ်”

“ဘယ်အချိန်လဲ၊ မနက်လေးနာရီလား”

“အဟင်း ... ညနေလေးနာရီပေါ့ရှင်၊ Tea time လေ Tea
time”

“ဟင်”

သုတ ရင်တွေဒိတ်ခနဲ ခုန်သွား၏။ အရှေးလည်း
Tea time လို့ ပြောသွားသည်။ ဧကန္တ အရှေးများလား။ မဖြစ်
နိုင်ပါဘူးဟု အကြိမ်ကြိမ် ထင်မိသော်လည်း သူ့ရင်တွေ ဘာလို့
ခုန်နေပါလိမ့်။

“သုတရွှေအိုး”

“ဟင် ... အရှေး ... အရှေးလား”

“true lady က ရှင်နဲ့အတူတူတောင် ကော်ဖီသောက်ခဲ့ပါ
သေးတယ်”

“ဟာ”

“ရှင် true lady ကိုတွေ့ရင် မကြိုက်ပါဘူးလို့ ကတိပေး
ထားတယ်နော်။ လုံးဝလက်မထပ်ပါဘူးလို့ ကတိအထပ်
ထပ် ပေးထားတယ်နော်”

“ဟာ”

သွားပြီ။ သူ ထောင်ချောက် မိသွားပြီ။ သူမက
သူ့ကို ကျောကွင်းလှလှလေး ပစ်ဖမ်းခဲ့ပြီ။

ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် လှုပ်လှုပ်မရအောင် ချုပ်ပစ်လိုက်
ပြီ။

ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။

“ဘယ်လိုလဲ ယောက်ျားကတိကို တည်မယ်မို့လား”

“အရှေး”

“အရှေး ... ရှင်ပေးတဲ့ကတိကို ယုံကြည်ထားမယ်နော်”

“အရှေး ... ကိုယ် အရှေးကို သိပ်ချစ်တယ်”

“ဒါပေမဲ့ ရှင် true lady ကို ပေးထားတဲ့ကတိကို ဖျက် လို့မရဘူးလေ”

“ဟာ”

“ကဲ ... Bye ကျွန်မ လာတယ်ဆိုတာ အတည်ပြုပေးတာ ပါ”

“အရှေး”

အရှေး sign out လုပ်သွားပြီ။ သွားပြီ။ သူ ရူးပြီ။

သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။ ကျော်ကြီးဆီက

ဖုန်းလာတယ်။

“ဟိတ်ကောင် ... မင်း true lady နဲ့သွားတွေ့တာ ဘယ် လိုလဲ”

သူတက ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ကျော်ကြီးကို

ရှင်းပြလိုက်သည်။

“အဲဒါကွာ ငါ ဒုက္ခရောက်နေတာ။ ငါ့ကို တစ်ဖက်လှည့် နဲ့ ချုပ်သွားတာကွာ”

“ဟ ... မင်း သူ့ကို ဖွင့်ပြောပြီးသား ဖြစ်သွားတာပေါ့ ကွာ”

“ဒါပေမဲ့ အခု ဖွင့်ပြောထားလည်း အလကားဖြစ်သွားပြီ ကွာ၊ သူက ငါမှန်း အရင်ကြိုသိပြီး လှလှပပကလေး ရှောင်ထွက်သွားပြီ”

“ဟ ... မင်းက true lady ကို မယူဘူးပဲ ကတိပေးထား တာလေကွာ။ ရှေးရေစက်ကို မယူဘူးလို့ ပြောထားတာမှ မဟုတ်တာ”

“ဒါပေမဲ့ သူက လက်ခံမယ့်ပုံ မပေါ်ဘူးကွာ။ ပြီးတော့ ငါ က ကားတင်ပြေးမယ် ဘာညာပြောထားသေးတာ”

“လက်ခံတာ လက်မခံတာက သူ့ကိစ္စလေကွာ။ ပြီးတော့ မိန်းကလေးဆိုတာက ကားတင်ပြေးတာ ခိုးပြေးတာ ကြိုက် မလားကွာ။ သူ့မိဘဆီ မိသားဖသားပီပီ သွားတောင်းမှ သဘောကျမှာပေါ့”

“ဟေ ... ဒီလိုလား”

“ငအူ ... ငအေ။ မင်းအမေကို သူ့ကြီးကြီးဆီ ဝင်ခိုင်းလိုက် ပေါ့ဟ”

“အေး”

သုတရဲ့ “အေး” သံကြီးက ဖရဏာပိတိ ဝှမ်းဆီထိလို့။ သုတ ကျော်ကြီးနဲ့ ဖုန်းပြောပြီးတော့ ညဆယ့်နှစ်နာရီ။ ပေပေနဲ့ မေမေတို့ အခန်းတံခါးကို သွားခေါက်တော့သည်။

သုတအမေက အရှေးကြီးကြီးဆိုင်မှာ အားပေးနေ ကြ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး။ သူတို့ချင်း မျက်မှန်းတမ်းမိကြသည်မို့ အဝင်အထွက် အဆင်ပြေပါသည်။

ဟော့ရှော့ကြီးကြီးကလည်း စေ့စပ်ပွဲပျက်ပြီး လေနေ သော တူမဖြစ်သူကို မကြည့်ရက်စွာနှင့် ...

“သမီးကို မြတ်နိုးလွန်းလို့ဆိုပြီး ကြီးကြီးဆီ လာနားဖောက် တဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ရှိတယ် သမီး”

“ဟာ ... ကြီးကြီးကလည်း၊ သမီး ကိုသစ်ကလွဲပြီး ဘယ် သူ့ကိုမှ ချစ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတစ်သက် သမီးအိမ် ထောင်မပြုတော့ပါဘူး ကြီးကြီးရယ်”

“သမီးရယ် ... ညည်းကို အပျိုကြီး မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ငါ အိမ်ထောင်မပြုခဲ့မိတာကိုတောင် နောင်ရတယ်။ ဒါတောင်

ငါ့မှာ တူမတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်။ ညည်းက ငါတို့ရဲ့ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်လေ။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ညည်း အသက် ကြီးတဲ့အထိ ကျုပ်နဲ့ ညည်းအဖေက ရှိနေမယ် ထင်နေ လား။ လောကအလယ် ညည်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တစ် ယောက်တည်း ထားရက်မလဲ။ ပြီးတော့ သစ်ခဇော်မှ ချစ် ပါတယ်။ သစ်ခဇော်မှ မရရင် မယူချင်ဘူးဆိုတာ ညည်း ရူးတာပဲ။ အချစ်က အချစ်။ ဘဝကို အချစ်ဆိုတဲ့ အုတ် တစ်ချပ်တည်းနဲ့ တည်ဆောက်လို့ မရှဘူး။ ညည်း သစ်ခ ဇော်ကို တနေတဲ့အချိန် ဟိုက သူ့သားမယားနဲ့ ပျော်နေ မှာ”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ကြီးကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အုတ် တစ်ချပ်လပ်နေတဲ့ ဘဝကလည်း မပြည့်စုံဘူး ထင်တယ်”

“ဟင်း ဟင်း ... အဲဒီ အုတ်တစ်ချပ် လပ်တဲ့နေရာကို သံယောဇဉ်လေဝင်လေထွက်ပေါက်လို့ သဘောထားလိုက် စမ်းပါ အရှေးရယ်”

“ကြီးကြီး ဒိုင်က လန်းလှချည်လား”

“ကဲ ... ဘယ်လိုလဲ၊ ညည်းတို့ လူငယ်ချင်း တွေကြည့် မလား”

“ကြီးကြီး သဘောပဲ”

“အဲဒီလို လိမ္မာစမ်းပါ သမီးရယ်၊ ကောင်လေးက သစ်ခ ဇော်လောက် မချမ်းသာပေမယ့် သမီးကို အတော်မြတ်နိုး တာကကို ကျေနပ်စရာ ဖြစ်နေပြီလေ”

“ဟုတ်ပါပြီ။ နာမည်လေး အရင်မစပါဦး”

“သူတရွှေအိုး ... တဲ့”

“သုတရွှေအိုး ... ရှင် လူလိမ်လူညာ။ ကတိမတည်တဲ့သူ”
 “နေဦး အရှေး၊ ကိုယ် အရှေးကို ကတိမဖျက်ပါဘူး။ ကိုယ် အရှေးကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ အရှေး သိသားပဲ”
 “ရှင် true lady ကို လက်မထပ်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်လေ။ ကတိပေးခဲ့တယ်လေ”
 “ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုယ် true lady ကို လက်မထပ်ပါဘူး။ ကတိလည်း မဖျက်ဘူး။ အခု ကိုယ် အရှေးကို လက်ထပ် ခွင့်ရဖို့ လူကြီးတွေကတစ်ဆင့် ကမ်းလှမ်းထားတာ၊ true lady နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကိုယ် ဒီနေ့အထိ true lady ကို လက် ထပ်ခွင့်မတောင်းဘူး။ ကိုယ် ခုထိ true lady ကို မြင် တောင်မမြင်ဖူးပါဘူး အရှေးလေးရဲ့”

“ရှင် လူလည်မကျနဲ့”
 “ကိုယ့်ကို အရှေး လူလည်ကျခဲ့လို့လား၊ ကိုယ့်ကို true lady ကပဲ လူလည်ကျတာလေ။ ကိုယ်ကလည်း အရှေး အပေါ် လူလည်မကျပါဘူးကွာ၊ true lady ကိုပဲ လူလည် ပြန်ကျရမှာ”
 “နေပါဦး၊ ရှင် စကားတွေတတ်နေတယ်၊ ရှင့်ကို ဘယ်သူ သင်ပေးတာလဲ”
 “ကျော် ... အဲ ... ဘယ်သူ သင်ပေးမှာလဲ၊ ဒီအရွယ်ရောက် နေပြီ”
 “ကျော်ကြီး သင်ပေးတာမို့လား”
 “အရှေး ဘယ်လိုသိလဲ”

ကဲ ... ကျွန်မ နှစ်ခါမအစ်ရဘူး ပေါ်လာတာပဲ။ ဒီလောက် ရိုးအပြီး ထူတဲ့ကောင်ကလေးက ထူလွန်းတော့ ချစ် စရာတောင် ကောင်းလာတယ်၊ ပိုပြီးနှစ်သက်စရာ ကောင်းတာ က သင်းကလေးက ကျွန်မကိုလည်း တော်တော်မြတ်နိုးနေသေး သတဲ့လေ။

ကျွန်မ သူ့ကို မချစ်ပါဘူး။

ကျွန်မကိုသာ ကားတင်ပြေးခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်မ
သူ့ကို မုန်းတောင် မုန်းသွားဦးမှာ။

ခုတော့ ...

“အရှေး ... ကိုယ့်မိဘတွေခေါ်လာပြီး မိသားဖသားပီပီ
လာတောင်းပါရစေနော်”

“ရှင် ပြောတော့ ကားတင်ပြေးမလို့ဆို”

“ကိုယ် မစဉ်းစားပဲ ပြောမိတာပါ။ တကယ်တော့ မိန်း
ကလေးတွေက ကားတင်ပြေးတာထက် မိသားဖသားပီပီ
တောင်းယူတာ ပိုကြိုက်တယ်တဲ့”

“ကျော်ကြီး ပြောတာပဲလား”

“အင်း”

ကဲ ... ပရိသတ်ရေ၊ အရှေး ဒီလူရိုးကလေးကို
အရှေးရဲ့လက်တွဲဖော်အဖြစ် လက်ခံလိုက်ရင် အရှေး တစ်သက်
လုံး ပျော်ရွှင်စိတ်ချမ်းသာစေရမယ်လို့ မထင်ကြဘူးလား ? ။

ခပ်ထက်ထက် ကောင်လေးတစ်ယောက်မှာ မာန်
မာနတွေ ပါလာတတ်ပြီး ...

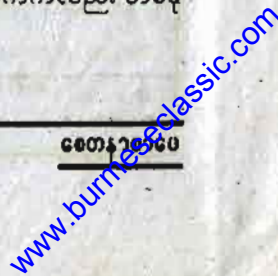
ရိုးအေးတဲ့ ကောင်လေးတွေက ချစ်စရာကောင်း
တတ်ကြောင်း နားလည်သွားတဲ့ ရှေးရေစက် ဆိုတဲ့ ခပ်ထက်ထက်
ကောင်မလေးက လက်ညှိုးထောင် ခေါင်းညိတ်တတ်တဲ့ သုတရွှေအိုး
ဆိုတဲ့ ငထူလေးကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သတဲ့လေ။

ပရိသတ်ရေ ...။

cupid အကွက်ရွှေမှု အောင်မြင်သွားပြီနော်။ အဓိက
ကတော့ Internet ဆိုတဲ့ လက်နက်တစ်ခုကို အသုံးပြုပြီး လှလှ
ပပကလေး ပူးစာဆက်ပေးလိုက်တာပဲနော်။

ဒါဆို ...

နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုမှာ တချို့စုံတွဲတွေကို cupid က
အင်တာနက်ကို အသုံးပြုပြီး ပူးစာဖက်ပေးတဲ့အတွက် cupid ရဲ့
နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုလက်နက်တွေထဲမှာ အင်တာနက်ကလည်း တစ်ခု
အပါအဝင် မဟုတ်ပါလားရှင်။

၂၈၀

မွေးမြူရေးဆန်းစစ်ရေးအဖွဲ့ကို
ထာဝရ ပန်ဆင်နိုင်ကြပါစေ

ရွှန်းရတီ

9 th May ' 11

ဝေဖန်စာ၊ အကြံပေးစာနှင့် ဒီဂျစ်တယ်ပုံနှိပ်ရေး
အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၈)၊ ဇေယျဝတီလမ်း(ဗဟိုလမ်း)၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ပေးပို့နိုင်ပါသည်။